

NHỊP CẦU

THÔNG TIN LIÊN LẠC CÔNG GIÁO VIỆT NAM VÙNG ĐÔNG BẮC-PHÁP
Bulletin De Liaison De La Mission Catholique Vietnamienne - Région Est De La France
Tháng 11 & 12.2015 - số 214 - Năm thứ XXXI - ISSN 1157 - 4496

Đêm hồng phúc

GIÁNG SINH 2015

Thông Tin Liên Lạc Công Giáo
Việt Nam vùng Đông Bắc Pháp
Bulletin de Liaison

de la Communauté Catholique Vietnamienne
Région Est de la France

ISSN 1157-4496

Dépôt légal No 4398

Commission paritaire No 72513

Directeur de la publication : LAMQUOCHUNG

Imprimé par nos soins

Thư từ bài vở xin gửi về : Nhịp Cầu

3 Chemin du Doernelbruck

67000 Strasbourg-France

nhipcaulavang@yahoo.fr

Sáng Lập: Lm Giuse Võ Quang Linh (+).
Tuyên úy đương nhiệm: Lm P.M.Lâm Thái Sơn.
Chủ trương: Liên Cộng đoàn Công Giáo
Việt nam Strasbourg - Colmar - Mulhouse.

Chủ nhiệm: Lâm Quốc Hưng.

Chủ bút: Võ Hải Bình.

Kỹ thuật: Đặng Văn Lộc.

Thủ quỹ: Hồ Mỹ Khê.

Với sự cộng tác: Sr Nguyễn Thị Hường. Cao
Tấn Hưng. Đặng Văn Cần. Kỳ Văn Cục. Sr Võ
Thiên Nga. Luật Gia Strasbourg. V.L. Thiên Kim.

Ngân phiếu ủng hộ báo xin đề:

Journal NHIP CAU cep 1057 50 F Strasbourg

Đóng góp tùy lòng hảo tâm.

Lá thư chủ bút 3-4

Đêm Noel (thơ) 4

Giữ Lời hứa với Chúa Hải Đồng 6-7

Những điều... Chúa Giáng Sinh 8-9

Đêm Bêlem (thơ) 9

5giờ nữa tôi sẽ gặp Đức Giêsu 10-13

Nhớ Bêlem (thơ) 13

Dòng... yêu nước & kính sợ TC 14-18

Trang Khoa học : 19-25

Apple dự tính sản xuất xe hơi

NASA chuẩn bị cho chuyến bay...

Vì sao Hoa Kỳ không dùng... mét?

Trang Y học : 26-32

- Kỹ thuật thông Tim

- Yếu tố bỏ không

- Chích ngừa cúm

- Đau gan bàn chân

Trang Gia chánh : 33-38

- Tôm chiên gừng

- Tôm xào húng quế

- Tôm chiên trứng muối

- Tôm sốt dưa chuột

- Tôm tẩm bột chiên giòn

- Chả tôm ngô

Mảnh Tình Quê (Truyện dài) 39-45

Cho những người em (thơ) 40

Hội An Phố Cổ (thơ) 42

Và... Thiên đường (thơ) 45

Chiếc Vỏ Ốc Màu Hồng 46-51

Biển và Em (thơ) 48

Biển trong Ta (thơ) 50

Em... Biển và Anh (thơ) 51

Biển và bờ (thơ) 51

Tin tức Cộng Đoàn 52-55

Hình bìa :

Bìa sau :

Là thư chữ bút ...

Chúng ta đã bước vào tháng 12 với những tất bật chuẩn bị cho cuộc họp mặt gia đình vào đêm Giáng sinh như thường niên. Lo lắng là làm thế nào để mọi người được vui vẻ, nhận được những món quà giá trị, và thưởng thức những món sơn hào hải vị...vv ...Tựu chung thường là yêu chuộng hình thức bên ngoài của các ngày lễ lớn trong Đạo cũng như ngoài Đời, như là một dịp để gặp nhau bày tỏ những chân tình, điều này không có gì là sai trái.

Thế nhưng, đôi khi sự yêu chuộng hình thức đã lấn áp nội dung và dần dà làm cho chúng ta quên đi mặt ý nghĩa của các ngày lễ, vô tình bị đánh tráo khái niệm, và đến lúc nào đó cứ nghĩ rằng phải như thế này, phải như thế nọ mới là Giáng sinh, mới là Năm Mới. Vì vậy giữa một bữa tiệc xa hoa hoành tráng đầy những thức ngon vật lạ, và một bữa tiệc đơn giản giữa những ngọn nến cùng lời cầu nguyện. Chắc rằng có nhiều khác biệt trong cách nhìn với những người vốn yêu chuộng sự hào nhoáng bên ngoài. Vẫn biết rằng hình thức, là một trong những yếu tố tạo nên cái hồn, nhưng nếu đi quá đà chúng ta sẽ rơi vào những thói quen thường tình dễ dàng mai một.

Đối với người công giáo giáng sinh là một ân sủng mà Thiên Chúa ban cho. Lời tiên tri về việc Thiên Chúa giáng sinh được mô tả bằng những lời như sau : Có một con trẻ sinh cho chúng ta, một con trai ban cho chúng ta (Êsai9 :5a)

Chữ “chúng ta” được nhắc đến hai lần cho thấy đối tượng của giáng sinh không ai khác hơn là con người của chúng ta. Thiên Chúa giáng trần là để giải thoát con người ra khỏi gông cùm của tội lỗi. Bóng tối và tội lỗi đi chung với nhau, trói buộc con người, làm cho con người không sống

đúng với vai trò và chỗ đứng của mình. Khổ đau bắt hạnh vì thế cứ tiếp diễn. Ngày nào con người quay lại ánh sáng để cho Thiên Chúa giải thoát, ngày ấy chúng ta mới hiểu thế nào là thật sự giải thoát. Giáng sinh là mùa người ta hay tặng quà cho nhau, và món quà lớn nhất là Chúa Giêsu đã được Đức Chúa Trời ban cho nhân loại hơn 2000 năm trước. Đây không không phải món quà chỉ có trong mùa giáng sinh mà là món quà cho cả cuộc đời, vì qua Chúa Giêsu chúng ta được giải thoát, được tha thứ, được làm con Thiên Chúa. Chúa Giêsu đã được ban cho chúng ta, nhưng chúng ta có tiếp nhận Chúa như món quà cho đời sống hay vẫn tiếp tục hững hờ trước tình yêu cao quý Chúa dành cho chúng ta ?

Đối với những thương gia, doanh nghiệp, giáng sinh là mùa quyết định doanh thu trong năm. Đối với các nhà kinh tế, giáng sinh là thước đo những giá trị thặng dư lên xuống của thị

trường tiêu thụ. Đối với một số người khác giáng sinh là một dịp để chén anh chén chị vui say, giải trí, đối với trẻ em là một dịp nhận được món quà yêu thích. Nhưng đối với chúng ta, cần có cái nhìn đúng hơn về giáng sinh, là ngày Thiên Chúa mang ánh sáng đến cho nhân loại, ban cho nhân loại món quà vô giá, là ngày Thiên Chúa đến để hòa giải, dẫn đường và liên kết chúng ta với Thiên Chúa chí cao.

Chúng ta cần dừng lại với những tất bật lo toan, mà hãy suy nghĩ đến ý nghĩa đích thực của ngày lễ và sống chan hòa vào với ý nghĩa đó. Cuộc sống của mỗi người chẵn rằng có nhiều điểm bất toàn, những điểm đó khiến chúng ta xa rời thân nhân, bạn bè, tự thu mình trong ốc đảo của mình, cứ nghĩ rằng tôi làm đúng tôi nghĩ đúng và tất nhiên tôi không thể hạ mình trước bất cứ người nào. Những lễ thói nghĩ suy như thế đã đưa con người chúng ta ngày càng rời xa Thiên Chúa...hãy nhìn vào sự khiêm cung của Thiên Chúa khi Ngài xuống thế gian này, để thấy rằng còn người đứng trước những vinh quang, những quyền lực rồi cuộc đời cũng chỉ là tạm bợ, hão huyền, vinh quang và quyền lực vốn là những thứ dễ dàng làm hư mất linh hồn. Nhưng luôn quyến rũ con người vô cùng vô tận.

Nhịp Cầu xin kính chúc quý độc giả đón một mùa giáng sinh thật nhiều ý nghĩa và tràn đầy Thánh Đức.

Nhịp Cầu

Danh sách Độc giả ủng hộ

tiếp theo Nhịp Cầu số 213

71. Trần Thiện Thanh chèque	40 euros
72. Ông Bà Jean Luc chèque	40 euros
73. Chị Thạnh	50 euros
74. Anh Hoàng Dũng chèque	200 euros
75. Nguyễn Hoàng Trí	30 euros
76. Trần Hữu Tùng	50 euros
77. Kim Ngọc Linh	50 euros

Đêm Noel

**Chuông ngân vang từ giáo đường trên phố
Đêm vắng buồn trong trống vắng ngõ ngang
Bàn chân sàu cứ mãi bước lang thang
Buồn không tên mất hướng về Quê mẹ**

**Hồn du mục theo đèn đường lấp lánh
Thấy đời mình là chiếc bóng bơ vơ
Nhớ Noel nhớ Sài Gòn ngày cũ
Tim bẽnh bồng bao kỷ niệm nên thơ**

**Trời giá buốt tuyết mùa đông phủ bảm
Giáng sinh này lại giống giáng sinh qua
Chiếc khăn quàng không đủ ấm cô đơn
Nên hơi lạnh thấm tình đời viễn xứ**

**Đèn lung linh như ngàn sao chiếu sáng
Thẩn thơ tìm vì sao lạc không ngôi
Thầm thì nguyện cho tim được bình yên
An lành trong đêm giáng sinh hiu quạnh**

**Cúng Noel cúng chuông ngân Mừng chúa
Cúng giáo đường cúng hang đá mùa đông
Mà sao tim lại nhớ bài thánh ca buồn
Dối mắt nhìn phương trời xa mộng tưởng**

Thông báo

Trong Thánh Lễ Chúa Nhật đầu tháng 11.2015 tại nhà thờ Sainte Bernadette. Hội Đồng Mục Vụ Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang (Strasbourg) nhiệm kỳ 2015-2018 được công bố với thành phần như sau :

Chủ tịch Cộng Đoàn : Anh Lâm Quốc Hưng

Phó Chủ tịch 1 : Anh Jean-Jacques Trần, kiêm Trưởng ban Kiêu Dân
và Đại Diện Liên Lạc với Giáo xứ Ste Bernadette

Phó Chủ tịch 2 : Anh Nguyễn Thế Kỷ, kiêm Trưởng Ban Phụng Vụ

Thư ký : Anh Đặng Văn Cần

Thủ quỹ : Chị Nguyễn Thị Ngoan với sự cộng tác của Chị Phạm Thị Kim Thanh

Các Ban Ngành :

Trưởng ban Giáo Lý: Anh Nguyễn Tấn Thiện

Trưởng ban Phụng Tự: Anh Nguyễn Jacky

Trưởng Ca Đoàn: Anh Nguyễn Ngọc Thăng

Hội Trưởng Nhóm Mân Côi: Chị Trần Nina

Trưởng ban Thanh Niên: Anh Nguyễn Đăng Trường và Chị Evelyne Phạm

Trưởng ban Báo Chí: Anh Võ Hải Bình

Trưởng ban Thư Viện: Chị Hồ Thị Mỹ Khê

Trưởng ban Thể Thao: Anh Hoàng Dũng

Trưởng ban Xã Hội: Chị Phạm Thị Kim Thanh

Trưởng ban Y Tế: Chị chuẩn Bác sĩ Nguyễn Hoài Bảo Vy

- Phó ban: Chị Bác sĩ Evelyne Phạm

Trưởng ban trật tự + trùng tu trụ sở: Anh Nguyễn Văn Hoài,

Anh Dhinaut Roger cố vấn

Trưởng ban Âm Thanh, Ánh Sáng: Anh Nguyễn Huy Hoàng

Trưởng ban Gây Quỹ cho Cộng Đoàn: Chị Nguyễn Thị Uyên Uyên

Trưởng ban Ẩm Thực: Anh Nguyễn Công Minh

- Phó ban: Chị Nguyễn Thị Ánh Hoa, Chị Trần Marie-Christine và Chị Lê Hồng Thắm

Giữ Lời Hứa với Chúa Hải Đồng

G iáng sinh là nguồn cảm hứng không bao giờ múc cạn. Trong lịch sử nhân loại từ 2,000 năm qua đã có vô số câu chuyện kể về ngày Giáng Sinh.

Tựu trung hầu hết những câu chuyện Giáng Sinh đều xoay quanh những đề tài về lòng quảng đại, sự san sẻ, bởi vì ý nghĩa của lễ Giáng Sinh chính là sự trao tặng. Do đó, chuyện Giáng Sinh cũng thường là chuyện tử tế. Trong bầu khí Giáng Sinh, xin được kể hầu quý vị câu chuyện sau đây từ một linh mục người Mỹ ghi lại:

Vị linh mục giúp xứ đi một vòng kiểm tra xung quanh nhà thờ trước khi giáo dân đến tham dự Thánh Lễ nửa đêm. Ghế bàn đã được sắp xếp thứ tự sạch sẽ, các cuốn sách hát lễ đã được thu dọn. Chỉ còn vài phút nữa là bắt đầu Thánh Lễ ban sáng. Sau khi đi qua một vòng nhà thờ, vị linh mục trở lại phòng thánh để chuẩn bị Thánh Lễ, đi ngang qua máng cỏ, ngài dừng lại để chào thăm Chúa Hải Đồng, quang cảnh Giáng Sinh được diễn lại một cách vô cùng sống động trước

mắt ngài. Ánh sao hướng dẫn các mục đồng đến hang đá Bêlem, các mục đồng đang quỳ thờ lạy, các súc vật cũng trong tư thế trang nghiêm, giữa hang đá là Thánh Giuse và Mẹ Maria đang cung kính cúi nhìn xuống máng cỏ. Bỗng vị linh mục chau mày và nhìn sát vào hang đá, ngài không thể cầm được tiếng than như vang dội khắp giáo đường. Máng cỏ hoàn toàn trống trơn. Hải Nhi Giêsu đã biến mất. Trong cơn hốt hoảng vị linh mục lục soát khắp mọi nơi nhưng vẫn không tìm thấy Hải Nhi Giêsu. Ngài kêu gọi tất cả những ai có mặt trong giáo xứ đến nhưng không một vị nào có thể đưa ra một lời giải thích. Các ngài bàn bạc tranh luận với nhau hồi lâu rồi cuối cùng đành lắc đầu. Sự thật trước mắt là Hải Nhi Giêsu đã biến mất.

Trong thánh lễ rạng đông hôm ấy, vị linh mục đã báo cáo cho cộng đoàn về sự cố với một giọng vừa mạnh vừa run vì xúc động. Ngài nói đến tính cách nghiêm trang của hành động. Ngài coi việc đánh cắp tượng Chúa Hải Đồng là một hành động phạm thánh. Từ trên tòa giảng, đôi mắt giận dữ của ngài đảo qua từng khuôn mặt trong cộng đoàn rồi đồng dục tuyên bố: “Hải Nhi Giêsu phải được mang trả lại nội trong hôm nay”. Trong các thánh lễ liên tiếp, vị linh mục cũng lập lại mệnh lệnh ấy, nhưng vô hiệu, máng cỏ vẫn trống trơn. Chiều ngày Giáng Sinh, buồn bã vì sự việc xảy ra, ngài thần thờ đi qua các ngã đường của giáo xứ, đầu óc miên man nghĩ đến hành động phạm thánh.

Ngày Giáng Sinh vẫn thường là ngày vắng lặng. Thỉnh thoảng mới thấy có một bóng người qua lại, vậy mà lạ thay, trong một ngõ hẻm, có một bé trai khoảng 4, 5 tuổi đang ung dung bách bộ. Đằng sau cậu là một toa xe lửa nhỏ xinh xắn mới toanh. Đây hẳn phải là một món quà Giáng Sinh mà ông già Noel đã tặng cho cậu bé. Vị linh mục tự suy nghĩ và cảm thấy vui lên với niềm vui của cậu bé. Ngài biết rõ cậu là con của một gia đình nghèo, cha cậu hẳn phải hy sinh rất nhiều để cậu có được một món đồ chơi xứng đáng trong ngày lễ Giáng Sinh. Niềm

vui của trẻ thơ thường đánh động tấm lòng già cõi ích kỷ của người lớn, trong phút chốc, vị linh mục như quên hẳn mọi phiền muộn trong lòng. Ngài tiến tới để chúc mừng Giáng Sinh và chung vui với cậu. Nhưng vừa đến gần, ngài bỗng chau mày, cũng cái chau mày như sáng hôm nay khi khám phá ra máng cỏ trống trơn. Cái toa xe lửa không trống trơn mà lại có một hành khách, hành khách ấy không ai khác hơn là Hài Nhi Giêsu đã bị đánh cắp từ máng cỏ trong nhà thờ. Hài nhi Giêsu nằm trong toa xe lửa, mình được quấn khăn hằn hoi, cậu bé không để lộ bất cứ một sự bối rối nào khi vị linh mục nhìn vào trong toa xe lửa của cậu. Niềm vui nhỏ vừa loé lên nơi vị linh mục giờ đây nhường chỗ cho một cơn giận bất ngờ. Ngài chất vấn cậu bé và giải thích cho cậu về hành động ăn cắp của cậu. Vị linh mục nghĩ ít nhất một cậu bé 4, 5 tuổi cũng đã biết được rằng ăn cắp là một tội và nhất là ăn cắp đồ thánh nặng nề hơn. Nhưng mặc cho vị linh mục hùng hồn dẫn giải, đôi mắt bồ câu ngây thơ của cậu bé vẫn không để lộ một mảy may sám hối nào. Chờ cho vị linh mục trút hết cơn giận và chấm dứt bài học luân lý, cậu bé bình tĩnh thưa:

- Nhưng thưa cha, con không hề ăn cắp Chúa Hài Đồng, sự việc xảy ra như thế này: Con đã cầu xin Ngài cho con được một món quà Giáng Sinh mà con hằng ao ước đó là có được một toa xe lửa màu đỏ. Con đã hứa với Ngài rằng nếu con có được một toa xe lửa như thế thì Ngài sẽ là hành khách đầu tiên. Ngài đã nhận lời con, cho nên con giữ lời hứa với Ngài.

Trẻ thơ trên khắp thế giới vẫn tiếp tục tin có

ông già Noel. Trẻ thơ trên khắp thế giới vẫn tiếp tục tin ở lòng quảng đại và sự tử tế của người lớn. Người Mỹ luôn giải thích cho con cái mình về ông già Noel như sau:

Ngày xưa ngày xưa có một người đi rảo khắp thế giới để trao quà cho trẻ em. Con có thể tìm thấy người đó với nhiều tên gọi khác nhau tùy theo mỗi nước nhưng những gì người đó cất giữ trong trái tim thì vẫn giống nhau trong mọi ngôn ngữ. Người đó là tình yêu vô điều kiện và là ước muốn chia sẻ bằng những món quà xuất phát từ trái tim. Khi lớn khôn con sẽ biết rằng: Ông già Noel chẳng phải là lão già râu tóc bạc phơ đến từ những ống khói lò sưởi. Cuộc sống và tâm hồn ông già Noel cũng sống mãi trong con tim của mỗi người chúng ta và trong tâm hồn của tất cả những ai còn tin ở tình yêu vì được trao ban cho người khác. Tinh thần đích thực của ông già Noel là những gì con có thể cho hơn là những gì con nhận lãnh. Con sẽ hiểu được rằng: Ông già Noel sẽ sống mãi trong tâm lòng của mỗi người.

Lời giải thích trên đây của người Mỹ về ông già Noel hẳn gọi lại cho chúng ta trong lời mở đầu của đạo diễn Trần Văn Thủy trong các câu chuyện của ông như sau:

Từ rất xa xưa, cha bác có dạy rằng: Tử tế có trong mỗi người, mỗi nhà, mỗi dòng họ, mỗi dân tộc, hãy bền đỗ đánh thức nó, đặt nó trên bàn thờ tổ tiên hay trên lễ đài quốc gia. Bởi thiếu nó, một cộng đồng dù có những nỗ lực tốt bậc và chí hướng cao xa đến mấy thì cũng chỉ là những điều vô vắn.

Hãy hướng trẻ thơ và cả người lớn vào việc học làm người tử tế trước khi mong muốn và chặn dắt họ thành những người có quyền hành giỏi giang hay siêu phàm.

Lạy Chúa Hài Đồng Giêsu xin dạy chúng con, những người lớn, biết sống tinh thần cho đi như ông già Noel trong những ngày mừng lễ Sinh Nhật Chúa, xin giúp chúng con biết sống phó thác, hồn nhiên như những trẻ thơ tin tưởng vào tình yêu Chúa, tin vào tình người. Xin cho chúng con biết dạy con cái mình theo tinh thần của Chúa Hài Đồng, Amen!

R. Veritas

Những điều chưa biết về Chúa Giáng Sinh

1. Không có phòng trọ?

Đức Thánh Giuse và Đức Maria bị chủ nhà trọ nhấn tâm từ chối vì thấy Đức Maria sắp lâm bồn, thế nên Thánh Gia phải lặn lội ra chốn đồng hoang? Câu “hai ông bà không tìm được chỗ trong nhà trọ” (Lc 2:7) thường được hiểu theo nghĩa là Đức Thánh Giuse và Đức Maria không thể tìm được khách sạn hoặc nhà nghỉ trong thành phố. Nhưng điều này rất khả nghi. Belem là một ngôi làng nhỏ không có những con đường lớn. Do đó nhà nghỉ của du khách chắc là không có.

2. Sinh nơi máng cỏ? Frank Viola, đồng tác giả cuốn *Jesus: A Theography* (Chúa Giêsu: Sự Tôn Thờ Thần Thánh) với Leonard Sweet, nói: “Thánh Luca không dùng từ phổ thông dành cho lữ quán hoặc khách sạn nhỏ [hotel inn, pandeion] mà dùng bất cứ nơi nào. Thay vì vậy, ngài dùng từ có nghĩa là nhà khách [guest room, kataluma]. Ngài cũng dùng từ đó để diễn tả nơi Chúa Giêsu ăn Bữa Tiệc Ly. Rất có thể vì Belem là quê hương của Đức Thánh Giuse và có thân nhân ở đó. Vì cuộc điều tra dân số xảy ra vào thời gian đó, không thân nhân nào của ngài có phòng cho khách. Phòng khách chủ yếu ở trước nhà và chuồng súc vật ở sau nhà hoặc ở dưới nhà (như hang động)”.

3. Súc vật ở dưới thóp? Frank Viola cho biết: “Trong gia đình, vào ban đêm, súc vật được nuôi và bảo vệ khỏi lạnh, kẻ trộm và thú dữ. Do đó, có thể Đức Thánh Giuse và Đức Maria ở khu dưới nhà hoặc sau nhà - nơi súc vật ở. Rất có thể súc vật được di dời khi Thánh Gia ở đó. Kinh

Thánh không nói tới súc vật khi Chúa giáng sinh. Thánh Phanxicô được coi là người đầu tiên làm cảnh hang đá có những con vật”.

4. Ba vua? Chúng ta nghe nói tới Ba Vua - với tên của họ là Melchior, Balthazar và Gaspar. Trong bộ sách bán chạy là “*Jesus Manifesto, From Eternity to Here, Revise Us Again, and Reimagining Church*” (Tuyên ngôn của Chúa Giêsu, từ Muôn thuở tới Ngày nay, Xem xét lại và Tái mô tả Giáo hội), Frank Viola viết: “Không có vua nào trong câu chuyện Chúa giáng sinh”. Từ ngữ “magi” (đạo sĩ, pháp sư) KHÔNG xuất hiện trong Kinh Thánh, và cũng KHÔNG là tên gọi của các vị khách. Hơn nữa, chúng ta không biết chắc có bao nhiêu người - chỉ là họ đem theo ba thứ: vàng, hương trầm (nhũ hương) và mộc dục. Họ không là những ông vua như người ta tưởng. Họ là các tư tế Đông phương chuyên về nghệ thuật bí truyền (esoteric arts), giải mộng, chiêm tinh, nhìn súc vật mà đoán tương lai, v.v... Họ là các nhà tư vấn hoặc cố vấn cho hoàng gia. Có thể do nghiên cứu Chúa Giêsu mà họ tới Giêrusalem. Họ cần sự mặc khải đưa họ tới Belem. Các “đạo sĩ” tới triều kiến Tân Vương Nhi có thể thấy ngạc nhiên khi họ phát hiện Ngài sinh ra ở nơi nhốt súc vật. Chúng ta cũng không

chắc có bao nhiêu “đạo sĩ” tới Belem để thờ lạy Chúa Giêsu, chỉ nói ở “số nhiều” (các, những, họ). Bản văn chỉ nói rằng họ đem theo ba lễ vật. Ngoài ra, Thánh sử Matthêu cho chúng ta biết rằng họ chỉ đến sau khi Chúa Giêsu giáng sinh. Có thể họ đến và ở lại vì vua Hêrôđê “quan ngại” về các trẻ nam từ sơ sinh tới hai tuổi, nên ông ra lệnh giết hết.

5. Kẻ giết các hài nhi. Frank Viola nói rằng khi vua Hêrôđê ra ác lệnh, hàng ngàn người mẹ Do Thái đã than khóc vì bị mất con. Nhưng cũng chưa chắc. Vì Belem rất nhỏ bé, số trẻ em tới hai tuổi rất ít - có thể chỉ khoảng 10 trẻ. Sau cuộc tổng điều tra, có thể Thánh Gia rời chỗ súc vật và ở trong phòng dành cho khách cùng với các thân nhân khi các “đạo sĩ” tới. Thánh sử Matthêu cho biết: “Họ vào nhà, thấy Hài Nhi với thân mẫu là bà Maria, liền sắp mình thờ lạy Người. Rồi họ mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến” (Mt 2:11).

6. Thiên thần đồng ca? Trình thuật Lc 2:13-14 cho biết: “Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa rằng: Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho loài người Chúa thương”. Bản văn không nói các thiên thần hát vang. Không chắc họ có hát như vậy hay không. Hánh Luca nói rằng “thiên sứ hiện ra với các mục đồng”. Có thể các thiên thần hiện ra trên cánh đồng với các mục đồng, rồi “bất ngờ thiên binh xuất hiện hợp với các thiên thần ca tụng Thiên Chúa...”. Có thể cả cánh đồng đầy các thiên thần vây quanh các mục đồng và hợp lời ca tụng Thiên Chúa. Một cảnh thật ngoạn mục!

ROB KERBY

TRÂM THIÊN THU (Chuyển ngữ)

Noel 2013

Đêm Bélem

**Em có nghe tinh tú vui hơn hờ,
Những rộn ràng trong muôn nẻo không trung ?
Nhạc Thiên Cung tấu giai khúc vô cùng,
Khi trời đất kết giao tình muôn thừa ?**

**Bên hang núi mục đồng vui điệu sáo,
Giữa mây trời thần sứ tấu lời ca,
Và ánh quang của muôn dải ngân hà
Hoà tiếng đế ni non nơi nội cỏ.**

**Em có nghe cả một một trời điệu vơi,
Với muôn muôn sinh vật khắp dương gian,
Cả cung Hằng thỏ thức khúc hân hoan,
Nghe rộn rã tiếng bò lừa gõ móng.**

**Hang đá lạnh nghiêng mình nghe sương rụng,
Lớp rơm khô kết lá đuối gió lùa,
Em có nghe hơi thở mỏng như tơ
Của Con Trẻ thêm thiệp trong máng cỏ ?**

**Mây ngừng trôi dỗi mắt nhìn chăm chú,
Sao đắm mình suy niệm chuyện diệu kỳ.
Mẹ Đồng Trinh âu yếm khép làn mi,
Lòng chan chứa cả một trời thương mến.**

**Bầy chiên nhỏ ngẩng đầu dâng hơi ấm,
Chú bê non quì gối tiễn vị nồng.
Thánh Giuse lặng lẽ đứng bên song,
Chắn gió lạnh của đêm đông hoang địa.**

**Xa xa kia muôn vạn người nhân thế,
Say giấc nồng trong chăn ấm nệm êm,
Khoác mộng giàu sang phú quý quanh mình,
Chẳng màng tới cả đất trời náo nức !**

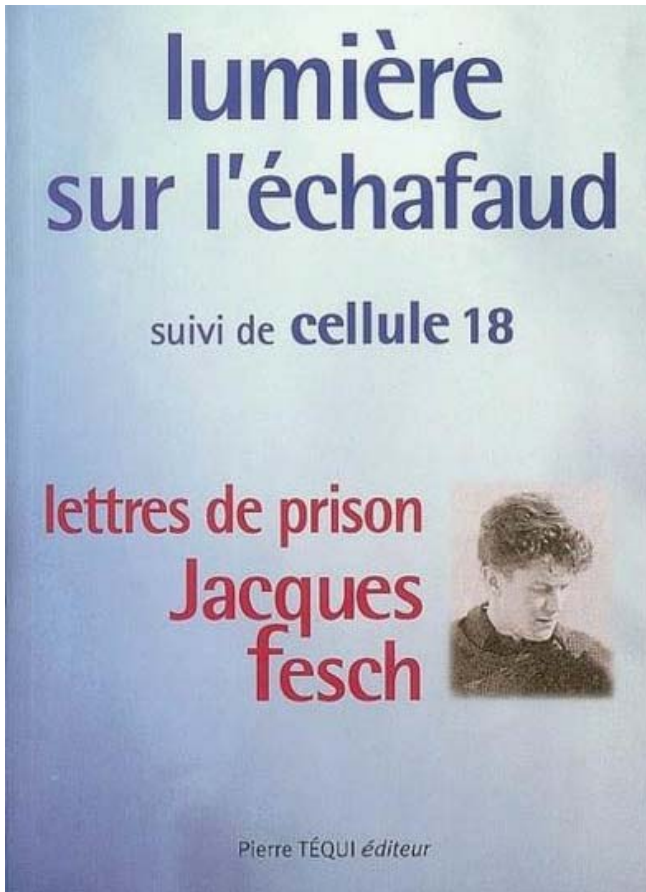
**Em có nghe tiếng sao đêm thỏn thức,
Khúc rộn ràng gieo khắp nẻo không trung ?
Em có nghe kìa Hội Nhạc Thiên Cung
Hoà tấu khúc kết giao trời với đất ?**

KIM AN

(XII) 5 GIỜ NỮA, TÔI SẼ GẶP ĐỨC GIÊSU (Dans 5 heures, je verrai Jésus)

(tác giả : Jacques FESCH)

Phan Hữu Lộc
phỏng dịch

J.Fesch có một ý tưởng hay và đúng là làm sao anh và người vợ làm được lễ cưới (trong tù) trước ngày anh “ra đi”, Đó là điều sau hết mà anh tỏ lòng thương vợ con. Vì chỉ có Bí tích Hôn phối mới là ánh sáng và sức mạnh thiêng liêng làm cho đôi bạn biết đường tốt đẹp phải đi, biết bền chặt sắt son bên nhau mặc dầu bao nghịch cảnh xảy đến ! Nhờ thế, kẻ trước người sau, như anh nói, sẽ gặp lại nhau và cùng ca ngợi Chúa trên thiên cung!

Một quyết định thiết tưởng đáng suy nghĩ cho ai sống đời sống đôi bạn!

Thịt và máu, thiết thực hơn chữ và số Chúa nhật 25 tháng tám

Lại một ngày nữa ! Trời lạnh và ẩm ướt và ba buồn chán vì không có gì thay đổi... Ba nghĩ rằng không có hình phạt nào nặng nề hơn là buồn chán. Ngồi hàng giờ để nhìn quanh quần những bức tường thì thật là ngu xuẩn, nhưng đó là lệ luật nhà tù, không giúp gì cho giá trị con người. Tất cả hình thức tù ngục đặt ra đều là ngu xuẩn, họ có mục đích trị tội để cho bọn tù biết rằng kẻ phạm tội phải trả giá rất đắt. Kết quả nhiều khi lại trái ngược, và kẻ có tội lại nghĩ rằng “*May muốn đập đầu tao, thì tao cho xã hội biết rằng... ngày đầu tiên mà tao có thể trả thù, tao sẽ không bỏ lỡ cơ hội đâu... “*

(...) Và cuối đoạn, anh ta ghi: “*Cầu xin Chúa hãy giải thoát chúng con khỏi những kẻ làm ăng két đi, ăng két lại, những kẻ ra lệnh và ban những chỉ thị cấm đoán, tù tội ..., đừng bao giờ dựa trên những con số thống kê, những hồ sơ hay lấy những con số là đúng hơn, chính xác hơn là nỗi “thịt rơi và máu đổ .”*

Cuối cùng, anh tiếp : “*Cũng cần để cho*

Xatăng tỏ hiện trên trần gian này một cách cụ thể, và nếu chúng hành động công khai qua những kẻ tù tội để bày tỏ thế giới thống trị của nó, đôi khi nó hành động một cách tinh quái dưới lối "thiên thần ánh sáng."

Tiếng dội phải vang trời: "Cứu lấy Jacques Fesch !" Thứ tư 28 tháng tám

Hôm nay ba đỡ hơn (thay vì hôm qua buồn bã"...), trừ cánh tay ba luôn làm cho ba đau, nhưng ba cảm thấy nhẹ nhõm và được gần Chúa hơn. Sáng nay, thánh lễ cử hành trong phòng ba, cho một mình ba, từ đầu tới cuối lễ, và ba vui mừng được có sức để theo dõi lễ. Ba rước lấy Chúa, và Chúa Giêsu mến yêu không để ba mồ côi. Người đến an ủi ba suốt cả ngày. Buổi chiều ra tiếp khách, cũng thấy phấn khởi hơn trước. Ba thấy mẹ con trầm lặng và bình an hơn trước, có lẽ mẹ tin vào Chúa hơn đôi chút. Ba nói với mẹ có lẽ hai người nên làm lễ cưới về đạo. Quả thực, chịu phép Hôn phối thì được Chúa chúc lành, hai người được thánh hóa hơn. Ba sẽ hỏi ý kiến Cha Tuyên úy, và nếu được, thì nên làm sớm, vì thời gian cấp bách lắm rồi. Hoàn cảnh mẹ con thật đáng thương, và ba muốn làm thế để an ủi mẹ đôi chút. Tiếc thay, ba không làm được gì hơn cho mẹ, trừ phi là cố gắng thuyết phục mẹ trở về với đức tin hơn lên đôi chút. Ba tin rằng rồi đây, không lâu, mẹ sẽ đạt được và Chúa Giêsu mến yêu cũng sẽ nói với mẹ rằng: "Cha đây!" và Chúa sẽ ban sức mạnh cho mẹ và chỉ dẫn cho mẹ con hướng đi.

Và như thế, thiên thần bé nhỏ của ba sẽ được hướng dẫn và nuôi dưỡng trong tình yêu Chúa, và nếu đời sống của con sau này sẽ gặp nhiều chông gai, con sẽ biết cách chiến đấu mạnh mẽ. Dầu sao, đối với những gì xảy ra hôm nay, bắt buộc phải có ơn Chúa ban. Sớm hay muộn, đức Giêsu sẽ tỏ mình cho những kẻ mà ba yêu thương, và tất cả chúng ta sẽ sống trong hạnh phúc, cùng các thiên thần ca ngợi Người trong thị kiến hạnh phúc thiên thai. "*Và những ai Người đã định trước, thì Người cũng đã gọi họ; và đối với những ai Người đã gọi thì Người cũng làm cho*

họ nên công chính; và đối với kẻ Người đã công- chính-hóa thì Người cũng cho họ được hiển vinh. Nếu Chúa ở cùng ta, thì ai có thể chống ta? "

Ba cũng nghĩ đến những ai đã cầu nguyện cho ba từ nhiều tháng qua, trong đó có biết bao người là bạn bè, linh mục, kẻ không quen biết ? "*Trời cao phải vang dội lời "cứu Jacques Fesch", và Thiên Chúa cứu ba và Người còn làm nhiều hơn những gì mà tất cả các kẻ đó kêu xin! Người cứu thoát trọn vẹn, xóa mọi tội, và trái lòng thương xót xuống trên những ai mà tâm hồn còn thật đen tối, và những kẻ đó cũng sẽ được về trời, và quý dữ sẽ nghiêng rặng khi thấy mồi ngon của nó đã tuột khỏi tầm tay! Cuối cùng, giờ đây chúng ta hãy cầu nguyện và chống trả mọi cám dỗ.*

Thuốc quỷ ma, ta sẽ thắng người Thứ sáu 30 tháng tám

Hôm nay thì thật tốt hơn nhiều. Ba đã được chịu lễ và niềm vui trở lại đầy đủ hơn. Dù sao, đời sống mà luôn hướng về Chúa thì ba, nói được, đã đạt được "nghề" đó rồi... Ba mạnh mẽ hơn, tự tin hơn, và ba học cách bước đi một mình dưới sự chở che của Trinh Nữ như đứa trẻ ngồi giữa hai mếp ghế. Ba cầu nguyện nhiều với Mẹ Maria vì chính Đức Mẹ là người gìn giữ sự cứu rỗi của ba nên ba phải giữ liên lạc với Đức Mẹ khá thường xuyên, nói chuyện với mẹ Maria như người ta nói với mẹ mình, và hoàn toàn trao gởi tâm hồn mình cho Trái Tim Vẹn Sạch Đức Mẹ. Mẹ Maria quả thực hiền lành và rất gần ta.

Ba nhận được một tấm cạc đẹp của Trạng sư của ba đang cấm phòng ở Dòng Kín tại Bordigné. Ông ta huy động cả một đoàn đan-sĩ cầu nguyện cho ba, và với nếu nhiều người như thế, ba không đạt được thiên đàng... thì lời cầu nguyện là vô ích sao. Tại sao ba lại may mắn được một số người bỏ vây cầu nguyện cho ? Nhiều người chết lẻ loi, không ai hay biết và không bạn bè ? Có lẽ Chúa đã chọn ba như là dụng cụ của lòng Thương Xót và cần thiết là ba có thể chết bằng cách dâng hiến cái chết của mình một cách toàn diện. Ai là người có thể cầu xin cho ba được ơn đó? Chính ba hả ? Ba không thể tự mình làm được điều gì, còn công nghiệp của ba thì phải hơn là dồn

về phía tiêu cực. Nhưng lời cầu nguyện của các tu sĩ thì có giá trị hơn. Nhờ đó, Chúa có thể làm cho tâm hồn ba bớt đông giá, và ban sức cho ba làm được những gì Người muốn ba thực hiện. Ba chỉ là một hình nộm đầy thiện chí và công nghiệp độc nhất của ba là kẻ đưa đầu ra hứng lấy lưỡi dao chém xuống ! Thật ra không phải thích thú gì, nhưng ba sẽ rất hài lòng sau đó... Mười lăm phút phủ phàng đối chiếu với sự sống đời đời.

Một lần nữa, ba vui mừng, và ba tin rằng sau mười lăm ngày phó thác tương đối, cuối cùng ánh sáng sẽ đến giúp ba vượt qua được thêm một giai đoạn nữa. Những dốc lòng mới, phải quyết định và tuân giữ. Phải đáp trả lời Chúa là đáng rộng lượng đã nự vào tâm hồn ba. Ngày mai, ba bỏ hút thêm một điếu thuốc, điếu hút ban sáng. Chỉ còn hai điếu mỗi ngày. Thuốc quý quái, ta sẽ thắng người. Rồi ba phải suy nghĩ đến việc nào ba có thể làm được nữa... ba không biết phải chọn cái gì, nhất là về “ăn uống” (boustifaille).

Mỗi ngày ba đều viết thư cho nhiều người quen. Đối với ba, đó là cách cầu nguyện, vì trong những lá thư đó, ba quăng diễn tư tưởng đạo đức của ba với tư cách truyền đạo của một tân tông.

(...) Chiều tối đến, ba đọc kinh chiều và sau đó, ba đọc thêm một đoạn sách thánh. Rồi ba lần chuỗi, và khi trên giường ngủ, ba cố gắng suy gẫm về các đoạn trong Phúc Âm... Ba cũng được thư của cha Tôma, lá thư dễ thương, cho ba biết ngài sẽ đến thăm ba một thời gian gần đây. Ngài có được phép không ?...

Mừng No-en trên trời!

Thứ bảy 31 tháng tám

Thế là một tháng nữa vừa qua. Tháng tới, ba sẽ qua hết tháng không? Ba tin là được. Ôn xin đặc xá sẽ được nộ vào tháng mười mà. Thôi thì hãy chờ xem. Tháng này có vẻ trôi qua một cách

tốt đẹp, và ba cảm thấy chín mùi hơn trước. Ba luyện cho tâm hồn mình càng ngày càng vững chắc hơn và ba bớt ảm a ảm ó như thửa ban đầu. Ba giữ những điều dốc lòng dễ dàng hơn trước và ba đang chế ngự được mình... Ba sẽ dần dần đi đến chỗ kiểm soát được mình. Ba sẽ chế ngự được mình; nhưng càng sớm càng tốt. Vừa rồi ba lấy sách lễ của ba ra coi, thì thấy là ngày lễ Giáng Sinh làm cho ba bật cười khi nghĩ rằng mình sẽ mừng lễ No-en trên trời!

Chúng ta thường có thói quen nghĩ về trần gian, cho nên tự nhiên là ta nghĩ xây dựng ở trần thế. Nếu nghĩ cho đúng, thì dĩ nhiên, ba phải nghĩ rồi đây ba phải ra trước mặt Chúa, nhưng dẫu vậy, ba không thấy sự việc nghiêm trọng đến đâu. Nếu mùa hè, ba đi dưới bầu trời đầy sao, thì ba có thể nói rằng, hàng triệu ngôi sao kia, cái vũ trụ khổng lồ vô biên và kỳ diệu kia là công cuộc tạo dựng hữu hình và thông minh của Chúa Trời.

Nếu Chúa cho là điều tốt lành khi tô điểm cho cái vũ trụ tan-biến này, thì ngài sẽ phải trang hoàng lộng lẫy biết bao cho cái vũ trụ đời đời ! Và Đấng là tạo hóa của tất cả những cái đẹp này, thì Người sẽ phải làm cho thế giới bất biến này biết bao huy hoàng hơn nữa ! Mà khi sự chết đến, màn che sẽ bị xé toạc, để cho ta được

chiêm ngắm mặt giáp mặt với Người. Sự nghèo hèn cùng mặt đối chiếu với Vinh danh của Người ! nếu ta được nghe tiếng kêu la của kẻ có tội phải kêu thốt thanh khi đối diện với ánh sáng thần linh, thì ta sẽ khiếp sợ biết bao, và tiếng kêu thốt thanh rền vang đến nỗi làm tắt cả núi đồi trần gian sụp đổ. Mặc dầu ta hoàn toàn tin tưởng vào tình thương vô biên của Chúa, ba nghĩ rằng là điều tốt khi cố gắng suy tư một chút về câu hỏi này và rút ra bài học cho việc được cứu rỗi.

Ba thường tự hỏi dưới hình thức nào chúng ta phải sống cho đúng ? Theo sách các thánh để lại, thì hình như lúc ấy, con người vẫn còn giữ nguyên vẹn bản vị của mình và những tình cảm âu yếm trần gian. Dĩ nhiên, ta không tài nào biết được lối sống nào mà người ta sẽ dành cho mình. Làm sao ta thấy được khi không có đôi mắt ? Phải hơn, ba có hướng chiều nghĩ rằng sau khi chết, linh hồn sẽ ngây ngất trong một sự chiêm ngắm huyền diệu ,và ngoài sự ngất trí, không còn gì xảy ra xung quanh đó nữa. Nhưng ba nhận thấy, qua sách vở ba đọc, thì không phải thế và linh hồn, được chiêm ngắm Chúa, còn có ít tự do (1) để chiêm ngắm chương trình của Chúa; và dâng lên Chúa những lời nguyện cầu xin cho ông bà cha mẹ còn ở trần gian. ba tin chắc rằng hiện giờ mẹ và em của ba (đã về trời) phải cầu xin Chúa không ngừng và vui sướng là ba sẽ lên trời gặp lại họ. Khi ba đã về trời, ba sẽ cầu xin Chúa che chở cho con, cô gái bé bỏng của ba, và cậu con trai của ba cho đến ngày hai người lên gặp ba. Thánh Têrêxa nhỏ, đã nói trước lúc qua đời: *“Tôi muốn dùng thời gian tôi sống trên trời để làm điều lành cho dưới thế”*. Và Chị thánh đã giữ lời hứa. Vì thế, ở trên trời, ta có thể làm được nhiều chuyện (là-haut, nous pouvons beaucoup de choses”. Và bởi vì thế, gia đình mà đông con là được Chúa chúc lành.

Note: (1) Đây chỉ là quan niệm của J.Fesch. Thiết tưởng không ai có thể biết rõ chính xác đời sống sau này khi ta về trời.

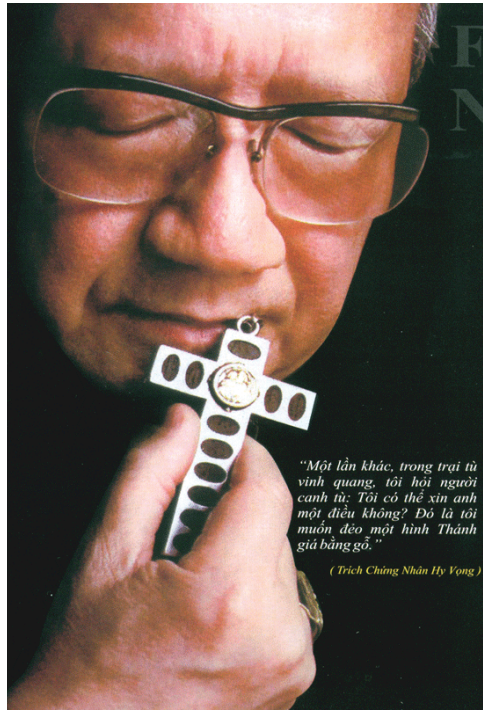
**Kỳ sau: Chính ba sẽ bị đóng đinh.
Thứ hai 2 tháng chín**

Nhớ Bêlem

**Gió heo may đưa con vào năm tháng
Hương thời gian theo nỗi nhớ quay về
Con thả hồn theo tiếng vọng đê mê
Cùng giá buốt chạm vào ô Thiêng Thánh
Bê-lem hỡi một chiều nao thanh vắng
Gió đêm đông sương tuyết phủ giăng mờ
Bê-lem vắng, lòng người đang rộn rã
Giữa thình không, Đấng giáng thế- Ngôi Lời
Bê-lem hỡi một chiều xưa vọng nhớ
Gió trinh nguyên theo nhịp thở xa vãn
Đêm rét mướt tuyết trắng ngần Thanh Khí
Máng cỏ đơn hèn, Đấng Thánh hạ sinh
Muôn Vì Sao rợp chiếu toả lung linh
Vàn Tinh Tú nháy mừng vui hơn hờ
Và Đất Trời say niềm vui rạng rỡ
Thoả mong chờ bao năm tháng đợi trông
Ơn từ trời như mạch suối mát trong
Ngài ban phát cho muôn vạn nhân thế
Ngài yêu thương ôm trọn tình dâu bể
Mang trọn kiếp nghèo, hoa nắng đầy vơi
Ngài đem ơn Chúa cao vời
Gởi vào hiu quạnh cõi lòng nhân gian
Ngài mang Chân Lý, Bình An
Đệt Mùa Cứu Rỗi cho đời reo ca
Ngài là Chứng Tá Trời Xa
Đi vào Đất Thấp để tình giao duyên
Đẹp thay! Tinh tú nhung huyền
Sao đêm lấp lánh rợp miền hoang vu
Ngài vào tận cõi âm u
Gieo miền thương nhớ Quê Trời bao la
Ngài đi khắp nẻo gần xa
Ban Nguồn Cứu Độ cho đời ngát hương
...
Bê-lem lặng ngắm chiều vương
Con quỳ dâng Chúa phận người nổi trôi
Kinh đêm vắng tiếng bồi hồi
Con nguyện bên Chúa làm hơi chiên lửa.**

**Tâm Nhi
15/12/2012**

DÒNG DÔI YÊU NƯỚC VÀ KÍNH SỢ THIÊN CHÚA

I. GIÁO DÂN NGÔ ĐÌNH DIỆM

A. Công dân nổi tiếng là thông minh liêm khiết.

Sau khi tốt nghiệp thủ khoa trường Hậu Bổ, tương đương Học viện Quốc gia Hành chánh, năm 1923, ông Ngô Đình Diệm, 22 tuổi, được bổ nhiệm làm Tri huyện Quảng Điền, rồi Tri phủ Hải Lăng và Tuần vũ tỉnh Bình Thuận, Phan Thiết lúc 29 tuổi. Năm 1932, Hoàng đế Bảo Đại chấp chính, thực hiện một cuộc cải tổ sâu rộng,

đã mời ông Diệm, 31 tuổi, đảm nhận chức vụ Thượng thư Bộ Lại, đứng đầu Nội các, và kiêm nhiệm Tổng Thư ký Hội đồng Hỗn hợp Pháp-Việt ngày 02.05.1933. Ông đề nghị thi hành các kế hoạch canh tân xứ sở, thiết lập Viện Dân biểu (như Quốc hội) để thảo luận những vấn đề quốc sự. Các đề nghị không được Toàn quyền Pasquier chấp thuận, ngày 12.07.1933, ông Diệm đệ đơn lên Bảo Đại xin từ chức, làm chấn động Triều đình Huế và Chính phủ Pháp lúc đó. Từ bỏ quan trường, ông Diệm lui về nhà làm dân thường, dạy học, nghiên cứu các sách vở và thường xuyên liên lạc với các nhà ái quốc chống Pháp, để mưu cầu dành Độc lập Tự do cho đất nước. Ông hấp thụ những đức tính cao đẹp và lòng yêu nước nồng nàn từ thân phụ và chịu ảnh hưởng sâu đậm của nền giáo dục Nho giáo và Thiên Chúa giáo. Do đó, nếu Nho giáo đã hun đúc ông thành một công dân thanh liêm, tiết tháo và cương trực, thì nền giáo dục Kitô giáo đã đào tạo ông thành một tín hữu đầy lòng bác ái, vị tha và công chính.

Ngày 16.09.2015, chúng ta kỷ niệm 12 năm ngày Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận vâng lệnh Thiên Chúa rời trần gian để về Nhà Cha hưởng vinh phúc. Ngày 05.07.2013, tiến trình phong Chân Phước cho Vị Tội Tố Chúa đã hoàn thành ở Tổng Giáo phận Rôma. Nhân dịp này, nhà phê bình văn học Nguyễn Hoàng Đức, được Hội đồng Công lý và Hòa bình mời tham dự lễ 'Bế mạc phần điều tra tại Giáo phận', đã bị công an sân bay Nội Bài, Hà Nội chặn lại không cho xuất cảnh sang Bangkok (Thái lan) trên đường đi Rôma (Ý đại lợi). Ông Đức kể cho ông Mặc Lâm, phóng viên Đài Á châu Tự do RFA biết : *"Khi làm ở Phòng Tôn giáo Bộ Công an, người ta có 'đối sách' về Đức Cha vì một tội rất to là cháu của Ngô Đình Diệm và sự về Sài gòn làm Phó Tổng Giám mục là để lót ổ lên Tổng Giám mục nên Người bị chuyển ra Bắc"*. Tại sao, với hai 'tội nặng' này và bị giam giữ 13 năm, trong có những năm biệt giam, nhưng đảng cộng sản không dám đem Đức Cha ra tòa xét xử ?

Năm 1939, Toàn quyền Đông dương Jean Decoux ra lệnh cho Khâm sứ Trung kỳ Émile Grandjean, bắt ông Diệm đưa đi an trí tại Xieng khoang, Lào. Nhưng nhờ có người mật báo để trốn đi Sài gòn lánh nạn. Sau khi Việt Minh cướp chính quyền, ông Diệm trở về Huế thăm mẹ, bị chúng chặn bắt tại Tuy Hòa, giải ra Hà nội, rồi đi an trí tại Thái Nguyên. Nhờ giới Công Giáo do Đức Cha Lê Hữu Từ phản đối buộc Hồ Chí Minh phải trả tự do cho ông Diệm. Sau đó, ông Hồ muốn lợi dụng uy tín của ông Diệm để lũng đoạn các nhà ái quốc khác không cộng sản hầu tiêu diệt các vị này bằng ông Diệm giữ chức Bộ trưởng Nội Vụ. Biết rõ ý đồ ông Hồ dâng Việt Nam cho Quốc tế Cộng sản, ông Diệm đòi hỏi phải biết chương trình hành động sự thật của chính phủ. Ông Hồ che dấu, ông Diệm từ chối. Nhân dịp này, ông Diệm can đảm hỏi về cái chết của anh mình là ông Ngô Đình Khôi, nhưng Hồ Chí Minh đổ tội cho đảng viên thuộc quyền. Tháng 08.1950, ông Diệm, sau khi cùng anh là Đức Cha Ngô Đình Thục đến Vatican để nhận Ôn Toàn xá Năm Thánh và đến các quốc gia Tây Âu trước khi đến Hoa Kỳ để tìm hiểu Tổ chức Công quyền thời hiện đại. Sau cùng, ông Diệm sống tại nước Bỉ, trong đan viện Saint-André de Bruges. Từ nơi này, ông được Quốc trưởng Bảo Đại mời đến gặp Nhà Vua ngày 18.06.1945 tại lâu đài Thorenc (Cannes, Pháp). Quốc trưởng đã thuật lại trong hồi ký 'Le Dragon d'Annam' (Con Rồng Việt Nam) : "... Tôi cho vời Ngô Đình Diệm và bảo ông ta: Cứ mỗi khi tôi cần thay đổi chính phủ, tôi lại phải gọi đến ông. Ông thì lúc nào cũng từ chối. Nay tình thế rất bi đát, đất nước có thể bị chia cắt làm đôi. Ông cần phải lãnh đạo chính phủ.

- Thưa Hoàng Thượng, không thể được ạ. Ông ta đáp. Tôi xin trình Ngài là sau nhiều năm suy nghĩ, tôi đã quyết định. Tôi định đi tu...

- Tôi kính trọng ý định của ông. Nhưng hiện nay tôi kêu gọi đến lòng ái quốc của ông. Ông

không có quyền từ chối trách nhiệm của mình. Sự tồn vong của Việt Nam buộc ông như vậy.

Sau một hồi yên lặng cuối cùng ông ta đáp:

- Thưa Hoàng Thượng, trong trường hợp đó, tôi xin nhận sứ mạng mà Ngài trao phó. Cầm tay ông, tôi kéo sang phòng bên cạnh, nơi có cây thánh giá. Trước thánh giá, tôi bảo ông ta:

- Đây Chúa của ông đây, ông hãy thề trước chân dung Chúa là giữ vững đất nước mà người ta đã trao cho ông. Ông sẽ bảo vệ nó để chống lại bọn Cộng sản, và nếu cần, chống luôn cả người Pháp nữa.

Ông ta đứng yên lặng một lúc lâu, rồi nhìn tôi, sau nhìn lên Thánh giá, ông nói với giọng nghẹn ngào:

- Tôi xin thề.

Trở về nước, ông Ngô Đình Diệm bắt tay ngay vào việc 'làm chính trị' bằng hành sử quyền Thủ tướng... Do đó, ông đã dành độc lập về mọi mặt cho Việt Nam. Giáo Hội Công Giáo khuyến khích giáo dân tham gia chính trị để góp phần xây dựng xã hội trên nguyên tắc công bằng, thương người và tôn trọng nhân phẩm. Để bài trừ các tệ đoan xã hội được bảo vệ bởi các nhóm võ trang có chi tiền cho Nhà Vua. Do đó, những chính khách, các lãnh đạo giáo phái và người dân ủng hộ ông Diệm qua cuộc Trưng cầu dân ý ngày 23.10.1955 để tín nhiệm ông Diệm vào nhiệm vụ Tổng thống cùng công bố nền Cộng hòa cho Việt Nam ngày 26.10.1955 và Hiến Pháp được ban hành vào ngày 26.10.1956. Trước những thành quả Tổng thống Ngô Đình

Diệm và chính phủ đạt được, các chính khách ‘salon’ đòi chia quyền. Vì họ không khả năng hay thiếu đạo đức, ông Diệm từ chối thì họ sang mét với Mỹ là ‘ông Diệm độc tài hay gia đình trị’... Gặp lúc Hoa kỳ cần bán súng đạn, nên đòi gởi quân tham chiến tại Việt Nam. Ông Diệm từ chối vì không muốn để đồng bào thấy lại hình ảnh lính viễn chinh Pháp, Tổ quốc mất độc lập, ... Chúng tạo vụ ‘Đàn áp Phật giáo’ để thuê kẻ giết vị Tổng thống Việt Nam Cộng hòa sáng 2.11.1963. Lúc 14 giờ cùng ngày, ông Hồ Chí Minh, nhận được điện tín loan báo ông Diệm đã chết, vui mừng hết lớn: "Bác cháu sẽ chiến thắng". Sau đó, ông còn xác nhận : "Ông Ngô Đình Diệm là người yêu nước, theo kiểu của ông ta". Lệnh truyền được ‘Bác’ đưa ra nên ‘chúng cháu’ phải triệt để chống Dòng Dối Yêu Nước Việt Nam, mà tuân theo Cộng sản quốc tế. Những đau khổ, chết chóc đã xảy ra sau đó đến ngày 30.04.1975 cho quốc gia và dân tộc Việt Nam đã được các cơ quan truyền thông đề cập.

B.- Cuộc tiếp đón và an cư lập nghiệp đồng bào di cư từ Bắc vào Nam

Vừa nhậm chức Thủ tướng ngày 07.07.1954, ngày 20.07.1954, Hiệp định Geneva, ký giữa Pháp và Việt cộng, để chia Quê hương làm hai Miền đối nghịch nhau, ông Ngô Đình Diệm đã tổ chức, với sự trợ giúp của Hoa kỳ và Pháp, di chuyển, tiếp đón, tạm trú và an cư lập nghiệp cho hơn 800 ngàn đồng bào di cư từ Bắc vào Nam. Ngày 09.08.1954, Phủ Tổng ủy Di cư Tỵ nạn được thành lập để xúc tiến định cư. Thêm vào đó là Ủy ban Hỗ trợ Định cư, một tổ chức cứu trợ do tư nhân giúp sức. Ông Diệm đặc biệt

lưu ý giới sinh viên đại học, nên yêu cầu Bộ Tư lệnh Pháp dành 12 chuyến bay trong hai ngày 12 và 13/08 để đón khoảng 1200 sinh viên từ Bắc vào Nam, tức 2/3 số sinh viên lúc đó chọn di cư. So với cuộc di cư của người Việt bỏ nước ra đi sau ngày 30.04.1975 mà giới quan sát ước đoán có đến 300 ngàn người chết trên biển và cuộc di cư đến các nước Liên hiệp Âu châu hiện đang diễn ra thì cuộc vận chuyển và định cư đồng bào từ Bắc vào Nam năm 1954-1955 đã thành công mỹ mãn. Tại sao ? Đó là nhờ sự phù trợ của Thánh Odilon, Bỏ mạng những người tị nạn, mà ông Ngô Đình Diệm đã chọn cho mình khi tuyên khấn trong bậc oblat tại đan viện dòng Biển Đức Saint-André de Bruges (Vương quốc Bỉ) ngày 01.01.1954. Ngoài ra, Thánh Odilon còn là vị Linh mục đã bắt đầu cử hành Thánh Lễ Cầu cho các Linh hồn ngày 2 tháng 11 mỗi năm và đó cũng chính là ngày ông Diệm qua đời năm 1963.

- *Ghi chú. Những phê bình khen hay chê ông Ngô Đình Diệm đầy dẫy trên ‘xa lộ thông tin’. Tuy nhiên, chúng ta có thể tin tưởng vào những dòng chữ của cựu hoàng Bảo Đại, mất ngôi do Trùng cầu Dân ý ngày 23.10.1955, viết trong ‘Le Dragon d’Annam’ về ông Diệm ‘nổi tiếng là thông minh liêm khiết. Đây là một người quốc gia bảo thủ...’. Bàn về cái chết của ông Diệm, cựu hoàng Bảo Đại cho đây là ‘Chết khi thi hành công vụ’.*

II. HỒNG Y TÔI TỐ CHÚA P.X. NGUYỄN VĂN THUẬN

Ngày 24.04.1975, với khẩu hiệu ‘Vui Mừng và Hy Vọng’ (Gaudium et Spes), tên Hiến chế Mục vụ Công Đồng Vatican II, Đức Cha Phanxicô

Xaviê Nguyễn Văn Thuận được Đức Thánh Cha Phaolô VI bổ nhiệm làm Tổng Giám mục hiệu tòa Vadesi, Tổng Giám mục phó Tổng Giáo phận Sài Gòn với quyền kế vị. Ngày 08.05.1975, các Linh mục do Trương bá Cần và Huỳnh công Minh (đảng viên cộng sản) chỉ đạo gửi kiến nghị đến Đức Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình bày tỏ mối lo ngại về việc chuyển Đức Cha về Sài Gòn trong tình thế hiện nay sẽ không thuận lợi cho Giáo Hội tại Việt Nam. Ngày 27.06.1975, tại Dinh Độc lập, Đức Cha đã đối diện với ba Cán bộ cao cấp Ủy ban Quân quản cùng các Linh mục và giáo dân tự nhận là ‘Công Giáo yêu nước’. Đối với Chính quyền Cộng sản, sự chuyển độ một tuần trước khi họ tiếp thu Sài Gòn vào ngày 30.04.1975, là bằng cố âm mưu giữa Vatican và các Đế quốc. Để trả lời sự cáo buộc đó, Ngài chỉ xác nhận sự vâng lời của mình đối với Bài Sai của Đức Thánh Cha và bác bỏ lời cáo gian có âm mưu nói trên. Chiều ngày 15.08.1975, Quân quản mở cuộc họp tại Nhà hát Thành phố để cáo buộc ‘sau lưng’ Đức Cha. Khoảng 350 Giáo sĩ, Tu sĩ được mời buộc phải nghe. Ủy ban vì ‘sợ’ muốn ngừa tránh mọi phản ứng của người dân đối với vụ bắt Ngài. Trước đó, Đức Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình và Đức Cha Thuận được đưa đến Dinh Độc lập lúc 14 giờ. Tại đó, khi đi qua hành lang để đến phòng họp, Đức Cha Bình đi trước, Đức Cha Thuận đi sau. Lúc đó, một tên công an chặn Đức Cha Thuận lại và nói: ‘Anh đi lối này’ và lôi Ngài đi mất luôn. Khoảng 30 phút sau, chỉ thấy tướng Trà nói chuyện vu vơ, Đức Cha Bình hỏi :

- Thừa Thượng tướng, còn chuyện gì cần nữa không?

Tướng Trà trả lời:

- Thôi! Cụ ra về được rồi.
- Đức Cha phó của tôi đâu mời Ngài cùng về.
- Như cụ thấy, chế độ này là chế độ Cộng sản.

Tên Thuận là dòng dõi Ngô Đình Diệm, chúng nó chống Cách mạng từ trong trứng chống ra, nên không thể để nó ở đây được.

Sau đó, Đức Cha Thuận bị bắt và đem đi trên một xe hơi có hai công an đi kèm và cuộc phiêu lưu của Ngài bắt đầu... Trong cuộc hành trình, Ngài biết mình đang mất tất cả. Ra đi với chiếc áo chùng thâm trong túi có một cỗ tràng hạt, Đức Cha chỉ còn biết phó thác cho Chúa Quan Phòng. Nhưng giữa bao lo âu ấy, Ngài vẫn thấy có một niềm vui lớn: ‘Hôm nay là lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời...’ và Chúa yêu cầu Ngài hãy trở về với điều cốt yếu :

A. Linh mục nuôi Dân Chúa bằng Minh Thánh Đức Kitô

Không cần một bài sai, nhưng vì hoàn cảnh

tang thương của toàn dân Việt, Đức Cha trở thành Tuyên úy chăm sóc những đồng bào sa cơ thất thế, những người tù không bản án. Thánh chức Linh mục nhắc nhở Đức Cha ‘Dân Chúa cần được nuôi phần hồn bằng Mình Thánh Đức Kitô’. Nhưng làm sao để Thánh Thể hiện diện trong nhà tù? Đức Cha đã kể cho Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II và các Giáo sĩ và nhân viên Giáo triều Rôma nhân dịp giảng tĩnh tâm Mùa Chay năm 2000 : "... Tôi không bao giờ có thể diễn tả hết hết niềm vui lớn lao của tôi : mỗi ngày, với ba giọt rượu và một giọt nước trên lòng bàn tay, tôi cử hành Thánh Lễ. Và đó cũng là bàn thờ, là nhà thờ chính tòa của tôi ! Đó là liều thuốc đích thực cho linh hồn và thân xác tôi : ‘thuốc trường sinh bất tử, thuốc giải độc để khỏi chết, nhưng luôn được sống trong Chúa Giêsu’, như Thánh Ignatio thành Antiokia đã nói. Mỗi lần như thế tôi được dịp giang tay và đóng đinh mình vào thập giá với Chúa Giêsu và cùng Ngài uống chén đau khổ nhất. Mỗi ngày, khi đọc lời truyền phép, với tất cả tâm hồn, tôi làm lại một giao ước mới, giao ước vĩnh cửu giữa tôi và Chúa Giêsu, hòa lẫn Máu Ngài với máu của tôi. Đó là những Thánh Lễ đẹp nhất trong đời tôi ! Sau đó, Mình Thánh được đựng trong những túi nhỏ làm bằng giấy nylon bọc bao thuốc hút, như thế Chúa Giêsu luôn ở giữa chúng tôi, một sức mạnh nuôi sống Dân Chúa: ‘Ta đã đến là để chúng được có sự sống, và có một cách dồi dào’ (Ga 10,10). Khi có buổi học tập, giờ xả hơi, các bạn Công Giáo thừa dịp đó mang các túi nylon đựng Mình Thánh đến chia cho bốn đội kia, mỗi người thay nhau mang trong túi áo một ngày... Những người tù biết có Chúa Giêsu Thánh Thể đang ở giữa trại tù với họ an ủi, xoa dịu những khổ đau thể xác và tinh thần, thêm can đảm chịu đựng cho họ".

B. Chọn Chúa chứ không phải việc của Chúa

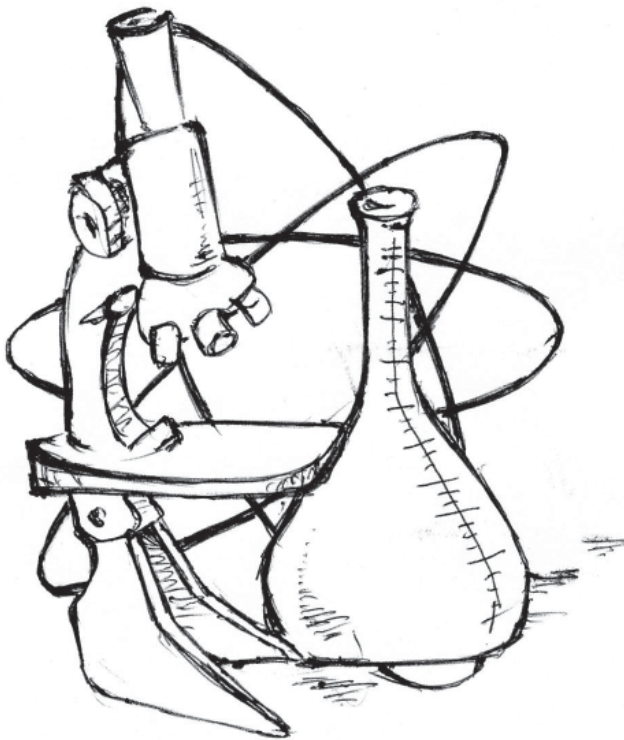
Đêm 01.12.1975, cùng với 1500 bạn tù đối, mệt, chán nản, bị còng tay hai người chung một khóa số 8, bước xuống găm tàu ‘Hải Phòng’ đậu tại bến Tân cảng gần cầu Xa lộ, để chở ra trại cải tạo Vĩnh Quang, tỉnh Vĩnh Phú, trong thung lũng núi Tam Đảo, Đức Cha thuật lại : "Nỗi gian khổ của 9 năm biệt giam một mình

với hai người gác, không bạn bè, không có việc làm, tôi ở trong một sự trống rỗng tuyệt đối, đến mức có thể điên đi được. Tôi đi lại suốt ngày trong buồng giam, để vận động cơ thể kéo nằm luôn thì tôi sẽ chết vì thấp khớp, viêm phổi. Nhiều lúc một mình, tôi bị đau khổ giày vò, tại sao đang lúc mình 48 tuổi, trưởng thành và khỏe mạnh, sau tám năm Giám mục tôi đã có nhiều kinh nghiệm mục vụ, lại phải vào phòng biệt giam, xa giáo phận những 1700 km? Một đêm thanh vắng, một tiếng từ đáy lòng nhắc nhở tôi: ‘Tại sao con quẩn trí, hoang mang như thế làm gì? Con phải biết phân biệt giữa Chúa và công việc của Chúa. Những gì con đã làm và tiếp tục làm như kinh lý giáo phận, huấn luyện nam nữ tu sĩ, giáo dân, thanh niên, kiến thiết thánh đường, cư xá sinh viên, mở mang các thí điểm truyền giáo... tất cả những công tác ấy đều là những việc tốt lành, là việc của Chúa, nhưng không phải là Chúa! Nếu Chúa muốn con trao tất cả các việc ấy trong tay Ngài, con hãy làm ngay, và hãy tin tưởng vào Ngài. Chúa có thể làm tốt hơn con muôn nghìn lần; Ngài có thể trao việc của Ngài cho những người tài đức hơn con. Hãy chọn một mình Chúa thôi, chọn thánh ý Ngài, chứ đừng chọn việc của Chúa!’. Tôi luôn học tập làm theo ý Chúa. Nhưng ánh sáng này mang lại cho tôi một sinh lực mới, thay đổi tận gốc lối suy nghĩ của tôi, giúp tôi vượt qua những bước gian truân mà hầu như cơ thể không chịu đựng nổi. Từ đây tôi cảm thấy trong lòng tôi ‘một sự bình an mà thế gian không cho được’

Nhân ngày giỗ vị Hồng Y Tôi Tố Chúa, chúng tôi vừa trình bày hai trường hợp những Kitô hữu đã hoàn thành nhiệm vụ đúng cấp bậc mình trong Giáo Hội Công Giáo như Tin Mừng Chúa Giêsu dạy và đang được Đức Thánh Cha Phanxicô thuyết giảng qua Tông huấn ‘Niềm Vui Phúc Âm’. Nhiều người Công giáo trong chúng ta, vì không biết hay vì quá biết mà cứ làm càng, ý nghĩa ‘làm chính trị’ để không hoàn thành nhiệm vụ ‘người Công Giáo tốt là người công dân tốt’.

Hà Minh Thảo 9/15/2015

Trang Khoa Học

Apple dự tính sản xuất xe hơi

SAN FRANCISCO, California (AP) - Hiện có một nguồn tin cho hay công ty Apple đang gia tăng nỗ lực trong kế hoạch có thể đưa đến việc chế tạo xe chạy điện.

Tờ Wall Street Journal cho hay trong nội bộ Apple đã đưa ra các thời điểm chi tiết cho kế hoạch mang tên Titan, theo đó liên quan đến việc chế tạo xe chạy bằng điện. Tờ báo nói rằng Apple hy vọng sẽ bắt đầu đưa ra thị trường xe này vào năm 2019, dù rằng đây có thể chỉ là thời điểm mà các kỹ sư của họ hoàn tất việc thử nghiệm chứ chưa phải lúc bán ra cho khách hàng.

Công ty Apple hôm Thứ Hai từ chối không bình luận gì về nguồn tin này của tờ Wall Street Journal, vốn theo tờ báo thì có được từ các nguồn tin ẩn danh.

Trong những tháng gần đây, công ty Apple Inc. đã thu nhận các kỹ sư trong kỹ nghệ xe hơi và chế tạo bình điện. Giới chức tại một công ty thử nghiệm xe hơi nằm về phía Đông San Francisco cũng xác nhận là Apple yêu cầu cung cấp tin tức về việc có thể sử dụng địa điểm này của họ. (V.Giang)

NASA chuẩn bị cho chuyến bay dài tới Hỏa Tinh

GROTON, Connecticut (AP) - Để chuẩn bị cho chuyến bay dài tới Hỏa Tinh và ảnh hưởng đến các phi hành gia khi du hành vào sâu trong vũ trụ, cơ quan NASA của Hoa Kỳ đang tham khảo kỹ các cuộc nghiên cứu từng do lực lượng tàu ngầm của Hải Quân Hoa Kỳ thực hiện.

NASA đang làm việc với một phòng thí nghiệm của lực lượng tàu ngầm tại căn cứ Groton, tiểu bang Connecticut, để xem xét cách làm sao để các toán phi hành gia đương đầu được với sự căng thẳng qua các chuyến bay giả định kéo dài hàng tháng.

Tuy một bên du hành vào vũ trụ và bên kia là vào sâu trong lòng đại dương, cả các phi hành gia và thủy thủ đoàn tàu ngầm đều phải đối đầu với nhiều thử thách giống nhau. Bị cô lập trong khoảng thời gian dài, họ phải trông cậy vào đồng đội trong cuộc sống biệt lập, nhiều khó khăn.

“Chúng tôi có cùng những quan tâm như phía Hải Quân về sự chịu đựng của con người,” theo lời ông Brandon Vessey, một khoa học gia trong chương trình nghiên cứu con người của NASA. “Khi chúng ta gửi một nhóm người đi cùng với nhau trong khoảng thời gian lâu dài thì điều gì sẽ xảy ra?”

Cách đây khoảng năm năm, theo yêu cầu của các sĩ quan chỉ huy ngành tàu ngầm, phòng thí nghiệm của Hải Quân Hoa Kỳ tại Groton khởi sự cuộc thí nghiệm để tìm ra cách giúp các quân nhân hải quân có thể làm việc với nhau một cách

hiệu quả trên tàu ngầm.

NASA hiện đang có cuộc thí nghiệm ở trung tâm Johnson Space Center ở Houston để tìm hiểu phản ứng của con người trong các chuyến công tác lâu dài vào vũ trụ. Có bốn tình nguyện viên sống và làm việc cùng nhau trong khoảng 30 ngày trong một mô hình phi thuyền. Các video ghi hình về hoạt động của họ sẽ được gửi tới Groton để các chuyên gia nơi đây nghiên cứu và phân tích. (V.Giang)

NASA: Đặt chân lên Hỏa Tinh đang rất gần với hiện thực

HOUSTON, Texas (NV) - NASA chưa bao giờ gần hơn trong việc đặt chân người lên Hỏa Tinh, trang mạng Space.com trích dẫn lời của trưởng cơ quan không gian Hoa Kỳ.

Ông Charles Bolden, quản trị trưởng cơ quan NASA và cũng là cựu phi hành gia phi thuyền con thoi, cho hay, ông từng mơ ước là người đầu tiên lên thám hiểm Hỏa Tinh khi ông vào trường đào tạo phi hành gia tại Johnson Space Center ở Houston vào năm 1980.

Theo ông Bolden, từ đó sứ mệnh có người lên Hỏa Tinh được tin là có thể thực hiện được nội trong 30 năm. Dĩ nhiên điều này sau này cho thấy chứng tỏ là quá lạc quan.

Nhưng mục tiêu đưa người lên Hỏa Tinh hiện nay của NASA nội trong thập niên 2030 là điều khả thi, ông nói thêm.

Trong một biến cố tại tổng hành dinh của NASA ở Washington DC hôm Thứ Năm, ông Bolden nói: “Chúng ta tiến xa được trên đường đưa người lên Hỏa Tinh hơn bất cứ lúc nào trong lịch sử của NASA.”

Ông Bolden nói tiếp: “Chúng ta còn rất nhiều việc phải làm để đưa con người lên Hỏa Tinh nhưng chúng ta sẽ thực hiện được điều đó.”

Một số của những việc đó gồm việc phát triển con nhộng chở người mang tên Orion và siêu hỏa tiễn Space Launch System (SLS) để đưa người đến những nơi sâu thẳm trong không gian.

Orion và SLS dự trù sẽ bay chung lần đầu tiên trong những chuyến bay thử nghiệm không có người vào năm 2018.

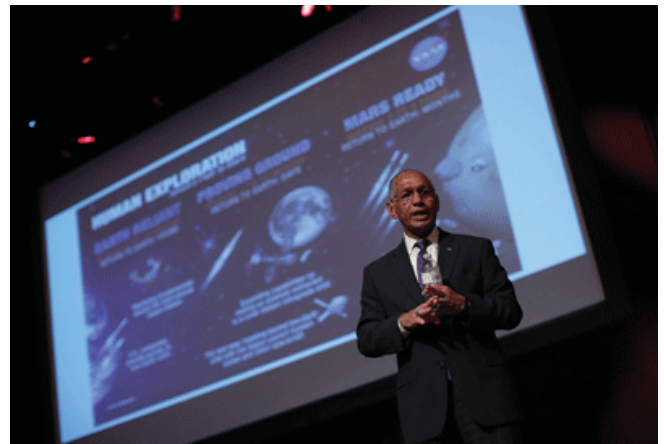
Phó quản trị NASA, ông Dava Newman, đưa ra sự kiện rằng các phi hành gia hiện nay đã trồng và ăn rau diếp trồng trên Trạm Không Gian Quốc Tế. Điều này nằm trong kế hoạch tìm hiểu thêm về việc sản xuất hoa màu ở xa Trái Đất.

Hơn nữa hai phi hành gia trên phòng thí nghiệm bay quanh Trái Đất là Scott Kelly và Mikhail Kornienko, đang đi được nửa chặng đường ở lại một năm trên không gian, để tìm hiểu hiệu ứng về tâm sinh lý trong việc du hành lâu ngày trong không gian.

Công việc này mang lại thông tin cần thiết cho sứ mạng thám hiểm Hành Tinh Đỏ, nơi các phi hành gia phải xa trái đất từ 500 ngày trở lên.

Ông Newman cũng đề cập đến Mars Oxygen ISRU Experiment (MOXIE), một trong bảy dụng cụ khoa học mà xe tự hành trên Hỏa Tinh sau này sẽ mang theo.

MOXIE sẽ hút khí carbon dioxide (CO₂) từ bầu không khí mỏng của Hỏa Tinh và biến chúng thành khí oxygen và carbon monoxide (CO). Kỹ thuật này giúp con người sống được trên Hỏa Tinh, chưa kể còn giúp có nhiên liệu để bay về Trái Đất.

Oxygen được sử dụng như là chất oxy hóa, giúp đốt cháy nhiên liệu của hỏa tiễn.

Ông Newman nói: “Chúng ta sẽ tạo được Oxygen trên một hành tinh khác, việc đầu tiên từ trước đến nay.”

Ông Bolden nhận định: “Đặt chân lên Hỏa Tinh có lẽ là điều cảm kích nhất mà nhân loại có thể thực hiện được.”

Ông tiếp: “Chúng ta dồn thân vào việc lên Hỏa Tinh ít nhất từ 40 năm nay. Tôi tin chắc chúng ta có thể thực hiện được điều chúng ta mơ ước.” (TP)

Vì sao Hoa Kỳ không dùng hệ thống đo lường mét?

Nhất Anh/Người Việt (Lược dịch)

ATLANTA, Georgia (CNN)- Vì sao Hoa Kỳ lại không dùng hệ thống đo lường mét như hầu hết các quốc gia khác? Câu trả lời tưởng chừng như đơn giản nhưng lại ẩn chứa một quá trình lâu dài về quyết định của nước Mỹ đi ngược lại hệ thống đo lường chung trên thế giới.

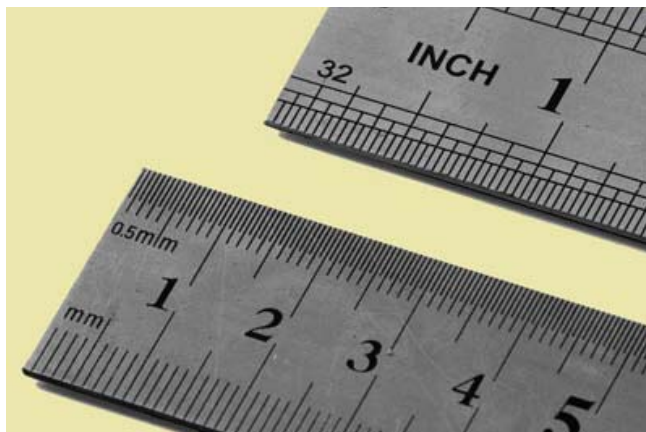
Chỉ có ba đất nước không sử dụng hệ thống đo lường mét hiện nay trên thế giới. Đó là Miến Điện, Li-Băng và Hoa Kỳ. Vì sao người Mỹ lại không dùng hệ thống đo lường này?

Những người phản đối hệ thống đo lường mét cho rằng những người ủng hộ hệ thống này là thuộc cộng sản và hệ thống này là nhãn mác rẻ tiền. Còn những người ủng hộ thì cho rằng những người phản đối là ngu ngốc và làm cho Hoa Kỳ đi sau những nước khác.

Đã có rất nhiều trang blog bàn luận về vấn đề tại sao Mỹ lại không đi theo hệ thống này. Trong số đó, có tác giả John Bemelmans Marciano, người đã từ bỏ viết tiếp cuốn sách thiếu nhi nổi tiếng “Madeline” để dành thời gian tìm hiểu, viết và xuất bản quyển sách “Điều Gì Đã Xảy Ra Với Hệ Thống Mét?” (Whatever Happened To The Metric System?) với mục đích giải thích và bàn luận về vấn đề “đau đầu” này.

Quyển sách tiết lộ một lịch sử hấp dẫn đằng sau quyết định vì sao Hoa Kỳ đi theo hệ thống đo lường khác với thế giới như thế này.

Và câu chuyện bắt đầu từ tổng thống Thomas

Jefferson.

Dùng hệ thống đo lường mét không phải là khoa học; mà là “chủ nghĩa tư bản”

Vị tổng thống thứ ba của Hoa Kỳ đề xuất phân chia tiền xu của Mỹ thành phần mười, phần trăm và phần ngàn. Quốc hội thông qua kế hoạch của tổng thống Jefferson và Hoa Kỳ trở thành nước đầu tiên trên thế giới áp dụng hệ thống tiền bạc theo thập phân.

Nhưng người Pháp mới là người đầu tiên áp dụng hệ thống đo lường mét trong cuộc Cách mạng Pháp. Người Pháp cho rằng chia cho số 10 thì dễ dàng hơn là dùng hệ thống cũ, ví dụ như nước đóng băng ở 0 độ C, sôi ở 100 độ C, chứ không phải 212 như độ F.

“Mọi người nghĩ rằng hệ thống mét là đơn giản và hợp lý”, Marciano nói, “nhưng trong thực tế, chúng ta lại không nghĩ là chia cho 10 mà chúng ta lại nghĩ về đo lường theo bước chân, về phân nửa hay phần ba.”

Ví dụ, mẫu (acres), dựa trên số lượng đất mà một người có thể cày trong một ngày.

Và thêm một điều khác nữa: mọi người thường nghĩ rằng hệ thống đo lường mét có liên quan

đến khoa học. Nhưng thật ra nó lại liên quan đến “chủ nghĩa tư bản” khi mà mọi thứ được đo lường để buôn bán.

Marciano cho biết hầu như mỗi thành phố ở Âu Châu đã từng có hệ thống đo lường riêng của mình. Khi các vương quốc thống nhất với nhau và trở thành quốc gia thì nhu cầu có một hệ thống tiền tệ và đo lường để trao đổi mua bán với các nước khác bắt đầu xuất hiện. Nhưng chẳng có quốc gia nào lại muốn áp dụng hệ thống đo lường của quốc gia khác. Chính vì vậy mà họ quyết định có một hệ thống đo lường quốc tế để tất cả các nước có thể trao đổi hàng hoá và buôn bán với nhau; đó là hệ thống đo lường mét.

Năm 1866, Quốc hội Hoa Kỳ thông qua việc sử dụng hệ thống đo lường mét và sau gần một thập niên, Hoa Kỳ trở thành một trong 17 nước đầu tiên ký kết hiệp định về hệ thống mét (the Treaty of the Meter).

Hệ thống đo lường mét tiếp tục được áp dụng ở nhiều nước khác hơn, đặc biệt là sau khi chủ nghĩa thực dân đổ vỡ và các nước mới dành được độc lập như Indonesia, Ấn Độ, hay Kenya, đều tham gia vào hệ thống quốc tế này.

Tuy nhiên, hệ thống đo lường mét vẫn không được áp dụng ở Mỹ, mặc dù quốc hội đã thông qua. Một hệ thống đo lường tiên tiến hơn được thông qua vào năm 1960 và được gọi là hệ thống đo lường đơn vị (system of units), gọi tắt là SI.

Nỗ lực của Mỹ với hệ thống đo lường mét

Năm 1975, Quốc hội thông qua Dự Luật Chuyển Đổi Mét (Metric Conversion Act) và Hội Đồng Chuyển Đổi Hệ Thống Đo Lường Mét (U.S Metric Board) cũng được thành lập để tham gia vào việc thực hiện việc chuyển đổi hệ thống đo lường qua mét.

Nước Mỹ bắt đầu tiến hành các bản chỉ dẫn đường thông báo khoảng cách nơi đến còn bao xa bằng kilomet dưới thời tổng thống Jimmy Carter- người ủng hộ sử dụng hệ thống đo lường mét. Xa lộ 19, nơi kết nối Tucson, Arizona và Mexico là xa lộ duy nhất còn bản chỉ dẫn bằng kilomet hiện nay ở Mỹ.

Vào cuối những năm 1970, những nhà sản xuất xe hơi bắt đầu chế tạo ra đồng hồ chỉ tốc

độ cả bằng kilomet và bằng dặm (miles). Nhưng khi nhìn vào đồng hồ chỉ tốc độ với mức 88 km/1 giờ thì nghe “oách” hơn rất nhiều so với đi với tốc độ khoảng 55 miles/1 giờ.

Các cuộc tranh luận về hệ thống đo lường trở nên căng thẳng và gay gắt hơn

Những người ủng hộ hệ thống đo lường mét cho rằng việc có thay đổi các bản chỉ đường khoảng cách còn bao xa trên xa lộ giúp cho dân Mỹ có thể làm quen với việc thay đổi hệ thống đo lường mới này. Nhưng thành viên của đảng Cộng hoà, ông Charles Grassley, và sau đó trở thành thượng nghị sĩ của tiểu bang Iowa bác bỏ việc thay đổi này.

“Bất người dân Mỹ chuyển đổi qua hệ thống đo lường mét là đi ngược lại quyền tự do dân chủ của người dân,” ông Grassley cho biết.

Grassley được rất nhiều dân Mỹ ủng hộ. Những người phản đối hệ thống mét ngày một nhiều hơn và họ hợp lại thành một liên minh lớn để cố gắng ngăn cản việc chuyển đổi qua hệ thống mét không xảy ra.

Tháng Hai năm 1982, trong bản tin buổi chiều của đài CBS, phóng viên Bob Schieffer thông báo trên truyền hình rằng Hội Đồng Chuyển Đổi

Hệ Thống Đo Lường Mét (Metric Board) tan rã sau một thời gian dài chi tiền và vận động để chuyển đổi hệ thống đo lường.

Tương lai hệ thống đo lường mét ở Mỹ

Một số người vẫn tin rằng nước Mỹ cần nên suy nghĩ lại về việc chuyển đổi qua hệ thống đo lường mét, nhất là khi trong thời đại mới này, thế giới đang trở nên kết nối hơn.

Lợi ích về buôn bán trao đổi quốc tế ngày càng góp phần khuyến khích hệ thống đo lường này. Tiểu bang Hawaii và Oregon đang thông qua đạo luật về mét, trong việc tạo nên mối quan hệ buôn bán với đối tác ở Thái Bình Dương, phát triển du lịch và nỗ lực xây dựng một môi trường làm việc tân tiến hơn.

Bà Elizabeth Gentry, điều phối viên của Viện Tiêu Chuẩn và Công Nghệ Liên Bang (federal National Institute of Standards and Technology), đưa ví dụ về nhiên liệu xe hơi. Người Mỹ đổ xăng theo hệ thống gallon, nhưng một khi họ chuyển sang xài nhiên liệu khác như hydrogen, thì họ bắt buộc phải dùng kilogram bởi vì đây là hệ thống đo lường nhiên liệu hydrogen quốc tế.

Nước Mỹ sẽ chuyển sang sử dụng hệ thống đo lường mét trong tương lai? Câu trả lời là còn bỏ ngỏ.

Chuột được huấn luyện để rà mìn ở Cambodia

NAM VANG, Cambodia (NV) - Lãnh tụ độc tài Polpot của chế độ Khmer Đỏ từng gọi những quả mìn của ông là “những chiến sĩ tuyệt vời.” Nhiều thập niên đã trôi qua nhưng miền quê của nước Cambodia vẫn còn sót lại hàng triệu quả mìn và hơn 63,000 người từng bị nạn liên hệ đến mìn, theo tin của Huffington Post.

Nhưng không bao lâu nữa, đất nước này sẽ an toàn hơn nhiều nhờ những đồng minh có thân dài chừng một vài foot.

APOPO, một tổ chức phi chính phủ của Bỉ đang bắt đầu huấn luyện những con chuột khổng lồ từ vùng Hạ Sahara, Phi Châu, để chúng giúp tìm những quả mìn chôn khắp trên đất nước Cambodia.

Dự án này đã từng có kết quả cao tại những

vùng bị chiến tranh dày xéo ở Phi Châu, và giống vật này đã giúp dọn sạch hơn 13,000 quả mìn ở Mozambique.

Ông Bart Weetjens, người thành lập tổ chức APOPO, bắt đầu nuôi giống chuột này từ năm 1997 và khám phá ra rằng chúng đánh hơi được mùi chất nổ TNT có trong mìn.

Chúng có thể băng qua bãi mìn mà không làm quả nào kích nổ và chỉ cần 20 phút chúng có thể rà được một diện tích mà con người với dụng cụ rà phải mất năm ngày mới làm xong.

Mỗi lần chuột tìm thấy một quả mìn, chúng được thưởng một quả trái cây.

APOPO hiện đang huấn luyện cho 15 con chuột ở Siem Reap với chi phí \$6,000 mỗi con, rẻ hơn nhiều so với chương trình huấn luyện cho con người làm công việc tương tự. (TP)

Con người ngày càng hoài nghi khoa học

HÀ TƯỜNG CÁT/ Người Việt (Tóm Lược)

Tạp chí National Geographic số Tháng Ba 2015 có bài chủ đề trình bày về một hiện tượng tâm lý xã hội ngày nay là hoài nghi đối với khoa học.

Bài viết “The War on Science” (Chiến Tranh với Khoa Học) dẫn chứng rằng một phần ba dân Mỹ không tin ở thuyết tiến hóa, cho là con người bây giờ vẫn như vậy từ thuở khai thiên lập địa. Và chỉ có không tới phân nửa mọi người đồng ý về tình trạng khí hậu địa cầu ấm dần là hậu quả của việc nhân loại đốt các loại nhiên liệu khai thác từ lòng đất.

Điều kiện để truyền bá và phát triển những tư

tưởng hoài nghi ấy chính là Internet, Wep pages, sự phổ biến sử dụng e-mail, các mạng xã hội và các bloggers. Tiến bộ kỹ thuật thông tin có những tác động tích cực và đồng thời không ít hiệu quả tiêu cực. Tự do thông tin giúp nhân loại mở rộng kiến thức về mọi lãnh vực, nhưng cũng tiếp nhận nhiều quan điểm chủ quan thiếu căn bản luận lý, chưa kể những thông tin sai lạc hay bịa đặt theo ý của một hay nhiều cá nhân muốn phổ biến.

* **Nghi ngờ từ chinh phục không gian**

Từ lâu đã có những nghi ngờ là chính phủ Hoa Kỳ muốn chứng tỏ thắng Liên Xô trong cuộc chạy đua không gian thời kỳ Chiến Tranh Lạnh nên dàn dựng ra những chuyến đổ bộ Mặt Trăng của các phi hành gia NASA cuối thập niên 1960 và đầu 1970. Sự hoài nghi của công chúng ngày càng gia tăng qua những lập luận có thể tìm thấy trên nhiều trang Web. Cũng nên lưu ý rằng sự phủ nhận sự kiện khoa học ấy dựa trên những lý luận về chính trị nhưng cũng có chỗ phải dùng đến giải thích theo khoa học.

Trang Listverse.com ngày 28 tháng 12, 2014 đưa ta “10 lý lẽ chứng tỏ đổ bộ mặt Trăng là chuyện gạt”. Bài này nói rằng người Mỹ chưa bao giờ đặt chân lên Mặt Trăng. Trước hết, các phi vụ Apollo chấm dứt từ những năm 1970, bốn chục năm rồi đến nay sao chưa trở lại? Như vậy chẳng qua các chuyến đổ bộ chỉ có trong nhiệm kỳ của Tổng Thống Richard Nixon, và chấm dứt cùng với vụ tai tiếng Watergate khiến ông cuối cùng phải từ chức.

Những lý lẽ khác bao gồm: Lá cờ do phi hành gia Neil Armstrong cắm trên Mặt Trăng không có

không khí làm sao có thể bay? Nơi phi thuyền Eagle đáp sao không có một hố lõm do động cơ hỏa tiễn thổi xuống làm tung bay bụi đất? Để tới Mặt Trăng, Appoloo phải đi ngang Van Allen radiation belt, các phi hành gia không thể sống sót vì phóng xạ ở vành đai này. Bầu trời trên Mặt Trăng tối đen nhưng hình chụp không cho thấy có những vì sao. Hai tấm hình các phi hành gia Apollo 15 chụp có hậu cảnh giống hệt nhau dù theo NASA là ở hai nơi cách xa nhau nhiều dặm, và một trong hai hình có phi thuyền đổ bộ, hình kia không, làm thế nào các phi hành gia có thể chụp trước khi đến hoặc sau khi đã rời Mặt Trăng? vv và vv...

Theo những giới hoài nghi, chính quyền Hoa Kỳ đã nhờ đạo diễn Stanley Kubrick sử dụng những xảo thuật điện ảnh để tạo ra việc đổ bộ Mặt Trăng của NASA và các phi hành gia Apollo.

Những nghi vấn kiểu ấy, NASA đã từng nhiều lần giải thích đầy đủ nhưng theo Listverse.com, thăm dò dư luận hiện nay cho biết có 20% dân Mỹ nghi ngờ rằng những chuyến đổ bộ Mặt Trăng là chuyện lừa bịp.

* **Đến lãnh vực y tế**

Một chuyện khác mới xảy ra đầu năm nay khi một số nhân vật có thể là ứng cử viên Tổng Thống năm 2016 như Thượng Nghị Sĩ Rand Paul, Thống Đốc Chris Christie, cựu ngoại trưởng Hillary Clinton cũng nhảy vào tranh luận. Ai cũng hiểu chủng ngừa chống dịch bệnh là cần thiết, tuy nhiên vẫn có một số phụ huynh tin tưởng rằng trẻ con chích ngừa có thể bị gia tăng rủi ro mắc chứng tự kỷ.

Có khi vì quá lo sợ người ta không tin được lời giải thích của các khoa học gia. Như trường hợp dịch bệnh Ebola, mặc dầu được xác định đường lây nhiễm duy nhất là qua tiếp cận với các dung dịch, chất lỏng từ người bệnh, chứ không thể bởi vì khuẩn bay trong không khí, nhưng giải thích ấy không làm dân chúng an tâm. Theo các khoa học gia, không một siêu vi khuẩn nào có khả năng thay đổi cách xâm nhập cơ thể con người, Ebola không ra ngoài quy luật đó. Nhưng nếu thử đánh chữ “airborne Ebola” vào một bộ dò tìm Internet, chúng ta sẽ thấy vô số websites và blogs theo đó siêu khuẩn này có thể có năng lực siêu phàm tiêu diệt toàn thể nhân loại!

Cũng có những hoàn cảnh khoa học chưa thể hội đủ bằng chứng cụ thể để có kết luận khẳng quyết. Trong ngành nông nghiệp và công nghiệp chăn nuôi, kỹ thuật biến đổi gen ngày nay rất thông dụng để rút ngắn thời gian và gia tăng sản lượng. Các nhà khoa học nói rằng không hề có bằng chứng nào là các sản phẩm này phương hại đến sức khỏe của người tiêu thụ. Nhưng vì không có phương cách chứng minh cụ thể, công chúng vẫn lo ngại, đưa tới việc 64 quốc gia trên thế giới và 3 tiểu bang Hoa Kỳ có luật đòi hỏi những thực phẩm có chứa loại này phải dán nhãn “GMO” (genetically modified organism), để người tiêu thụ biết và chấp nhận hay không là tùy ý.

* Đâu là căn nguyên?

Báo National Geographic không chỉ trích dân chúng vì sự mất tin tưởng vào khoa học mà tìm cách giải thích căn nguyên của tâm lý ấy. Theo tờ báo khoa học không phải là cái được tiếp thu bằng trực giác và chính các nhà khoa học đôi khi cũng bị bối rối. Tất cả chúng ta đều hiểu rằng Trái Đất chuyển động xung quanh Mặt Trời, nhưng ai cũng thấy mỗi ngày Mặt Trời mọc ở phương Đông và lặn ở phương Tây. Phải mất hàng ngàn năm cùng rất nhiều cố gắng quan sát bầu trời đêm con người mới nhận định ra điều ấy và tìm được lời giải thích, đồng thời dần dần hiểu được vị trí cùng vai trò chẳng có bao nhiêu ý nghĩa của mình trong vũ trụ bao la.

Charles Darwin (1809-1882) đã đề ra thuyết vạn vật biến hóa và cho rằng tất cả mọi sinh vật

đều chung một gốc. Hàng trăm năm sau lý thuyết của ông vẫn bị chống đối mạnh mẽ vì vấn đề tín ngưỡng, cho đến khi người ta chưa có một ý thức gì về DNA và RNA, để rồi sau đó nhận ra là như vậy phủ nhận vật lý, hóa học, thiên văn và tất cả mọi ngành khoa học.

Khoa học không phải là sự tuân theo một chuỗi những sự kiện mà là một phương pháp để cuối cùng đi đến sự thật. Nhà địa cầu vật lý Marcia McNutt, cựu giám đốc cơ quan địa chất Hoa Kỳ và bây giờ là chủ biên tạp chí khoa học Science, nói: “Khoa học là một phương pháp để quyết định cái mà chúng ta chọn để tin tưởng có căn bản của luật thiên nhiên hay không. Phương pháp ấy không tự nhiên đến với nhiều người chúng ta, và vì thế chúng ta luôn luôn gặp hết rắc rối này đến rắc rối khác”.

Sự thật nhiều khi có vẻ trái với điều hiển nhiên như trường hợp Trái Đất xoay xung quanh trục Nam-Bắc và chuyển động quanh Mặt Trời. Đầu thế kỷ thứ 17 khi Galileo Galilei nói ra điều ấy, ông bị Giáo Hội Vatican xét xử, buộc phải phủ nhận luận điểm ấy và bị quản thúc tại gia, nhưng ông không rút lại kết luận.

Bây giờ, chúng ta đang sống ở thời đại mà khoa học chi phối hầu hết mọi sinh hoạt và trở thành văn hóa của toàn thể nhân loại. Mỗi ai đều cùng lúc có đầy đủ phương tiện kỹ thuật để tham gia, chấp nhận hay chối bỏ, những gì đồng ý hoặc không đồng ý. Bằng những nguồn thông tin và theo cách lý giải riêng, những phái hoài nghi mạnh mẽ chống lại nhiều luận điểm được các nhà khoa học đồng thuận. Dân tộc, tín ngưỡng, quyền lợi cá nhân hay tập thể đứng đằng sau sự phân cực ấy. Nhưng nếu phân cực là không tốt thì ngược lại đó vừa là trở lực vừa là động lực cho loài người luôn luôn nỗ lực vượt qua để tiến đến những mục tiêu tốt đẹp hơn. (HC)

Trang Y Học

KỸ THUẬT THÔNG TIM

Nói là “Thông Tim” thì cũng không chính xác lắm. Đúng ra là thông Động Mạch Vành nuôi dưỡng trái tim thân yếu của chúng ta. Thay vì trơn tru mở rộng thì động mạch đã bị thoái hóa, tắc nghẽn với nhiều chất khác nhau bám vào thành của huyết quản.

Động Mạch Vành (coronary artery) bao bọc trái tim như một cái vương miện với hai nhánh phải và trái và nhận máu trực tiếp từ Động Mạch Chủ (aorta). Tế bào tim được tiếp tế oxy và chất dinh dưỡng từ động mạch vành. Nếu vì một lý do nào đó mà động mạch này bị nghẹt thì sự nuôi dưỡng bị trở ngại, tim thiếu dưỡng khí, báo động bằng cơn đau thắt ngực (angina).

Trong đa số các trường hợp, tắc nghẽn là do chất béo bám vào mặt trong của thành động mạch. Đó là bệnh Vữa Xơ Động Mạch.

Ngày nay, nhiều người cứ nói vữa xơ là hậu quả của nếp sống dư thừa trong thời buổi văn minh tiến bộ hiện đại. Thực ra dấu hiệu vữa xơ đã tìm thấy ở xác ướp bên Ai Cập cả nhiều ngàn năm về trước.

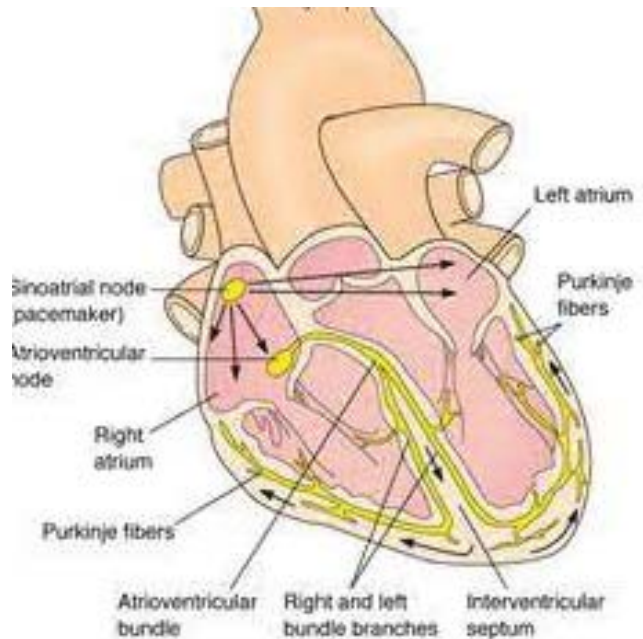
Vữa xơ động mạch (atherosclerosis) là bệnh trong đó các mảng gồm nhiều chất khác nhau bám vào mặt trong thành động mạch khiến cho sự lưu thông của máu bị gián đoạn. Thành phần chính của mảng này là chất béo, chất cholesterol cộng thêm các chất phụ khác như calcium, tế bào xơ. Mảng xơ vữa có thể tan vỡ, đưa tới chứng huyết khối.

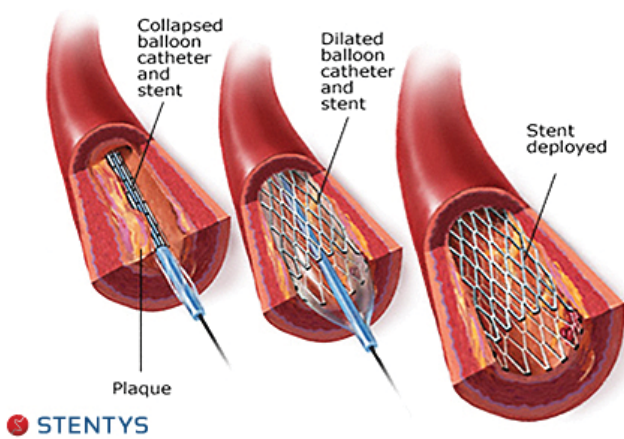
Vữa xơ là một diễn tiến phức tạp, phát triển chậm, xuất hiện từ tuổi nhỏ và trầm trọng lên với thời gian. Theo nhiều khoa học gia, bệnh bắt đầu với sự tổn thương ở lớp tế bào trong cùng của động mạch.

Theo Hội Tim Mạch Hoa Kỳ, ba rủi ro đã được chứng minh làm tổn thương lòng động mạch là:

1. Mức độ cholesterol và triglyceride trong máu lên quá cao;
2. Cao huyết áp;
3. Ảnh hưởng của hút thuốc lá.

Ngoài ra vữa xơ còn hay xảy ra ở người béo phì, mắc bệnh tiểu đường, có nhiều căng thẳng

tâm thần và không vận động cơ thể.

Di truyền cũng tham dự phần nhỏ. Nếu cả cha lẫn mẹ bị vữa xơ thì con có nhiều triển vọng bị bệnh.

Cũng còn phải kể tới tuổi tác và giới tính.

Người dưới năm mươi tuổi ít vữa xơ hơn người trên tuổi này.

Trước khi mãn kinh, phụ nữ ít bị vữa xơ hơn nam giới nhờ sự bảo vệ của kích thích tố nữ, nhưng từ tuổi mãn kinh thì nam nữ bị vữa xơ bằng nhau.

Vữa xơ có thể thấy ở các động mạch cỡ trung và lớn. Nếu ở động mạch vành nuôi dưỡng tim thì đưa tới thiếu máu cơ tim; động mạch cảnh nuôi dưỡng não bộ sẽ có tai biến mạch máu não; động mạch nuôi dưỡng chi dưới với hoại tử chi; động mạch võng mạc đưa tới khiếm thị, mù lòa...

Tắc nghẽn thì phải kiếm cách thông, giống như thông ống cống nước từ bếp ra vườn. Nhưng thông cống chỉ việc tống cây sào dài vào hoặc đổ nửa lít nước hóa chất là xong. Còn mạch máu thì nằm ở xa lại mỏng manh, khó mà đạt tới. Cũng đã có nhiều dược phẩm để giải tỏa tắc nghẽn nhưng công hiệu chậm. Cho nên nếu thông được

như thông cống thì hay biết mấy.

Thế là các nhà y khoa học lại vất tay lên trán, tìm kiếm kỹ thuật, thuốc men.

Và mở đầu với sự tò mò, mạo hiểm của một sinh viên nội trú y khoa người Đức, anh Werner Frossmann.

Đó là vào năm 1929. Từ lâu, anh ta vẫn muốn tìm cách để thám hiểm trái tim mà không gây ra thương tổn gì.

Sau khi đã có một ý niệm, anh trình bày với các vị thầy, các vị đàn anh về điều anh định làm. Nhưng mọi người đều không tin tưởng và cấm không cho anh thực hiện ý tưởng điên rồ đó trong bệnh viện.

Anh bèn năn nỉ một nữ điều dưỡng viên cho mượn một ống thông. Anh đưa ống thông từ mạch máu ở khuỷu tay của mình, luồn dần lên tim. Đặt ống xong, anh lại năn nỉ một đồng nghiệp điện tuyến, chụp cho một tấm hình X -Quang ngực. Và thấy đầu ống thông đã an toàn nằm ở tim mà không gây ra khó khăn gì cho sức khỏe của mình.

Werner hăm hở trình bày sự việc với ông thầy. Chẳng những không được khen mà còn bị khiển trách, không cho thực tập ngành tim tại bệnh viện. Anh ta đành học về tiết niệu và tiếp tục lén lút nghiên cứu, thọc thêm tới 15 lần nữa vào tim mạch của mình. Nghiên cứu được anh công bố trong y giới, nhưng không ai để ý. Buồn tình, anh về một tỉnh lẻ, hành nghề y, kiếm bạc cắc cho qua ngày.

Rồi một ngày đẹp trời của năm 1956, Werner được mời ra nhận giải Nobel với hai nhà Tim học Andreas Frderic Coumand và Dickinson W. Richards. Hai vị bác sĩ này đã dựa trên kết quả các mạo hiểm trước đây của Werner để tìm cách chữa tắc nghẽn động mạch. Năm 1941, hai ông đã thành công trong việc dùng ống thông tim để đo lưu lượng máu từ tim ra.

Các nhà y khoa học tiếp tục nghiên cứu

Tới năm 1977 thì bác sĩ Andreas Gruentzig của Bệnh Viện Đại Học Zurich, Thụy Sĩ, là người đầu tiên thực hiện kỹ thuật thông mạch

máu bằng bóng (balloon) ở người. Sau đó, bác sĩ Gruentzig sang định cư tại Hoa Kỳ, tiếp tục tìm hiểu về bệnh tim và làm giàu trí thức cho quốc gia này. Balloon làm bằng một loại plastic gọi là polyethylene terephthalate (PET) rất bền bỉ và thay đổi hình dạng dễ dàng

Ngày 3 tháng 8 năm 1994, cơ quan Thực Dược Phẩm Hoa Kỳ công nhận Balloon-Expandable-Stent do bác sĩ Richards Schatz chế biến để làm thông và mở rộng động mạch tim bị tắc nghẽn vì mỡ đóng lên.

Ngày nay, cả triệu bệnh nhân nghẹt tim được thông bằng kỹ thuật này. Kỹ thuật rất phổ thông, được mang ra dùng tại hầu hết các quốc gia trên thế giới, trong đó có Việt Nam.

Phương pháp thông tim giản dị và dễ thực hiện hơn là giải phẫu bắc cầu (by-pass surgery), nhưng một trở ngại là từ 30 - 50% bệnh nhân cần thông lại vì nghẹt mạch có thể tái diễn. Và một phương tiện mới có tên là stent được các nhà chuyên môn đặt để tránh sự tái tắc nghẹt này.

Thông Tim-Đặt Lưới

Khi tình trạng vữa xơ động mạch tim không có kết quả tốt với thay đổi nếp sống, được phẩm, hoặc khi cơn đau tim càng ngày càng trầm trọng thì bác sĩ có thể đề nghị làm thông tim- đặt lưới (angioplasty balloon).

Thông tim thường thực hiện ở động mạch đùi, đôi khi động mạch cánh tay hoặc cổ tay. Bệnh nhân không cần gây mê tổng quát mà chỉ một chút thuốc tê được chích vào háng để giảm đau. Do đó ta tỉnh táo trong suốt thời gian phương pháp được thực hiện.

Một vết cắt nhỏ trên da ở bẹn được rạch và một ống ngắn nhỏ được đẩy vào động mạch. Qua ống này, một ống thông hướng đạo dài hơn, có thể uốn cong, được luồn vào trong. Dưới sự hướng dẫn của X- quang, ống thông được đưa lên động mạch tim, nơi bị nghẹt. Ống đi lên rất nhẹ nhàng, ta không cảm thấy đau gì, ngoại trừ một chút thôn thốn ở bẹn mà thôi. Nếu đau thì cho bác sĩ hay ngay để họ đối phó.

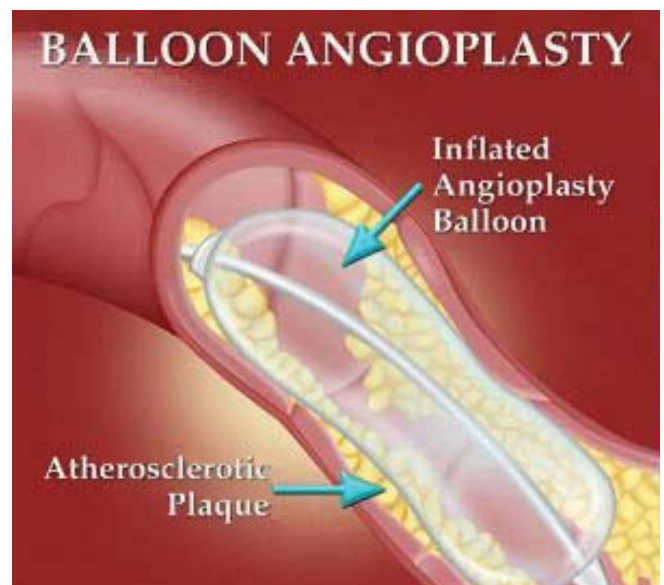
Một chút dung dịch màu cản quang được bơm vào ống, tới động mạch vành để chụp hình X

quang, coi tắc nghẽn lớn nhỏ ra sao.

Rồi một ống khác nhỏ hơn đầu có mang một bong bóng xếp được chuyên vào trong ống hướng đạo. Khi lên tới chỗ bị tắc nghẽn, thì bong bóng được bơm phồng lên. Lúc này máu tới tim sẽ giảm chút ít và ta thấy hơi đau nhói nơi ngực. Bong bóng được bơm phồng lên, xếp xuống vài lần, sẽ đè vào nơi động mạch dính đầy chất béo, làm lòng động mạch mở rộng. Xong nhiệm vụ, bóng được làm xếp trở lại.

Công hiệu của phương pháp này không vĩnh viễn. Theo thống kê, có tới 1/3 bệnh nhân có thể bị nghẹt trở lại trong vòng vài tháng.

Để ngăn ngừa tái tắc nghẽn, một lưới gọi là stent nhỏ xíu được phát minh. Lưới nằm trên ống hướng đạo bong bóng, được đưa tới chỗ nghẹt. Bóng được bơm phồng, lưới mở ra và bám ép vào thành động mạch. Lưới an toàn nằm đó suốt đời người như một cái giá chống đỡ không cho động mạch nghẹt trở lại. Lưới làm bằng hợp kim không rỉ, không hư hao, không di chuyển và không trở ngại khi ta đi qua máy rà kim loại ở phi trường

hoặc chụp X-Quang cơ thể..

Ống hướng dẫn được rút ra và phương pháp thông tim đặt lưới hoàn tất. Trước sau chỉ mất vài giờ đồng hồ, đôi khi chỉ ba mươi phút dưới bàn tay điêu luyện của một chuyên viên đặt ống giầu kinh nghiệm.

Thường thường ta cần nằm lại nhà thương khoảng 24 giờ để bác sĩ theo dõi tình trạng sau giải phẫu.

Về nhà, nên nghỉ ngơi, tránh làm việc quá nặng trong dăm ngày, uống nhiều nước để loại chất màu cản quang.

Để ý các dấu hiệu bất thường như chảy máu, nhiễm trùng sưng đỏ, đau nơi vết thương ở bẹn, nhiệt độ cơ thể lên cao, trong người mệt mỏi, đau ngực, khó thở. Thông báo cho bác sĩ ngay.

Vài tuần sau, khi bác sĩ đồng ý, ta có thể đi làm trở lại được.

Và nhớ giữ ngày tái khám theo hẹn của bác sĩ.

Thế là từ nay ta không còn đau ngực, không còn lo ngại cơn suy tim, tai biến não, tàn phế cơ thể. Nhiều người thấy da dẻ hồng hào, mặt mũi tươi rói, sinh hoạt gia tăng, yêu đời hơn.

Nhưng nên lưu ý lành mạnh nếp sống, bỏ hút thuốc lá, ăn nhiều rau trái cây, bớt chất béo bão hòa động vật, vận động cơ thể đều đặn, giảm cân nếu quá mập phì, chữa các bệnh kinh niên như cao huyết áp, cao cholesterol, bệnh tiểu đường.

Và nhẹ nhàng sống trong niềm vui của Tâm Thân An Lạc với gia đình, thân hữu.

Yến có bổ không

Hỏi : Cháu có bà ngoại, năm nay 82 tuổi. Cụ cũng khỏe và đang uống thuốc hạ huyết áp. Có điều là cụ ăn ít lắm. Cụ cũng uống thuốc bổ vitamin và calcium. Có người mách nên cho cụ ăn yến vì yến có nhiều chất dinh dưỡng. Xin cho biết yến bổ như thế nào mà nhiều người dùng?

- Elise Nguyễn

Đáp : Yến là nước dãi của loài chim yến nhả ra để làm tổ.

Chim yến thường sống ở các hải đảo vùng Đông Nam Châu Á như Trung Hoa, Việt Nam, Phi Luật Tân, Nam Dương. Chúng sống trên các mỏm đá chênh vênh dựng đứng rất cao, dưới là

vịnh nước đầy đá ngầm sâu.

Yến làm tổ để nằm và ấp trứng bằng nước dãi của chúng. Ban ngày, chim đi kiếm cá ăn, tối về nhả nước rãi thành từng bãi tròn nhỏ, cuộn với nhau thành tổ. Mùa làm tổ thường là vào Tháng Tư và Tháng Sáu.

Yến có loại gọi là mao yến, có lông chim nhỏ và huyết yến có lẫn chút máu của chim. Huyết yến rất hiếm nên nhiều người ưa chuộng, do đó giá tiền đắt hơn nhiều.

Theo Đông y, yến có vị ngọt, tính bình, đi vào hai kinh phế và vị. Yến được dùng để bồi bổ sức khỏe, chữa hen suyễn, suy nhược phổi, thổ huyết, ho lao, sốt cơn, tráng dương, lợi tiểu tiện. Một vài tác giả y học cổ truyền còn nói là yến có thể sử dụng để phòng chống HIV hoặc ung thư. Tuy nhiên hiện nay cũng chưa có nghiên cứu có tính cách khoa học nào để tìm hiểu coi xem yến có tác dụng trị bệnh hay không.

Trước đây, Yến được dùng như thực phẩm trong các bữa ăn cung đình, vương giả, nhà giàu có. Nhưng ngày nay, chim được nuôi nhiều nên yến khá phổ thông trong dân chúng.

Yến có một số chất đạm như protein, tryptophan, arginin, cystein và vài khoáng chất như calcium, phosphore. Như vậy yến cũng có một số chất dinh dưỡng. Nếu muốn, cô có thể nấu để cụ nhà dùng, nhưng nên mua yến ở nơi nào mà mình tin cậy là chính hiệu tốt. Và nên cho bác sĩ đang chăm sóc sức khỏe cho cụ biết, để coi xem có tác dụng qua lại với các thuốc mà cụ nhà đang uống. Vả lại, yến cũng đắt lắm thì phải. Nếu là tôi, tôi uống sữa tươi hoặc Ensure, chắc chắn là bổ dưỡng hơn mà lại an toàn và chi phí vừa phải.

Chúc cô vui mạnh.

CHÍCH NGỪA CÚM

Hỏi : Cám ơn bác sĩ đã mách giúp bà con người mình trên tuần báo Trẻ về cách bảo vệ sức khỏe. Nay tôi có việc này, muốn hỏi bác sĩ. Tôi năm nay 68 tuổi. Từ ngày sang Mỹ tới nay tôi chưa bị cúm bao giờ và cũng chỉ chích ngừa cúm có hai ba lần gì đó. Năm nay thì sức khỏe cũng hơi kém, hay bị ho cảm. Trước đây khi còn ở trong quân đội Việt Nam Cộng Hòa mình thì tôi cũng hút thuốc lá, nhưng bỏ hút lâu rồi. Các cháu cứ giục đi chích ngừa. Vậy theo bác sĩ, liệu tôi có nên chích không và liệu chích có phản ứng không. Cám ơn bác sĩ. - Mr Lan Nguyen

Đáp : Thưa ông,

Chúng tôi cũng được nhiều thân hữu nêu ra thắc mắc tương tự như thắc mắc của ông. Vậy thì nhân dịp này chúng tôi xin giới thiệu ông cũng như bà con đồng hương, đặc biệt là với quý vị cao niên, mấy điều cần để ý về việc chích ngừa cúm.

Nhắc lại là bệnh Cúm hoặc Flu thường xuất hiện vào mỗi mùa Đông tại Bắc Mỹ chúng ta. Người cao tuổi thường dễ dàng bị bệnh Flu, một bệnh truyền nhiễm dễ lây lan khiến cho nhiều bệnh nhân phải vào bệnh viện điều trị cũng như bị thêm bệnh sưng phổi. Vậy thì ta phải làm gì để đối phó? Thưa, cần chích ngừa Cúm.

Cơ quan Phòng bệnh CDC của Hoa Kỳ đề nghị những người như sau cần chích ngừa Cúm:

- Mọi người từ sáu tháng tuổi trở lên;
- Những người vì nghề nghiệp dễ mắc hay truyền bệnh cúm như nhân viên các cơ sở y tế, nhà dưỡng lão;

- Những người mà bệnh cúm có thể gây nhiều tử vong, như đã có các bệnh kinh niên về tim, phổi, ho suyễn, tiểu đường, bệnh kinh niên về thận;

- Người mắc bệnh xơ gan vì nghiện rượu;

- Người suy yếu miễn dịch như ung thư máu, đang chữa ung thư bằng phóng xạ, hóa chất.

- Phụ nữ đã có thai từ ba tháng trở lên cần được chích ngừa cúm với loại siêu vi trùng đã làm giảm cường lực.

Sau đây là một số thắc mắc mà nhiều vị cao niên như bác thường nêu ra về việc chích ngừa Flu trong năm nay:

1- Dù tuổi cao nhưng chưa bao giờ tôi chích ngừa cúm và cũng chưa bao giờ bị cúm, liệu tôi có sợ bị cúm năm nay không?

- Câu trả lời là “có”. Bất cứ ai cũng có thể bị cúm, mà người cao tuổi lại có nhiều rủi ro bị bệnh cũng như có các biến chứng trầm trọng hơn. Cúm là bệnh nhiễm trùng thường thấy của bộ máy hô hấp, dễ dàng lây lan từ người này sang người khác trong khi ho, hắt hơi hoặc tiếp xúc với nước tiết từ mũi, miệng bệnh nhân.

2- Vậy thì người già chúng tôi phải làm gì để tránh cúm cũng như biến chứng của cúm?

- Chích ngừa cúm là cách hữu hiệu nhất để khỏi bị cúm. Đồng thời cũng nên phòng tránh với các cách khác như che miệng khi ho, hắt hơi, rửa tay, đừng tới gần người bị cúm. Nhưng chích ngừa cúm vẫn là biện pháp hữu hiệu nhất.

3- Chích ngừa như thế nào?

- Người từ 65 tuổi trở lên có 2 cách chích ngừa: chích với vaccine cổ điển hoặc loại vaccine

mạnh hơn dành cho người tuổi cao mà sức miễn dịch với bệnh đã suy yếu nhờ đó họ sẽ có sức chống sự xâm nhập của virus cúm mạnh mẽ hơn.

4- Những ai không nên chích ngừa cúm?

Không chích Flu nếu:

- Đã bị phản ứng với trứng vì vaccine được chế biến với dung dịch từ trứng;

- Trước đây đã bị phản ứng mạnh với vaccine ngừa cúm.

5- Bao giờ thì chích ngừa?

- Chích ngừa ngay khi nào vaccine

FLU SEASON IS COMING! GET YOUR FLU SHOT!

FREE FLU VACCINE CLINIC

CHÍCH NGỪA CÚM MIỄN PHÍ

No appointment necessary.
Adults and kids 2 and older.
First-come, first-served!

Không cần lấy hẹn.
Người lớn và trẻ em 2 tuổi trở lên.
Đến trước sẽ nhận được trước.

CLINIC 1	CLINIC 2
Date: Saturday 10-19-13	Saturday 11-23-13
Time: 10am-2pm	10am-2pm
Location: Chai Hwe Queens 4918 Westminister Ave, Santa Ana, CA 92703	Tao Wellness Pharmacy 16931 Bushard St, Fountain Valley, CA 92708

Sponsored by
 County of Orange Health Care Agency

OPEN TO PUBLIC
NO INSURANCE NEEDED

Questions? Please Contact:
Kellie 714-331-9298 or Sami 714-548-5529

đã được đưa ra thị trường. Hỏi bác sĩ gia đình hoặc các pharmacy. Thứ ờ n g thường phải cần khoảng 3 tuần lễ sau khi chích để cơ thể có đủ thì giờ tạo ra tính miễn dịch. Nếu không có

cơ hội chích bây giờ, thì có thể chích trong mùa cúm, cũng vẫn còn tốt hơn là không chích.

6- Bạn tôi mới chích ngừa cúm năm ngoái, liệu có cần chích lại không?

- Có chứ. Lý do là mỗi năm virus gây ra cúm để thay đổi cấu trúc cho nên vaccine ngừa cúm năm ngoái không công hiệu với virus cúm năm nay. Thuốc ngừa cúm được bào chế lại mỗi năm tùy theo loại virus gây bệnh cúm. Ngoài ra, công hiệu của vaccine ngừa cúm giảm dần với thời gian, cho nên hàng năm phải chích lại.

7- Ngoài phòng khám bệnh của bác sĩ, tôi có thể chích ngừa cúm ở đâu?

- Ta có thể chích ngừa cúm ở các pharmacy, bệnh viện, phòng khám ngoại chẩn, siêu thị.

8- Liệu chích ngừa cúm có làm cho tôi bị cúm không?

- Không đâu, vì vaccine không có virus còn sống mà đã được giảm độc tính hoặc chết, cho nên không gây ra bệnh cúm.

9- Liệu Medicare có trả cho tôi chi phí chích ngừa Cúm không?

- Có. Medicare trả chi phí cho chích ngừa cúm.

Coi vậy thì tôi đề nghị với Ông là nên đi chích ngừa, cho chắc ăn. Kẻo mà chẳng may lại bị “ông Cúm Bà Co” tối thăm thì lại bị đo giởng mất vài tuần, mất dịp vui bù khú với bà xã, bạn bè cũng như các cháu nội ngoại, chúng tạm hoãn tối gần mi ông, vì ông không muốn chúng bị lây bệnh Cúm. Chích Cúm không đau đâu, như kiến đốt ấy mà.

ĐAU GAN BÀN CHÂN

Hỏi : Cháu tên Vân, 46t, làm nghề cắt tóc được 4 năm. Không biết có phải do thường đứng cắt tóc nhiều giờ trong ngày hay không mà da ở dưới gan bàn chân của cháu mỗi ngày mỗi dày hơn (trước khi cháu làm nghề tóc thì không bị như vậy) và nó thường bị đau ở gan bàn chân, nhột và nhói nhói. Ban ngày thì đau ít nhưng ban đêm khi cháu nằm lên giường ngủ nó thường đau nhiều hơn, nó thường nhói đau giống như kim chích. Cháu không đau hết nguyên gan bàn chân mà chỉ đau 1/3 của bàn chân, tính từ đầu ngón chân xuống (không nhói đau ở giữa gan bàn chân & gót chân) mỗi lần đau cháu thường dùng các móng tay, cấu chặt vô chỗ đau thì bớt đau một ít. Tình trạng cháu ngâm chân vô nước ấm có pha ít muối, rồi chà gan bàn chân cho da mỏng đi.

Cháu có đọc báo của bác sĩ nói là đau ở gan bàn chân sẽ bị bệnh thần kinh, cháu sợ lắm, cháu không biết trường hợp cháu có giống vậy không?

Bác sĩ hãy giúp cháu, nên uống thuốc gì và làm gì để chân không bị đau nữa, mỗi ngày cảm giác đau nhiều hơn, cháu sợ lắm, xin giúp cháu.

- Van Tran

Đáp : Chào cô Vân,

Không chỉ mình cô mà nhiều đồng hương người mình làm nghề nail, nghề tóc cũng than phiền với chúng tôi về vấn đề đau chân này. Vì đây cũng là một rủi ro cho sức khỏe liên quan tới nghề nghiệp đã được giới y khoa công nhận.

Đứng trên hai chân là nhiệm vụ tự nhiên của bộ phận này. Con người không thể ngồi hoặc nằm suốt ngày mà còn phải đi lại, chạy nhảy, làm công việc này việc kia cũng như là di chuyển gần xa. Hai bàn chân giúp ta thực hiện những công việc đi đứng đó.

Nhưng đứng liên tục trong một thời gian quá lâu thì cũng trái với luật thiên nhiên của tạo hóa. Vì đứng lâu cơ bắp cũng mệt mỏi căng cơ chân cũng sưng cũng nhức, tĩnh mạch chân cũng dẫn nở chứa nhiều máu có thể đưa tới tăng rủi ro bệnh tim mạch, tai biến não; thoái hóa cột sống với thắt lưng cũng đau, vai cũng mỏi, khớp xương đầu gối, xương hông bị tổn thương và cũng đau nhức toàn thân. Nhiều nghiên cứu còn cho hay, liên tục đứng lâu cũng đưa tới khó khăn cho sự mang thai, thậm chí hư thai... Trường hợp này thường xảy ra cho những người làm nail, làm tóc, bán hàng... Họ phải đứng liên tục để hoàn tất nhiệm vụ của mình.

Trở lại trường hợp của cô đứng cắt tóc cả giờ cho nên đau ở đầu bàn chân. Như tôi nói ở trên, chuyện đau chân của cô là do việc làm mà ra. Chắc là cô chưa có ý định chuyển sang nghề khác, cho nên tôi gợi ý với cô một vài phương thức để giảm đau bàn chân.

- Cô nâng cao ghế ngồi của khách cao lên một chút để cô không phải cúi mình xuống trong khi làm tóc;

- Nếu có thể (nhưng tôi nghĩ là hơi khó mà thực hiện được), cô ngồi trên một cái ghế để làm tóc cho khách được không. Ngày xưa tôi thấy có người cũng làm như vậy.

- Trong khi làm tóc, mình có thể thay đổi vị trí đứng của hai bàn chân: thay phiên nhau nghỉ tức là đứng trên một bàn chân.

- Tránh cúi mình, vẹo vọ mình cũng như vươn mình quá xa;

- Làm xong một bộ tóc, ngồi nghỉ với hai chân nâng cao trong vài ba phút để cơ bắp xương

khớp thư giãn;

Chiều về nhà, ngâm bàn chân trong nước ấm mười mười lăm phút và thoa bóp;

- Uống vài viên ibuprofen để giảm đau.

Cô cũng nên coi lại đôi giày đi trong khi làm việc.

Mang giày vừa vặn, không làm thay đổi hình dáng bàn chân;

- Gót giày ôm khít với gót chân nếu không gót chân sẽ di động, gây ra đau;

- Mũi giày thoải mái để ngón chân có thể cọ quậy, khỏi đau vì gò bó;

- Mua thêm lót giày để nâng đỡ cung bàn chân, nếu không chân sẽ nằm phẳng trên mặt đất khiến cho đau;

- Cột chặt dây giày để chân không trượt qua trượt lại;

- Không nên mang giày mỏng sát đất hoặc giày với gót cao quá 5 cm,

Nếu có thể, cô nên tới bác sĩ chuyên về bàn chân podiatrist, xin làm một đôi giày riêng cho cô.

Cũng không nên đứng quá lâu trên nền ciment cứng ngắc hoặc sàn xộp mà trên sàn gỗ, sàn cao su.

Hy vọng những góp ý trên đây có thể giúp cô giảm đau đôi bàn chân khi làm nghiệp vụ của mình.

**Bác sĩ Nguyễn Ý Đức
Texas-Hoa Kỳ.**

Trang Gia Chánh

Tôm chiên gừng

Nguyên liệu:

- 6-8 con tôm
- 2-3 tép tỏi, bóc vỏ, băm nhỏ
- 40g gừng, thái nhỏ
- 20g hành lá - 15ml dầu ăn
- Gia vị: 15ml dầu hào; 7.5ml xì dầu loại nhạt màu; 5ml xì dầu loại đậm màu; 1 nhúm muối; 15ml dầu mè

Cách làm:

Bước 1: Tôm cắt bỏ râu ở phần đầu và chân rồi chích một đường ở lưng lấy chỉ đen. Rửa sạch, để ráo.

Bước 2: Trong một bát, trộn tất cả các gia vị lại với nhau.

Bước 3: Đun nóng chảo, thêm ít dầu ăn rồi cho tỏi, gừng vào. Để tôm lên trên gừng và tỏi.

Đổ đều hỗn hợp gia vị lên trên tôm. Đậy vung, đun nhỏ lửa từ 6-7 phút (trong thời gian này bạn cũng có thể lật tôm nếu muốn).

Sau đó bỏ vung ra, tôm đã co thân lại và chuyển sang màu cam. Lắc chảo một chút để nước sốt bám đều và tôm. Xếp tôm chiên gừng ra khay rồi rắc ít hành lá xắt nhỏ lên và thưởng thức.

4 cách nấu canh tôm

Thay cho món canh tôm truyền thống, bạn hãy thử đổi vị với 4 cách nấu canh tôm biến tấu theo công thức dưới đây.

Cách nấu canh tôm không hề khó, với món canh bí đỏ nấu tôm tươi bạn cần chuẩn bị nguyên liệu: 200g tôm tươi, 1 quả bí đỏ loại nhỏ, rau thơm gia vị, đường muối.

Cách làm món canh bí đỏ nấu tôm tươi: Bí gọt vỏ, rửa sạch, thái miếng vuông. Ngò om rửa sạch, thái nhỏ.

Tôm lột vỏ, rửa sạch, cho vào cối giã dập với đầu hành, hạt nêm, đường. Phi thơm dầu, cho tôm vào xào chín. Tiếp đến cho bí vào xào sơ qua. Cho nước lọc vào rồi đun chín, nêm lại gia vị vừa ăn, cho rau thơm vào là có thể ăn ngay.

Canh tôm nấu cải xoong : Nguyên liệu: 300g cải xoong, 150g tôm sú tươi. Hạt nêm, đường, muối, đầu hành.

Cách làm: Rau cải xoong nhặt bỏ rễ, lá hư, ngâm với nước muối rồi rửa lại nhiều lần bằng nước sạch. Tôm sú bỏ vỏ, bỏ chỉ đen. Giã tôm hơi dập với đầu hành. Ướp tôm với hạt nêm, muối đường. Đặt nồi lên bếp, phi thơm hành, cho tôm vào xào chín. Cho nước lọc vào đun sôi. Sau cùng cho cải xoong vào, nêm lại vừa ăn thì tắt bếp.

Món canh cải xoong vừa có vị ngọt của tôm, mát của rau, tuy bình dị nhưng lại là món canh giải nhiệt rất tốt trong những ngày nắng nóng.

Nguyên liệu món canh khoai mỡ nấu tôm

cần: 200g tôm tươi, 100g thịt băm, 1 củ khoai mỡ, gia vị và rau thơm.

Món tôm khoai mỡ nấu khá cầu kỳ hơn một chút. Khoai mỡ bạn phải rửa thật sạch, gọt vỏ để riêng. Khoai nạo nhuyễn, ngâm vào nước lọc. Vỏ khoai cho vào nồi đun với ít nước để lấy màu tím đặc trưng của khoai.

Tôm rửa sạch, bóc vỏ, bỏ chỉ đen rồi giã dập. Thịt nạc băm nhuyễn. Cho tôm thịt vào bát ướp chung với ít hạt nêm, đường, muối. Phi thơm hành, cho tôm, thịt vào xào chín. Cho nước vào xâm xấp rồi đun sôi, sau đó cho khoai mỡ vào nấu chín mềm. Tiếp đến cho bát nước tím của vỏ khoai vào, nêm lại gia vị cho vừa ăn là được.

Canh rau dền nấu tôm: Nguyên liệu: 150g tôm tươi rau dền đủ ăn cho gia đình bạn, gia vị hạt nêm.

Cách chế biến: Rau dền nhặt bỏ lá sâu, cọng già, rửa qua nước muối pha loãng, sau đó rửa lại bằng nước sạch rồi vớt ra để ráo nước. Tôm lột bỏ vỏ, rửa sạch, giã hơi dập với đầu hành. Phi thơm dầu, cho tôm vào xào sơ với ít hạt nêm, muối, đường.

Cho nước vào đun sôi, cuối cùng cho rau dền vào, nêm lại gia vị cho vừa ăn rồi tắt bếp. Lưu ý khi cho rau vào thì không đậy nắp để rau không bị thâm đen.

Tôm xào húng quế

Nguyên liệu:

- 500g tôm - 1 quả cà chua
- 1 củ hành tây - 50g húng quế
- Tỏi băm, nước mắm, đường, nước cốt chanh

Cách làm:

Bước 1: Tôm bóc vỏ, bỏ đầu giữ lại phần đuôi. Rửa sạch lại tôm lần nữa, để thật ráo hoặc dùng giấy thấm cho mình tôm thật khô.

Bắc chảo lên bếp, cho tỏi băm vào phi thơm, sau đó cho tôm vào đảo đều. Khi thịt tôm săn lại và ngả màu hồng nhạt thì tắt bếp, trút tôm ra đĩa để riêng.

Bước 2: Húng quế rửa sạch, để ráo nước, chia làm 2 phần: một phần thái nhỏ, một phần để nguyên. Cà chua hành tây thái lát.

Bước 3: Làm nóng một chảo khác (hoặc nếu tận dụng chảo cũ để xào tiếp thì bạn nên rửa lại để tránh gia vị bị cháy khét không tốt cho sức khỏe) với chút dầu, chờ dầu nóng thì trút hành tây, ớt và cà chua vào xào cùng lúc. Sau đó cho tôm vào đảo đều.

- Hòa tan hỗn hợp đường, nước cốt chanh, nước mắm trong một bát nhỏ. Từ từ đổ hỗn hợp này vào chảo tôm đang xào, đảo đều.

- Cho rau húng quế thái nhỏ vào, kế đó, cho phần tôm xào sẵn vào đảo cùng cho đến khi tôm chín hẳn. Sau cùng mới cho rau húng để nguyên lá vào đảo lại trong giây lát rồi tắt bếp.

Món này ngon nhất khi dùng nóng, vì vậy, bạn nên chuẩn bị sẵn các nguyên liệu và chỉ xào trước bữa ăn 2-3 phút cho kịp lúc.

Thịt tôm ngọt hòa lẫn trong vị cay thơm dễ chịu của rau húng cộng thêm chút chua chua của nước cốt chanh và vị ngọt tự nhiên của hành tây làm cho món ăn thêm hấp dẫn.

Tôm chiên trứng muối

Nguyên liệu:

- 6 con tôm cỡ vừa (300g)

- 1 lòng đỏ trứng muối (đã chín)
- 30-40ml nước luộc gà
- Tỏi vừa đủ băm nhỏ - Hành lá vừa đủ

Cách làm:

Bước 1: Tôm rửa sạch, cắt bỏ chân.

Bước 2: Chi dầu ăn vào chảo, đun cho dầu nóng già rồi cho tôm vào chiên chín vàng thì vớt ra.

Bước 3: Trong một chảo khác, thêm ít dầu ăn và tỏi cùng lòng đỏ trứng muối vào xào. Dùng muôi gỗ dầm nát trứng, cho nước luộc gà, nước mắm vào. Khuấy đều.

Bước 4: Sau đó thêm tôm chiên vàng, đảo đều rồi đun liu riu cho tôm ngấm gia vị và trứng muối.

Tôm sốt dưa chuột

Nguyên liệu:

- 2-3 quả dưa chuột - 150g tôm
- 2-3 tép tỏi, bóc vỏ đập dập
- Gia vị ướp tôm: 15ml rượu nấu ăn; hạt tiêu trắng vừa ăn; 1 nhúm muối

Nước sốt:

- 7.5g bột bắp trộn với 7.5g bột nêm hòa cùng 20ml nước.

Cách làm:

Bước 1: Dưa chuột gọt vỏ, cắt thành các miếng vừa ăn.

Bước 2: Tôm rửa sạch, bóc vỏ, bỏ chie đen, ướp với gia vị trong 10 phút.

Bước 3: Cho dầu ăn vào chảo, phi thơm một nửa chỗ tỏi rồi cho tôm vào xào ở lửa vừa khoảng 2 phút, cho ra đĩa.

Bước 4: Trong chảo đó, cho thêm tỏi vào xào rồi cho dưa chuột vào sau đó thêm hỗn hợp

bột bắp hòa nước, đẩy vung lại khoảng 4-5 phút.

Cuối cùng cho tôm vào đảo cho đến khi tôm chín hoàn toàn. Cho tôm sốt dưa chuột ra đĩa, rưới nước xào lên rồi thưởng thức nhé!

Tôm tẩm bột chiên giòn

Nguyên liệu:

- 12 con tôm
- 30g bột chiên xù; 20g vụn dừa nạo; 30g bột mì; 1 quả trứng; 2.5g muối; 1 nhúm bột tiêu trắng xay.
- Sốt chấm: 50g mayonnaise; vỏ 1 quả chanh, mài nhỏ; nước cốt chanh.

Cách làm:

Bước 1: Cho mayonnaise ra bát, mài vỏ chanh vào. Vắt nước chanh vừa đủ vào, khuấy đều.

Bước 2: Tôm bóc vỏ, bỏ chỉ, giữ lại phần đuôi tôm cho đẹp. Ướp tôm với muối và hạt tiêu vừa ăn.

Bước 3: Nhúng tôm vào bát trứng đã đánh tan, sau đó lăn qua bát bột mì rồi lại nhúng một lần nữa vào bát trứng. Cuối cùng lăn tôm vào bát dừa vụn trộn với bột chiên xù.

Bước 4: Đun nóng một nồi dầu ăn, sau đó thả tôm vào chiên cho đến khi tôm có màu vàng nâu.

Vớt tôm lên giấy thấm dầu rồi cho ra đĩa. Món tôm chấm với sốt mayonnaise đã pha ở trên.

Chả tôm ngô

Nguyên liệu:

- 250g tôm nõn tươi
- 100g ngô ngọt; 30g bột bắp; 10g hành lá; 10g rau mùi; 15ml rượu gạo;

- 5ml cà phê dầu mè; 5g đường.
- Muối và hạt tiêu vừa miệng

Cách làm:

Bước 1: Hành và rau mùi xắt rau mùi.

Tôm rửa sạch, băm nhỏ.

Bước 2: Chuẩn bị một bát lớn, thêm tôm, ngô, rau mùi, rượu, dầu mè, đường, muối, hạt tiêu và bột bắp vào. Trộn đều. Nặn thành các viên chả dẹt.

Bước 3: Làm nóng chảo ở lửa vừa, thêm một ít dầu ăn. Rồi cho chả tôm ngô vào chiên cho đến khi vàng nâu cả hai mặt hoặc để tôm ngô chín!

Chả tôm thịt bọc ngô bao tử chiên

Nguyên liệu:

- Tôm 200g - Thịt nạc 200g
- Một ít hành lá - Ngô bao tử

Cách làm:

Bước 1: Tôm bóc vỏ rửa sạch để ráo, thịt sửa sạch, thái miếng vừa rửa sạch để ráo. Hành lá thái nhỏ.

Bước 2: Cho thịt và tôm vào máy xay, cho 1 thìa nước mắm, 2 thìa dầu vừng, xíu hạt nêm, chút hạt tiêu rồi xay nhuyễn.

Bước 3: Đổ hỗn hợp vừa xay ra tô, cho hành lá vào đảo đều.

Bước 4: Đeo găng tay và bọc kín thịt vừa xay vào bắp ngô non (ngô non rửa sạch để ráo).

Bước 5: Đun sôi dầu ăn rồi cho vào chiên (chiên ngập dầu) khi nào thấy vàng đều thì bày ra đĩa là bạn đã có món ăn thơm phức rồi đấy. Món ăn này chấm với tương ớt sẽ rất ngon.

Miến hấp tôm

Nguyên liệu:

- 350g tôm tươi, làm sạch - 1 bó miến.
- 15g tỏi băm; 60ml nước + thêm nước để ngâm tỏi; 1 nhúm đường; 30ml xì dầu; 7.5ml rượu nấu ăn.

Cách làm:

Bước 1: Bóc bỏ vỏ tôm, để lại đuôi. Ngâm miến trong nước ấm cho đến khi mềm, xả bỏ nước.

Bước 2: Cho tỏi băm vào một bát nước nóng trong 1 phút rồi lọc. Cho tỏi và 60ml nước, đường, xì dầu và rượu vào với nhau.

Cho miến ra hai bát có thể dùng để hấp nước. Cho một lượng tôm lên đều hai bát. Rưới nước sốt lên đều khắp 2 bát tôm.

Bước 4: Đun sôi nồi hấp rồi cho bát miến tôm vào trong nồi. Đậy vung lại và hấp cho đến khi tôm chín. Tắt bếp. Khi cho bát miến tôm ra, rưới hỗn hợp nước sốt lên trên rồi thưởng thức.

Tôm rang muối tiêu

Nguyên liệu:

Làm hỗn hợp muối tiêu

- 2 phần hạt tiêu - 1 phần muối biển

Các thành phần còn lại của món ăn:

450g tôm to, cắt râu, bỏ chỉ tôm; 45g tinh bột khoai tây hoặc bột ngô; Dầu để chiên; Hỗn hợp muối tiêu; 6 tép tỏi băm nhỏ; 1 quả ớt đỏ hoặc xanh; 1 nhánh hành lá, xắt nhỏ.

Cách làm:

Bước 1: Làm hỗn hợp muối tiêu.

- Trong một nồi nhỏ trên lửa vừa, rang khô hạt tiêu trong 15 phút cho đến khi thơm. Sau đó để nguội rồi cho vào máy xay hạt tiêu hoặc có thể cho vào cối giã.

- Trên một nồi ở lửa vừa, rang khô muối cho đến khi muối hơi có màu vàng. Để nguội rồi cho muối vào hạt tiêu vào với nhau, trộn đều. Giờ bạn đã hoàn thiện nguyên liệu muối tiêu rồi.

Bước 2: Hoàn thiện món ăn.

- Tôm cắt râu, bỏ chỉ đen.

Rửa sạch tôm, thấm khô bằng khăn giấy rồi lăn vào bát tinh bột khoai tây hoặc bột ngô.

- Đun nóng dầu ăn trong chảo đến nhiệt độ 375 độ F. Sau đó nhanh chóng cho tôm vào chiên mỗi bên 30 giây.

- Sau đó vớt tôm để vào khăn giấy, rắc muối tiêu vừa miệng.

- Cho 2 muỗng canh dầu ăn vào chảo, thêm tỏi chiên cho đến khi có màu vàng nâu. Cho tỏi ra khăn giấy cho thấm bớt dầu.

- Cho 1 thìa dầu ăn vào chảo, thêm ớt vào. Tắt bếp, thêm tỏi chiên vào chảo, đảo tất cả mọi thứ với nhau trong một phút. Thêm tôm vào chảo và nhẹ nhàng đảo trong 10 giây, rắc thêm chút hỗn hợp muối tiêu.

Chả tôm bọc sả nướng chảo

Nguyên liệu:

- 500g tôm tươi, bóc vỏ, bỏ chỉ
- 1 trái ớt sừng; 2 củ hành tím; 2 tép tỏi.
- Gia vị: 1 muỗng cà phê nghệ; 1 muỗng canh nước mắm; 1/2 muỗng cà phê đường; 1 muỗng cà phê dầu hào. - 50ml dầu ăn - 8-10 khúc sả

Cách làm:

Bước 1: Ớt sừng cắt khúc nhỏ, bỏ hạt. Sau đó cho ớt, hành tím, tỏi, gừng, nghệ và dầu ăn vào máy sinh tố xay nhuyễn.

Bước 2: Tôm rửa sạch, cho vào ngăn đá tủ lạnh

40 phút. Sau đó lấy ra cho vào máy xay 2 phút.

Tiếp theo cho hỗn hợp gia vị ở bước 1 và các gia vị còn lại vào xay 3 phút nữa là được. Lấy tôm xay ra tô.

Bước 3: Thoa 1 chút dầu lên tay. Lấy 1 ít chả tôm bọc quanh khúc sả.

Bước 4: Bắc chảo lên bếp, cho chút xíu dầu, dầu hơi nóng xếp những chả tôm bọc sả lên chảo nướng/ chiên cháy cạnh.

Xếp chả tôm bọc sả ra đĩa, trang trí dưa leo, xà lách.

Món này ăn kèm với tương ớt rất ngon và đưa cơm.

Tôm nấu đậu phụ

Nguyên liệu: 60g thịt tôm tươi, 200g đậu phụ non, 2 quả trứng gà, 50g cải ngọt, 8g gừng tươi, 5ml dầu ăn, 2g muối, 3g bột nêm gà, 3ml rượu.

Cách làm: thịt tôm tươi sau khi rửa sạch ngâm với rượu vang, đậu phụ non cắt lát, loại bỏ lòng đỏ trứng, lấy lòng trắng khuấy ra, cải ngọt rửa sạch, gừng tươi gọt vỏ cắt hạt lựu.

Đổ dầu vào chảo, thêm gừng hạt lựu, phi thơm, thêm nước dùng vừa đủ, nấu sôi bằng lửa vừa, thêm thịt tôm tươi, đậu phụ non, cải ngọt nấu sôi. Sau đó nêm muối, bột nêm gà, thêm lòng trắng trứng gà, dùng thìa khuấy ra bông.

Tác dụng: món canh chứa nhiều protein thực vật, canxi..., giúp ích khí khoan trung, sinh tân nhuận táo, thanh nhiệt giải độc, hòa tỳ vị, thường dùng vào mùa hè rất tốt cho cơ thể.

Những sai lầm khi ăn tôm cần tuyệt đối tránh

Tôm là loại thực phẩm giàu dinh dưỡng, tốt

cho sức khỏe. Tuy nhiên, với một số trường hợp, không phải lúc nào ăn tôm cũng tốt.

Tôm rất giàu đạm, canxi, photpho, acid béo không cholesterol và các chất khoáng cần thiết cho cơ thể... Ăn tôm thường xuyên sẽ giảm nguy cơ mắc bệnh tim mạch, đột quỵ và củng cố hệ xương khớp...

Tuy nhiên, không phải cứ ăn tôm là tốt. Nhiều trường hợp sai lầm khi ăn tôm đã vô tình gây hại cho sức khỏe, thậm chí có trường hợp đã tử vong do ăn tôm sai cách. Dưới đây là những điều tối kỵ khi ăn tôm bạn cần tránh:

Không ăn cùng rau, củ, quả giàu vitamin C

Tôm không nên nấu chung với các loại rau, củ giàu vitamin C, hoặc không ăn các loại quả giàu vitamin C ngay sau khi ăn tôm, vì vitamin C có thể kết hợp với độc tố có sẵn trong vỏ tôm gây ngộ độc nghiêm trọng. Cụ thể, một trường hợp ở Đài Loan chết đột ngột do ăn tôm cả vỏ và uống vitamin C cùng lúc. Tuy nhiên đây là trường hợp hy hữu.

Tốt nhất nếu ăn tôm, bạn nên tránh ăn những thực phẩm giàu vitamin C khoảng sau 4 giờ.

Không ăn tôm khi bị ho

Ăn tôm khi đang bị ho sẽ khiến bệnh càng nặng hơn bởi hệ hô hấp của những người đang bị ho rất dễ phản ứng với vị tanh từ tôm, khiến tình trạng ho sẽ dai dẳng lâu khỏi.

Trường hợp nếu bị ho do dị ứng, bạn nên kiêng tôm cho đến khi tình trạng ho chấm dứt, vì đôi khi hiện tượng ho có thể do hậu quả của dị ứng thực phẩm.

Người bị đau mắt đỏ tuyệt đối nên kiêng tôm.

Ăn mắt tôm không bỏ mắt

Nhiều người cho rằng mắt tôm chứa nhiều giá trị dinh dưỡng rất tốt cho mắt. Ngoài ra nhiều người còn ví 2 mắt tôm có tác dụng như 2 viên viagra cho đàn ông.

Nhưng trên thực tế thì quan niệm này vẫn chưa được một nghiên cứu hay tổ chức y tế, dinh dưỡng nào chứng nhận.

Không những thế, theo các bác sĩ chuyên khoa, nếu bị đau mắt đỏ, ăn tôm vào sẽ làm tình trạng đau mắt đỏ trở nên trầm trọng hơn.

Vỏ tôm không giàu canxi

Rất nhiều cố gắng ăn phần vỏ tôm cứng vì nghĩ rằng chứa nhiều canxi. Tuy nhiên, thực tế thì phần thịt, càng và chân của tôm mới là bộ phận chứa nhiều canxi nhất. Vỏ tôm cứng, ăn vào cũng không tiêu hóa được mà sẽ được đào thải ra ngoài.

Phụ nữ sau sinh không kiêng tôm

Nhiều quan niệm cho rằng, sản phụ sau khi sinh nên ăn tôm để co dạ con tốt hơn. Quan niệm khác lại cho rằng sản phụ sau không nên ăn tôm vì ăn tôm sẽ gây lạnh bụng, đau bụng, thậm chí với sản phụ sinh mổ thì sẽ dẫn đến sẹo lồi.

Tuy nhiên, thực tế không có nghiên cứu nào chứng tỏ ăn tôm sẽ làm cho vết sẹo sau mổ to hơn hay lồi lên mà phụ thuộc vào cơ địa của bạn.

Lời khuyên của chuyên gia là tôm rất giàu dưỡng chất nên người mẹ ăn tôm sẽ cung cấp dinh dưỡng cho con qua sữa mẹ. Vì vậy, sản phụ sau sinh có thể ăn lượng tôm vừa phải và lưu ý phải chế biến kỹ.

Truyện dài

Mảnh Tình Quê

tác giả : VL

Chương bảy & Chương tám

Bà Hai đang ngồi trên chiếc chõng tre nhìn ra vườn, bỗng bà giật mình khi thấy Huệ xăm xăm đi vô sân, tay xách túi vải, mặt dầu dàu. Đôi mắt bà mở to thau láu, nhanh miệng gọi Tân:

- Tân à, ai như con Huệ về kìa.

Từ sau hè, Tân bươn bả chạy ra ngõ ngác hỏi em :

- Ủa, sao em về mà không viết thơ cho biết.

Mặt Huệ buồn hiu, nàng không trả lời anh, thần thờ vào nhà, bỏ cái xách tay xuống đất rồi tiến đến ngồi bên mẹ mếu máo khóc. Linh tính báo cho bà Hai và Tân biết có việc chẳng lành xảy đến cho Huệ, nên bà lấp bắp hỏi :

- Có chuyện gì vậy con ? Bình tĩnh nói cho má nghe đi.

Tân cũng thấp thỏm lo, vọt miệng bảo :

- Em làm anh lo quá. Nín khóc đi rồi nói cho má với anh nghe.

Huệ bật khóc to, nước mắt đầm đìa trên gương mặt thiếu nảo. Tân thương em quá, đến vịn vai Huệ lắc nhẹ :

- Huệ. Em nghe anh hỏi, có phải thằng Toại ở tệt với em không ?

Nàng lấy tay áo quẹt ngang hai hàng nước mắt, giọng đứt quãng nghẹn ngào :

- Chồng em có nhân tình anh à. Cô ta là giáo sư dạy chung trường với anh Toại.

Bà Hai chứng hứng kêu trời. Tân nhìn sững em, mặt biến sắc gạn hỏi thêm :

- Làm sao em biết ? Em nghe đồn hay trông thấy tận mắt ?

Huệ nảo nề tiếp :

- Em bắt gặp quả tang, cô ta đang ngồi ngả ngón trong lòng anh Toại.

Bà Hai lạnh người, rụng rời tay chân, miệng ấp úng:

- Rồi chuyện gì đã xảy ra ?

Tân nóng ruột chen lời vào :

- Em đã làm gì họ ?

Huệ dẫn cơn xúc động, kể hết đầu đuôi cho mẹ và anh nghe. Tân vừa ngậm ngùi thương em, vừa ngán ngẩm cho tình đời. Bỗng khuôn mặt chàng đanh lại, miệng gằn từng tiếng :

- Tao phải cho thằng Toại một bài học. Đồ bạc bẽo.

Mẹ chàng quỳnh lên. Huệ cũng hốt hoảng, sợ xảy ra chuyện không hay, vì biết tánh anh mình cương trực, thẳng ngay nên vội ngăn cản :

- Đừng làm lớn chuyện anh Hai à. Chẳng ích lợi gì khi lòng người đã thay đổi.

Tân bứt rứt trong lòng, giọng chàng cương quyết:

- Anh không thể bó tay nhìn em đau khổ như thế này. Anh phải giáp mặt nó một lần, có ra sao cũng được.

Huệ hốt hải nắm tay anh :

- Đừng anh Hai. Nghe em đi mà. Anh không thương em sao ?

Chàng ôm đầu, giậm chân :

- Vì thương em nên anh mới hại em như vậy.

Bỗng Lan từ ngoài cổng bước vào, ngơ ngác thấy Huệ, mắt còn đẫm lệ, mặt ủ ê bèn ái ngại nhìn Tân rồi nhếch môi :

- Chuyện gì hở anh ? Sao em Huệ thế này ?

Chàng ngao ngán lắc đầu :

- Thằng Toại nó có tình nhân và phụ rẫy con Huệ rồi.

Lan ôm vai Huệ hỏi dồn :

- Thật vậy sao em ?

Huệ khẽ gật đầu. Tân sầm mặt :

- Chẳng lẽ anh bịa ?

Đoạn chàng báo cho Lan biết :

- Ngày mai, anh xin nghỉ dạy một hôm, lên Sài Gòn gặp thằng Toại hỏi cho ra lẽ.

Huệ điếng hồn, cầu cứu với Lan:

- Tự nãy giờ em với má cản anh Hai nhưng anh vẫn đòi đi. Chị khuyên phụ giùm em đi.

Lan cũng sợ như Huệ bèn nhỏ nhẹ nói :

- Để em lên gặp nó thì tiện hơn. Anh không nên đi. Chiều nay em vào xin phép ông hiệu trưởng cho cô thư ký thay em đứng lớp ngày thứ bảy. Chiều Chúa nhật em sẽ trở về.

Bà Hai từ nãy giờ lặng thinh nghe, liền khen Lan:

Cho những người Em

**Nhận thư em vào ngày trời đông giá
Nghe trong lòng ám áp một tình thâm
Chị em không tin tức đã bao năm
Nay nói lại từ nửa vòng trái đất**

**Chị hồi tiếc để tháng ngày qua mắt
Bởi số phận vương bận những đa đoan
Nên cuộc đời chỉ phiến muộn lo toan
Làm xa cách những thâm tình ruột thịt**

**Chị những tưởng đã biệt vô âm tín
Nào ngờ đâu có được buổi hôm nay
Cho chúng ta ngày tháng vẫn còn dài
Tình vẫn vẹn vì tình chung huyết thống**

**(Thương gửi đến tam Huyền
ở Brisbane-Australie)**

- Cháu nghĩ như vậy cũng tiện.

Lan quay sang Huệ an ủi :

- Chắc chưa đến nỗi nào. Để chị lên can gián nó. Em đừng quá buồn mà sanh bệnh.

Đúng như Lan dự tính, sáng thứ bảy, nàng đáp chuyến xe sớm đi Sài Gòn.

Lên tới bến An Đông chưa đầy mười hai giờ. Nàng ghé quán hủ tiếu ăn lót dạ rồi gọi xe xích lô máy về Xóm Gà. Đứng ngoài cổng nhìn vào, Lan thấy cửa nhà vắng hoe bèn sang nhà bên cạnh hỏi. Một bà xồn xồn vui vẻ cho nàng biết :

- Cô Huệ gọi nhà về quê, còn cậu giáo thì đi đâu biệt cả tuần rồi không thấy về.

Lan hoang mang trong dạ, thất thểu trở ra đường gọi xe đi đến trường nữ trung học Lê văn Duyệt Gia định. Nàng vào phòng giáo sư hỏi thăm tin thì được Tài cho biết Toại không có giờ dạy. Sợ Tài hiểu lầm, Lan tự giới thiệu mình là chị ruột của Toại. Tài mừng rỡ mời nàng ra quán ngồi uống nước, để nói chuyện hơn, í muốn tránh mặt Yến đang hiện diện nơi đó.

Lan biết Tài là bạn thân của em trai mình nên thành thật hỏi :

- Anh có biết chuyện gì đã xảy ra trong gia đình em tôi chưa ?

Tài nhịu mày suy nghĩ trong giây lát rồi nói :

- Trong trường đang xầm xì chuyện anh Toại với cô Nguyệt.

Nàng sốt ruột muốn biết bèn nhanh miệng giục:
- Chuyện ra sao anh ? Anh vui lòng cho tôi biết.

Tài lắc đầu nói nhỏ bên tai Lan:

- Vì chị là chị ruột của anh Toại nên buộc lòng tôi phải nói, anh ấy tệ quá chị à.

Lan hối thúc thêm:

- Tôi nóng lòng muốn biết sự thật ra sao.

Chàng trầm giọng kể :

- Toại đã ngang nhiên ăn ở với cô Nguyệt rồi. Tội nghiệp chị Huệ quá, không biết giờ này chị ra sao ?

Thấy Tài thành thật, Lan không giấu nữa:

- Em đâu tôi vì thất vọng đã trở về Sađéc rồi.

Tài chưng hửng:

- Sao chị Huệ hiền quá vậy ?

Lan buồn bã :

- Vì nó ít học, quê mùa nên thiên hạ dễ bắt nạt.

Tài nhìn đồng hồ xem giờ. Lan hiểu ý vội hỏi :

- Anh có giờ dạy trưa nay chứ ?

Chàng gật đầu :

- Dạ một giờ bắt đầu.

Đoạn nhanh miệng hỏi lại Lan:

- Vậy chị muốn gặp Toại thì nên tìm đến nhà cô Nguyệt sẽ gặp.

Nhưng Tài có vẻ do dự :

- Theo tôi thấy thì chị gặp Toại trong tình huống này cũng chẳng giải quyết được gì. Người ta đã hợp hôn ảnh rồi.

Lan mím môi suy nghĩ ,chép miệng :

- Dầu sao, tôi cũng phải gặp thẳng em thôi. Nếu có thể, tôi sẽ trực diện nói chuyện với cô ấy. Xin anh vui lòng cho tôi biết địa chỉ của cô ta.

Tài nói nhanh:

- Chị ngồi chờ tôi vài phút nhé.

Dứt câu, chàng nhanh chân trở vào trường, bước vô văn phòng thì thăm với cô thư ký, lấy tờ giấy nhỏ ghi vội, đoạn quày quả trở ra trao địa chỉ của Nguyệt cho Lan thì chuông nhà trường cũng vừa reo. Tài chào Lan, trả tiền nước rồi xách cặp tiến vào lớp. Lan hối hả thốt lời cảm ơn chàng.

Nàng gọi xích lô ra Đakao, tìm đến đường Phan đình Phùng. Toại ung dung đẩy chiếc vespa ra sân định nổ máy thì chợt thấy Lan bước vào.

Chàng lo lắng :

- Chị Hai đi đâu đây ?

Lan cười nhạt :

- Đi tìm em để biết một sự thật.

Toại giả vờ lấp liếm :

- Sự thật gì ?

Nàng trả lời không do dự :

- Em ngoại tình và đang đan dứu với cô Nguyệt.

Toại làm mặt giận gắt gỏng:

- Thì ra Huệ đã về quê mét chị à ?

Lan nhún vai bĩu môi :

- Tình cờ chị vào nhà anh Tân, gặp Huệ mới rõ sự việc.

Nàng gay gắt tiếp :

- Tại sao em hành động ngu xuẩn như vậy Toại ? Em có biết là vợ em nó đau khổ dường nào không ?

Miệng Toại leo lẻo chối :

- Tại Huệ hiểu lầm, sanh sự với bạn em, tát người ta mấy cái. Em bị mất mặt nên giận lấy bỏ đi.

Lan mỉa mai thêm :

- Giận lấy bỏ đi chung sống với tình nhân phải không ? Cả trường đều biết.

Mặt Toại ngẩn ra cúi kính hỏi dồn Lan :

- Ai nói với chị ?

Nàng không đáp, vẻ mặt phẫn nộ :

- Chị muốn gặp cô Nguyệt.

Toại gạt ngang :

- Để làm gì ? Chẳng lẽ chị tiếp tay với Huệ xúc phạm người ta sao ? Chị nên nhớ đây là nhà của người ta, chị không có quyền quấy rầy.

Lan nổi cơn thịnh nộ, gất gông :

- Ai xúc phạm ai ? Giật chồng người ta mà còn lên giọng cao ngạo à ? Tao không quấy rầy mà mắng thẳng vô mặt.

Rồi nàng trở lại câu hỏi :

- Cô Nguyệt có ở nhà không ?

Toại leo lên :

- Nguyệt đi dạy trước em rồi. Thôi chị đi về đi, đừng can dự vào việc gia đình em nữa.

Đoạn chàng đưa tay nhìn đồng hồ :

- Giờ này còn xe về Sađéc, chị ra bến An Đông đi cho kịp.

Lan bị em đuổi khéo, giận tím mặt, nàng tiu nghỉu ra đường tìm taxi, còn Toại thì thông dong lái vespa đi dạy.

Mấy hôm sau, Toại quay lại Xóm Gà thăm nhà. Chàng đình ninh Huệ chỉ về Sađéc vài ngày cho khuây khỏa rồi trở lên Sài Gòn chờ đợi chàng về.

Chuyện ghen tương vật vãnh của đàn bà, chàng đâu lạ lòng gì. Nào ngờ vừa bước vô nhà, Toại thấy bức thư đặt trên bàn, chàng vội đọc lướt qua thì mới hay vợ mình đã bỏ đi luôn, về sống với mẹ và anh như trước.

Chàng hí hửng quay lại Đakao báo cho Nguyệt biết. Nàng hối thúc Toại thu xếp trả căn nhà thuê ở Xóm Gà, dọn về Đakao ở luôn bên nàng. Kể từ ngày đó, Nguyệt nghiêm nhiên trở thành người vợ không chánh thức của Toại mặc tình cho cả trường xĩa xối mĩa mai.

Chương tám

Giòng đời hững hờ trôi đi như sông nước Cửu long lững lờ chảy. Huệ về sống với mẹ và anh gần hai tháng. Nàng muốn khuây khỏa nên gợi ý với anh cho nàng dùng xuồng đi bán trái cây và hàng bông dọc trên sông. Các ghe bầu thương hồ mua rồi mang về tỉnh hay quận bán lại kiếm lời. Bà Hai cũng khuyên Tân chiều ý em chàng trong lúc này. Tân thương em, vội thực hiện ngay.

Đầu tháng thứ ba, Huệ cảm thấy trong người nàng có vài biến chuyển khác lạ. Mỗi khi nghe

Hội An Phố Cổ (Cửa Đại)

Hội An phố cổ mấy trăm năm
Tiếng gọi Faifoo đã biệt tăm
Xưa bên cảng tàu thuyền tấp nập
Nay còn chỉ phố nhỏ tình thân
Công trình, nét đẹp còn lưu giữ
Lấp lánh đèn treo mỗi tháng rằm
Thế giới ghi danh vào Di sản*
Nên người xứ khác muốn tìm thăm.

* Hội An được tổ chức UNESCO ghi tên vào Danh mục Di sản Văn Hóa Thế giới tháng 12 năm 1999.

Thơ Chi Việt

mùi tanh của cá, nàng nôn ọạ khó chịu. Trong người bần thần hay xây xẩm mặt mày. Bà Hai đề quyết con gái bà đã có thai. Huệ cũng cảm nhận như thế. Lúc đầu, nàng tủi thân vì nghĩ con nàng ra đời sẽ không có cha, biết lấy ai dạy dỗ cho nên người. Sau đó, nàng chợt nhớ đến Tân, anh nàng sẽ thay cha nó để lo cho cháu. Và lại, nàng cũng cần có một đứa con để làm nguồn an ủi.

Giữa trưa hè vắng vẻ, từ trong máy phát thanh của nhà ai vọng lại những điệu hò, điệu lý của dòng nhạc dân gian do hai nghệ sĩ Lê Thủy và Minh Vương hợp ca khiến người nghe cảm thấy lòng xao xuyến. Giọng Lê Thủy lanh lảnh :

Hồ hơ... Ai ơi xin nhớ lời thầy

Sắc hương chớ lụy, đò đầy chớ qua.

Kép Minh Vương luyến láy theo :

Hồ hơ... Sắc hương tôi đã lụy rồi.

Đò ngang lỡ chuyến, duyên tôi lỡ làng.

Kế đến, bằng chất giọng trầm buồn, cặp nghệ sĩ Phượng Liên, Thanh Sang kết thúc bài vọng cổ bằng bốn câu thơ :

Hỡi cô kia bán đèn lồng

Đèn lồng, cô bán, má hồng bán chăng ?

Đèn lồng đã có người mua,

Má hồng đã bị nắng mửa phai rồi.

Bài ca trữ tình lãng mạn dễ đi vào lòng người nghe. Ở vùng quê yên tĩnh, hàng tre kẽo kẹt, tiếng bìm bịp kêu thảng thốt, tiếng võng đong đưa, bà ầu ơ ru cháu, mẹ ê a nựng con, tạo thành khúc dân ca muôn thuở, như giòng sông

chở nặng phù sa, vun đắp tình quê xanh tươi qua tháng năm dài.

Sau khi biết em gái mình có bầu, Tân tận tình săn sóc Huệ cho nàng đỡ tủi thân. Chàng đưa em đi bác sĩ khám thai, mua vài loại thuốc bổ cho em gái dùng. Đến khi bụng của Huệ lớn dần, Tân không cho Huệ chèo xuồng đi bán trên sông nữa, chàng sợ trơn trượt rủi ro té ngã thì nguy hiểm cho hai mẹ con Huệ. Lan cũng ân cần chăm sóc Huệ như đứa em ruột. Nàng bàn với Huệ có nên cho Toại biết tin không ? Huệ cương quyết từ chối, vì nàng không muốn mang giọt máu của mình ra van xin chút tình thương hại của người chồng phản trắc.

Thời gian xô nhau đi, ngày khai hoa nở nhụy chóng đến. Giữa khuya, Huệ kêu đau bụng. Bà Hai quýnh quýnh lên. Tân lăng xăng lấy xe đạp ra đèo em mình qua nhà thương quận bên kia cầu quay. Bà Hai chong đèn ngồi trông tin. Đến khi Tân trở về nhà vui mừng báo tin cho mẹ biết Huệ vừa sanh một đứa con trai cân nặng ba kí, bà mới thấy nhẹ nhõm trong người. Bà bảo Tân chở bà vô bệnh viện để bà cận kề bên Huệ vì sợ bất trắc. Tân hiểu ý, quày quả dắt xe trở ra sân. Mẹ chàng lấy thêm vài món đồ cần thiết cho Huệ rồi leo lên xe ngồi sau lưng Tân. Lũ chó trong xóm sủa vang, có người thức giấc hé cửa ra nhìn.

Sáng hôm sau, được Tân cho hay, Lan hối hả vào thăm Huệ, mang theo linh kính các đồ dùng cho Huệ và con nàng. Huệ xin anh đặt tên cho cháu.

Tân chần chừ một lúc rồi hỏi Lan :

- Tên Phát được không em ?

Lan gật đầu. Huệ nở nụ cười sung sướng. Kể từ hôm nay, bé Phát là viên ngọc quý của nàng.

Năm rộng tháng dài, cuộc đời như sáng nắng chiều mưa. Thấm thoát đã ba năm qua , Toại ngụp lặn trong vòng tay ân ái của Nguyệt. Có những chiều, ngồi trong phòng giáo sư đợi Nguyệt đang họp với trưởng ban Anh văn, chàng đưa mắt chiêm ngưỡng các nữ sinh tan trường về. Em nào đôi mắt cũng nai tơ, cũng đen huyền, làn da trắng mịn, ngực thanh tân, eo thon nhỏ, nón lá nghiêng

ngiêng, bàn tay trắng muốt, gót chân đỏ hồng, chuyện trò lú lo như một bầy chim sáo. Toại bỗng trôi về dĩ vãng, chàng nhớ lại tuổi học trò và sinh viên của mình, vô tư, hạnh phúc. Rồi những tháng hè về quê Sađéc, Toại thường rong chơi trên đường Tống phước Hoà xuyên phố chợ, queo phải đi qua cây cầu quay bắt ngang con sông phân chia quận lỵ làm hai vùng thương mại và hành chánh. Mỗi sáng ra chợ ăn tô hủ tiếu khô, có chén nước lèo bên cạnh. Buổi tối vô lộ giữa ngồi uống ly sinh tố, tai nghe tiếng đồn ca của các tài tử địa phương từ phòng thông tin phát ra, hoặc ăn tô mì khô hay cháo cá. Cuộc sống trầm lặng trôi qua điều hoà êm ả.

- Minh về đi anh.

Tiếng của Nguyệt kéo Toại về với hiện tại. Chàng đứng lên, cùng nàng ra khỏi phòng giáo sư, lấy xe về. Nguyệt ngồi yên sau chiếc vespa, ôm eo Toại kể tai chàng hỏi :

- Mấy bữa nay, cả trường xầm xì chuyện con Yến với anh Phong. Anh có nghe không ?

Chàng gật đầu :

- Có.

Đoạn Toại nhanh miệng tiếp :

- Anh ta mới đổi về mà quậy quá. Học sinh còn biết.

Nguyệt ngắt lời chàng :

- Con Yến cũng đâu có vừa.

Chợt nhớ đến chuyện của mình, nàng hơi thẹn nên nín thinh. Toại lấy làm lạ giục già :

- Chuyện ra sao rồi ?

Nàng miễn cưỡng đáp :

- Từ hôm vợ của anh Phong vào trường làm to

chuyện, con Yến mắc cỡ bỏ giờ dạy mấy ngày, bà hiệu trưởng cũng bị bẽ mặt nên báo cáo về nha trung học. Thế là nguy to cho con Yến với anh Phong.

Phong là giáo sư tốt nghiệp đại học sư phạm ban lý hoá, được bổ nhiệm về dạy trường trung học Phan thanh Giản Cần thơ hai năm rồi. Anh chàng có phong cách hào hoa, mỗi cuối tuần đều về Sài Gòn du hí. Phong được dịp làm quen với một thiên kim tiểu thư tên Oanh, con gái của ông nhà giàu ở vùng Tân Định, một tai to mặt lớn, không những nhiều uy thế trong thương trường mà còn có cả vây cánh trong chính phủ. Phong không bỏ dịp may, trở tài tán tỉnh cô gái bằng cái mã đẹp trai kèm với những lời mật ngọt rót vào tai nàng. Chẳng bao lâu, chàng đạt được mục tiêu. Sau một đám cưới linh đình do cha nàng bao hết, Phong còn được cha vợ mua tặng cho chiếc xe hơi và căn phố lầu ở đường Trần quang Khải. Oanh không theo chồng về Cần thơ sống mà chỉ ở Sài Gòn, đợi cuối tuần Phong về, vì cha nàng đang móc ngoặc với bộ giáo dục, vận động cho chàng rể được chuyển về Sài Gòn dạy.

Đúng như dự tính, đầu niên học vừa qua, Phong cầm sự vụ lệnh vào trường nữ trung học Lê văn Duyệt Gia Định trình diện bà hiệu trưởng. Phong đi dạy bằng xe hơi mặc dầu từ nhà chàng đến trường chưa đầy hai cây số. Những tháng đầu, chiều thứ bảy nào, Phong cũng lái xe đưa vợ ra Vũng Tàu tắm biển, thuê khách sạn ở đến trưa Chúa nhật mới trở về Sài Gòn. Cuộc đời của vợ chồng Phong tưởng như tràn đầy hạnh phúc; nào ngờ, cái dáng dấp hào hoa phong nhã của chàng giáo sư trẻ đã bắt mắt Yến, nàng rắp tâm chiếm cho được chàng. Yến đã tận dụng thân hình nẩy lửa đầy khêu gợi nhục cảm của mình và những cử chỉ lả lơi, liếc mắt cười tình để quyến rũ Phong. Chàng đã sụp bẫy. Nhiều đồng nghiệp và học sinh thường thấy Yến đi chung xe hơi với Phong rong chơi khắp Sài Gòn Chợ Lớn, tình tứ như cặp vợ chồng.

Yến đã hài lòng. Nàng nhìn Nguyệt bằng vẻ mặt khinh khỉnh, đắc chí cho mình đã chơi trội hơn Nguyệt, vì Toại giờ đây chỉ là cái bóng mờ bên cạnh Phong. Nhưng bản tánh kên kiệu của

nàng bị trả một giá rất đắt. Có kẻ rơi thơ cho Oanh biết chồng nàng đang lén lút dan díu với một nữ đồng nghiệp tên Yến. Oanh âm thầm mướn người theo dõi và nắm được bằng chứng cụ thể Yến giựt chồng nàng. Thế là cơn ghen nổi lên, Oanh hậm hực vào tận trường tìm Yến hỏi cho ra lẽ. Nàng trưng các bằng cứ khiến Yến đớ người, đưa mặt cho Oanh chõ miệng xỉ vả rồi nhận lãnh lấy mấy cái tát tay như trời giáng, kèm theo những lời hăm dọa của Oanh. Bà hiệu trưởng quá xấu hổ, sầm mặt cùng với các giáo sư xúm xít can gián Oanh cho nàng nguôi cơn giận và bà hứa sẽ làm sáng tỏ việc này. Phong muối mặt năn nỉ vợ, nắm tay nàng ra xe về. Oanh vùng vằng ngoe nguẩy ra đường gọi xích lô đi chỗ không lên xe hơi của chồng.

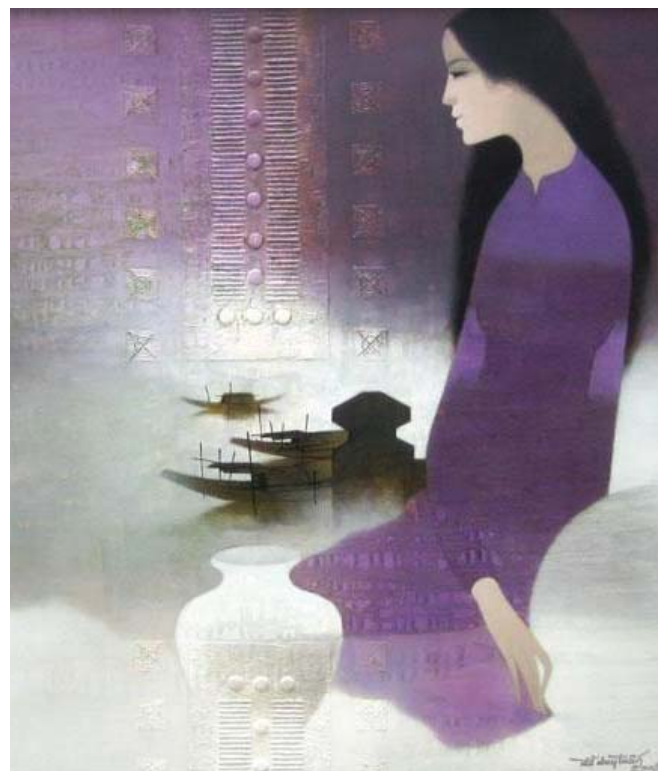
Trong đầu Nguyệt còn đang nghĩ lẩn thẩn thì Toại đã lái xe vào trong sân nhà. Nàng và Toại đều chưng hửng thấy Yến cũng vừa vô tới, vẻ mặt thiểu não. Nguyệt lẳng xăng hỏi :

- Có việc gì vậy bồ ?

Yến lắc đầu, đôi môi mấp máy :

- Khổ cho mình rồi Nguyệt ơi.

Toại không muốn can dự vào chuyện đàn bà bèn bỏ ra sau bếp làm nước đãi khách, vì người giúp việc bận về Bàn Cờ thăm mẹ bệnh. Còn Nguyệt thì kéo Yến vào ngồi ghế xa lông, miệng

hối thúc :

- Nào, kể cho mình nghe đi.

Yến buồn xo, khuôn mặt đau khổ tột cùng :

- Minh bị ông giám đốc nha trung học gọi lên trình diện.

Nguyệt sốt ruột giục :

- Rồi sao nữa ?

Yến bỗng bật khóc sụt sùi, giọng nghẹn ngào:

- Ông dạy cho mình một bài học đạo đức rồi ký giấy chuyển chuyển mình về Biên hòa.

Nguyệt chép miệng than :

- Chắc bà hiệu trưởng đã báo cáo.

Yến chậm nước mắt thở dài :

- Dĩ nhiên rồi.

Nguyệt tìm lời an ủi bạn :

- Ối, Sài Gòn Biên hòa cũng chẳng xa xôi gì.

Đoạn nàng vọt miệng hỏi bạn:

- Còn anh Phong ?

Yến bĩu môi cười nhạt :

- Từ thanh tra đến giám đốc đều ngại đụng đến uy thế của ông già vợ anh ta nên chỉ cảnh cáo suông thôi.

Nguyệt lừ mắt nhìn Yến lầm bầm trách :

- Cũng tại bồ xem thường bà Oanh quá.

Yến phân bua bằng một giọng yếu ớt:

- Mình cứ đinh ninh bà ta cũng tầm thường như vợ anh Toại ngày trước. Ai dè gặp phải Hoạn thư.

Bên ngoài, mây đen vần vũ, gió rít từng cơn, gió giạt từng hồi, một trận mưa lớn trút xuống giăng kín bầu trời. Mưa đến, mưa đi, vội vã như một cuộc tình.

Sau khi Yến ra về, Nguyệt ngồi thừ người trên ghế xa lông, nhíu mày suy nghĩ. Ba năm chung sống với Toại, nàng chưa đòi hỏi chàng phải ly dị với Huệ để chính thức cưới nàng. Nguyệt chưa có mụn con nào nên không lo lắng việc đó lắm. Hôm nay, hoàn cảnh của Yến nhắc nàng phải nghĩ đến mình. Nàng quyết định mình phải nắm dao đằng chuôi, bãi trường năm nay Toại sẽ đưa Nguyệt về Sađéc, trước là ra mắt cha mẹ chàng, sau là Toại buộc Huệ ký vào tờ đơn ly dị. Một lý do thâm kín nữa là nàng dò xem gia thế của ba má Toại có đúng như vài người bạn thân của chàng thổ lộ không. Từ ngày anh chàng Phong về dạy chung trường, mỗi ngày lái xe hơi vào cạnh

cây phượng vĩ đậu một cách ngoạn nghệ khiến Nguyệt chướng mắt. Nàng muốn Toại cũng phải sắm một chiếc xe hơi đẹp hơn, đời mới hơn, để vượt qua Phong cho bỏ ghét. Thế nào về Sađéc lần này, Toại cũng phải xin cha mẹ chàng một số tiền lớn mua xe hơi.

Những lời thỏ thẻ tâm tình bên gối của Nguyệt làm cho Toại siêu lòng. Chàng nghĩ bụng mẹ mình sẽ vừa lòng khi tiếp xúc với Nguyệt, vì nàng vừa có học thức cao, vừa có vẻ đẹp khả ái, nét quý phái toát ra nơi người nàng. Ngẫm cho kỹ nếu đem so với cô Phượng, con gái bà chủ tiệm vàng Lê Văn mà bà Phán từng khen, thì Nguyệt trội hơn bội phần. Toại không còn lo sợ cha mẹ hờn giận nữa nên phần khởi tiến hành kế hoạch do Nguyệt thảo ra.

Về phần Phong, sau khi Yến rời khỏi trường đi về Biên hoà, chàng cũng bị vợ kiểm soát gắt gao. Oanh cấm không cho chồng đi dạy bằng xe hơi nữa mà chỉ đi xe gắn máy như các đồng nghiệp khác. Từ đó, chàng xuống phong độ trông thấy, bẽn lẽn với bạn bè, xấu hổ với học sinh.

(còn tiếp)

Và trong ta đã có 1 thiên đường

**Hãy sống thật an bình và vui sống
Thì trong ta sẽ có một thiên đường
Gọi mặt trời, tâm nở đóa hương dương
Hôn lá cỏ, lòng thơm mùi đất mới**

**Dù trong ta niềm vui chưa thấy tới
Vẫn mỉm cười trước thử thách gian nan
Vẫn nhủ lòng phải đứng vững hiên ngang
Khi bão tố cuộc đời làm gục ngã**

**Giữ niềm tin nơi Ba Ngôi Chúa Cả
Luôn đồng hành nâng đỡ bước ta đi
Thế thì nào ta còn có sợ chi!
Hãy sống thật an bình và vui sống**

...

Và trong ta đã có một thiên đường.

Thơ Chi Việt

Chiếc Vỏ Ốc Màu Hồng

Những buổi chiều đứng hóng gió trên bờ biển, bên chiếc cầu gỗ nhìn xuống mặt nước xanh biếc hững hờ trôi, là những lúc tôi thấy tâm hồn mình thanh thản nhất... Ngoài kia, từng đợt sóng vỗ vào bờ tung bọt trắng xóa, rồi lại cuốn đi tất cả trở ra biển, như muốn gột rửa những gì là vẩn đục ra xa, để trả lại màu xanh trong lành cho nước biển. Trên không, từng đàn hải âu bay lượn nhau theo đàn, xếp từng hàng có lúc thành những hình ảnh trông rất lạ mắt. Thỉnh thoảng có những chú chim lạc đàn bay chậm chậm phía sau chao liệng như chiếc phi cơ sắp hạ cánh cất tiếng kêu lanh lảnh... Xa xa vài dãy núi khuất sau những rặng thông già im lìm chờ hoàng hôn xuống...

Mỗi chủ nhật, sau một tuần bận rộn với công việc, ba tôi thường chở tôi ra biển. Sau đó hai cha con cùng câu cua ở bên cầu. Tôi giúp ba lấy mỗi thịt gà đã cắt sẵn bỏ vào chiếc rổ sắt. Sau khi đã cột dây cẩn thận ở miệng rổ, ba bảo tôi nắm đầu dây, còn ba lấy thế tung mạnh chiếc rổ xuống biển. Sau đó ba và tôi ngồi đợi khoảng 15 phút sau cho cua đến ăn mồi, mới kéo lên. Cứ thế, có lúc chỉ vài giờ, ba đã có thật nhiều cua mang về. Có hôm còn sớm, ba và những người bạn cùng ngồi chuyện trò bên bờ biển. Còn tôi tản bộ một mình dọc theo bờ biển.

Tôi nhớ lúc còn nhỏ, khi gia đình tôi còn ở Việt Nam, cũng ở bờ biển. Mẹ thường đưa tôi ra biển bắt ốc những lúc chiều về. Tôi thích nhất là con sao biển có năm cánh và rất nhiều chân như những con sâu chiếu. Nó thường ở chỗ sâu. Biết tôi thích, mẹ phải lội xuống nước cúi sâu mới bắt được con sao biển cho tôi vui mừng... Về nhà, tôi để lên bàn. Đêm về nó sáng xanh như những vì sao trên trời. Tôi hỏi mẹ, vì sao nó sáng thế. Mẹ phải tìm những lí luận và các từ thích hợp để giải thích cho tôi hiểu. Lúc đó tôi mới chịu im, thôi không hỏi nữa.

Thế rồi một đêm mùa đông. Vâng, cái đêm kinh hoàng ở bến đò Phước Tỉnh. Năm ấy tôi mới lên bảy. Tuy còn nhỏ, nhưng tôi cũng hiểu được tầm quan trọng của đêm ấy. Cái từ “Vượt Biên” được nghe mãi, nhưng mỗi lần người lớn nói với nhau về chuyện ấy, thường nói rất nhỏ, nên tôi cũng chẳng dám quấy rầy. Đêm đó, gia đình tôi và một số người trốn ra ghe nhỏ. Chị Hai và anh ba tôi đã lớn, chạy theo ba mẹ. Còn tôi, thỉnh thoảng mẹ phải bồng. Người chủ ghe bắt mẹ phải nhét khăn vào miệng tôi cho đến lúc vào ghe an toàn. Trên đường đi hôm ấy, tôi thấy thật nhiều vỏ ốc đẹp. Nếu không sợ hãi, chắc tôi đã nhặt vài chiếc về chơi. Sau này khi qua đến đảo, nhớ lại những chiếc vỏ ốc ấy, tôi hỏi mẹ:

- Mẹ à, trên đường đi đêm đó, con thấy rải rác những vỏ ốc... họ để vậy làm gì hở mẹ?

- À, ốc là tín hiệu đó con à. Vì trên đường xuống ghe, thường có hùm dữ rình, nên chủ ghe đã có ám hiệu này, khi những người có trách nhiệm đi dò đường, thấy an toàn thì sẽ rải các vỏ ốc trên lối đi, để chỉ sự an toàn cho khách đỡ lo...

Ngày trôi theo tháng... gia đình tôi trải qua thật nhiều khó khăn trên đảo... sau đó được thanh lọc... rồi đến Mỹ. Mẹ khóc hoài vì nhớ quê hương bà con thân thuộc. Đêm

nào mẹ cũng kể chuyện ở quê nhà cho tôi nghe. Mẹ gieo vào lòng tôi tình quê hương thật ngọt ngào qua từng bài ca dao và nhiều câu hò điệu hát. Còn ba, tuy không hát cho tôi nghe những bài ca ướm tình quê hương dịu ngọt hay kể tôi nghe chuyện cổ tích dân gian, nhưng ba cấy vào lòng tôi những mầm xanh “yêu tổ quốc”, bằng những chuyến băng rừng vượt núi trong từng làn mưa bom bão đạn, mà ba đã từng trải qua trong những ngày chinh chiến ở quê nhà. Tình quê hương từ đó lớn dần trong tôi. Năm lên chín, có lần ba mẹ dẫn tôi đến dự buổi tưởng niệm các chiến sĩ anh hùng đã hy sinh vì tổ quốc nhân ngày ba mươi tháng tư. Lúc đó tôi đã biết nhiều về quê hương qua lời ba mẹ kể. Những bài hát của thời chiến được hát lên rất tâm tình và tha thiết... Tôi lặng nhìn lá cờ được kéo lên bay phất phới trong gió. Bài quốc ca dứt lúc nào tôi chẳng hay... Sau đó, bản hợp ca Việt Nam được cất lên rất hùng hồn, làm lòng tôi càng thêm yêu mến mảnh đất Việt Nam thân yêu ấy. Nơi đó... tôi đã được sinh ra và lớn lên trong tình yêu thương của cha mẹ, các thầy cô, bạn bè. Thời thơ ấu của tôi đã gắn liền với mảnh đất ấy... Về đến nhà, tôi bắt mẹ hát mãi cho tôi nghe bài ca yêu thương ấy, cho đến lúc tôi thuộc lòng. Tôi thích nhất là câu “*tình yêu đây là khí giới, tình thương đem về muôn nơi, Việt Nam đây tiếng nói đi xây tình người...*” Lời ca ấy như vang vọng trong tôi một tình tự quê hương thật đậm đà làm tôi nhớ mãi... cho dù tuổi đời đã lớn khôn. Tôi thầm cảm ơn cha mẹ thật nhiều. Cha mẹ đã cho tôi sự sống, lại hun đúc cho tôi một tâm hồn nhạy cảm biết yêu mến quê hương, dù rằng quê hương đó xa cách hàng muôn hải lý...

Thấm thoát thời gian trôi nhanh, tôi lớn dần theo ngày tháng. Ba mẹ muốn tôi đến ở nhà chú tôi để cùng đến trường với con của chú. Thu xếp hành lý mà tôi nghe lòng mình buồn man mác. Từ nay, mái nhà thân yêu không còn

tiếng cười nói của tôi hằng ngày nữa. Vườn cây cũng chẳng còn cùng tôi đón gió những trưa hè oi bức và biển... Biển không còn gần gũi với tôi nữa. Tuổi thơ của tôi từ đó cũng không còn... Thôi già từ nhé tuổi thơ bên cha mẹ, để vào đời với những bước mới. Quảng đường từ nhà tôi đến nhà chú rất xa, phải đi xe gần một ngày, nên tôi phải ở lại. Khi có dịp, tôi mới về thăm nhà. Tôi say sưa với giấy bút, bài vở. Thời gian cứ thế trôi nhanh. Mùa hè cũng đã đến, tôi thu xếp hành lý về thăm gia đình.

Chiếc xe chạy nhanh đưa tôi trở về chốn cũ, nơi có những yêu thương bên mái ấm gia đình. Tình cha đầy như biển rộng. Nghĩa mẹ ngọt tựa mía lau, tôi miên man suy nghĩ... Tôi sắp gặp lại ba mẹ. Ôi! Người mẹ thương yêu của tôi đã nhiều ngày xa cách. Nay mẹ có gầy đi vì những lo âu cho cuộc sống, hay hồng hào tươi trẻ hơn vì thấy con mình nay đã lớn khôn... Còn ba, có còn trầm ngâm ngồi uống trà để nhớ quê hương vào những chiều thứ bảy, hay đã vui tươi trong công việc hằng ngày. Những hình ảnh thân thương một lần nữa lại đến với tôi. Những ngôi nhà, vườn cây cứ tiếp tục hiện ra trước mắt tôi. Mới hôm nào, vườn cây còn xanh non mơn mớn. Sao hôm nay đã đổi màu thay lá. Có lẽ tôi đã lớn rồi. Vâng, tôi lớn thật rồi. Mười bảy cái xuân đi qua đời tôi. Hôm nay tôi đâu còn là một đứa trẻ nữa... Trạm xe bus đã từ từ gần lại. Tôi đứng lên chuẩn bị hành lý xuống xe. Đợi đến khi xe ngừng hẳn, nhường cho những người lớn xuống trước, tôi thong thả

xách hành lý xuống xe. Cảnh vật vẫn không có gì thay đổi. Qua khỏi triền dốc, dãy nhà quen thuộc hiện ra. Căn nhà của tôi nằm cuối cùng. Tôi bước đến cổng đưa tay nhấn chuông. Ba mẹ, chị hai ra đón tôi. Mọi người ai cũng vui vẻ. Tôi ôm lấy tay ba, bá cổ mẹ như hồi còn bé. Mẹ gỡ tay tôi ra, mắng yêu :

- Gớm, lớn rồi mà vẫn còn nhỏ.

Ba cười:

- Thì cứ để nó nhõng nhẽo với mình hết mùa hè này thì đã sao nào.

Chị hai vừa đi vừa nói:

- Nó về rồi, mẹ bắt đầu bỏ rơi con ha, trưa nay con không cho cả nhà ăn cơm bây giờ.

Ngôi nhà nhỏ lại vang lên tiếng cười giòn. Chị Hai giúp tôi xách hành lý vào phòng. Sau một lúc thăm hỏi về sức khỏe của chú tôi, ba giục tôi đi tắm rửa cho khỏe rồi vào ăn cơm.

Nước mát làm người tôi khỏe lại sau một chuyến đi dài. Ngắm mình trong gương, tôi thấy mình đã lớn hẳn, đã là một thiếu nữ chứ không còn là đứa trẻ của năm nào. Tôi mỉm cười làm cho cái lúm đồng tiền trên má cũng lún sâu hơn. Tôi cũng đẹp đấy chứ! Thân hình cân đối, với mái tóc dài chấm lưng. Ô tôi đã bắt đầu làm dáng rồi đấy, cứ ngắm mình mãi.

Sau bữa ăn trưa, ba xách chiếc balô nhỏ đến phòng tôi và gọi lớn:

- Lành à, con có muốn ra biển với ba bây giờ không?

- Ô ! con muốn lắm. Ba cho con theo ba nhé. Lâu rồi, con chưa ra biển.

Hai cha con lên xe. Trước khi đóng cửa, ba đưa tay vẫy mẹ:

- Mình ở nhà làm cơm, anh và con đi câu cua, tối về nấu canh nhé.

Chiếc xe lao đi vun vút. Ba cho xe đi vòng lên đồi rồi xuống dốc, chẳng mấy chốc đã thấy bờ biển hiện ra trước mắt. Chiếc cầu gỗ vẫn còn đó... Ba dừng xe. Ba và tôi cùng gỡ mỗi chuẩn bị câu cua. Những thao tác ngày cũ nay được lặp lại... Sau đó ba gặp những người bạn, còn tôi một mình thả bộ trên bãi biển.

Biển hôm nay vắng người. Mặt nước phẳng lặng như một tấm gương lớn. Một vài chiếc

Biển và Em

...

**Biển thả sóng trườn lên người em đó
Và tham lam ve vuốt tấm thân ngà
Sóng bạc đầu còn đa tình quá đổi
Ôm hoài em sằm sỡ chẳng buông ra**

**Đôi mắt em hay là đôi mắt biển
Biển màu xanh và mắt cũng màu xanh
Anh lao đảo theo từng con sóng biển
Hồn đắm chìm trong sóng mắt long lanh**

**Ông mặt trời cũng yêu em rồi đó
Chiều hôm nay cứ hạ xuống gần hơn
Với tất cả tấm chân tình nóng hổi
Ngắm nhìn em bằng tia nắng van lơn**

**Tóc em xanh hơn cả màu mây biếc
Nên mây buồn lảng đàng tít trên cao
Gió nói với em bao lời da diết
Hẹn hò em trên bờ mát phi lao**

**Nói sao hết được tâm tình của cát
Hôn chân em in từng dấu cuồng si
Khiến cho biển hờn ghen thành độc ác
Tung sóng vào giận dữ xoá phăng đi**

**Riêng còn anh nồng nàn mà lạnh lẽ
Yêu rất nhiều, tình chỉ gói vào thơ
Hình ảnh em chiều nay trên bãi biển
Anh âm thầm ấp ủ mãi trong mơ.**

Đinh Vũ Ngọc

thuyền nhỏ qua lại làm mặt nước gợn lên những làn sóng nhỏ. Thỉnh thoảng có một con hải cẩu trên mỏm đá nhảy xuống tắm nước, rồi lại trở vào hốc đá. Ánh mặt trời tỏa xuống làm mặt biển lấp lánh sáng.

Đến một tảng đá lớn, tôi dừng chân ở đó, nhìn những lớp rong biển bám vào đá xanh rì. Nơi đây, những cặp tình nhân thường đến nói chuyện và đùa giỡn, vì có những hốc đá rất lớn, có thể tựa lưng nhìn ra biển. Tôi chọn một chỗ ngồi sau phiến đá, rồi mơ màng nhìn từng cụm mây trắng lững lờ trôi.

Một giọng nói trầm trầm vang lên làm tôi giật mình.

- Này cô bé, đi đâu mà lạc vào đây.

Tôi đứng bật dậy, nhìn về phía lời nói vừa phát ra. Trước mặt tôi, một thanh niên trẻ, dáng người cao, khuôn mặt vuông với làn da sạm nắng. Mái tóc để dài chạm vai tạo cho anh ta có vẻ phong trần. Nhưng dịu dàng và trầm lặng, anh ta tiến về phía tôi cười, để lộ hàm răng trắng và đều. Để trấn an tôi, anh ấy nói nhẹ hơn.

- Cứ tự nhiên đi, đừng sợ.

Tôi ngồi yên chỗ cũ, anh ấy lại gần và vui vẻ nói:

- Chào cô bé.

Tôi đáp nhẹ:

- Chào anh.

- Cô bé đến đây với ai vậy?

- Dạ em đi với ba em.

- Sao không thấy ba em cùng đi chung?

Tôi chỉ tay về phía chiếc cầu.

- Ba câu cua ở đằng kia

- Em không câu cua với ba sao.

- Có chứ, em vừa giúp ba xong. Ba gặp bạn, còn em xuống ngắm biển. Em thích ngồi như thế này mỗi khi có dịp đến biển.

- Ồ, biển có gì lạ đâu mà ngắm nhỉ? Em thích gì trên biển nào?

- Em thích nhìn mặt nước xanh biếc, thích những đợt sóng vỗ vào bờ tung bọt trắng xóa... thích những thuyền đò qua lại mang tình quê, tình nước đi về mỗi ngày...

Thế là tôi cứ kể những sở thích của tôi về biển rất tự nhiên, không một chút rụt rè sợ hãi như

lúc đầu. Thấy tôi vui, người thanh niên cũng vui theo. Nhặt một viên sỏi ném xuống biển anh hỏi:

- Em tên gì?

- Dạ, An Lành, Nguyễn thị An Lành

- Chà, tên em đẹp và bình an quá. Chắc hẳn cuộc sống của em trầm lặng lắm nhỉ? Em đang đi học chứ?

- Dạ, đang học anh à! Nhưng bây giờ thì nghỉ hè.

- Em đến Mỹ lâu chưa ?

- Dạ, mười năm.

- Ồ, mười năm ở Mỹ mà em vẫn còn nói tiếng Việt giỏi quá.

- Đó là nhờ cha mẹ và anh chị kèm học đó anh. Mẹ nói “tiếng Việt là tiếng gốc của mình, không thể bỏ được”. Còn anh, anh ở Mỹ bao lâu rồi.

- Anh cũng như em, nhưng anh đến Mỹ chỉ một mình...

Anh ấy bỏ lửng câu nói đó rồi đứng lên đổi giọng :

- Em có muốn bơi thuyền không ?

- Dạ không, em chỉ muốn đứng trên cầu nhìn biển.

- Vậy chúng ta đi lên cầu nhé.

Tôi hơi ngạc nhiên hỏi:

- Anh đi với em à ?

- Ồ, có sao không cô bé ?

- Dạ không sao cả, em muốn biết anh là ai, và làm gì ở đây.

- À anh ở một tiểu bang khác, xa lắm, đi máy bay mất ba giờ mới đến. Anh đến giúp một người

chị họ ở đây một thời gian. Nhà ở gần biển, anh ra ngắm nước biển buổi chiều. Thấy cô bé một mình, anh cũng một mình, nên đến nói chuyện cho vui. Cô bé có muốn cùng nhìn biển và nói chuyện với anh không ?

Tôi gật đầu đứng lên, chúng tôi đến bên thành cầu. Càng về chiều...gió càng nhiều và lạnh. Người thanh niên đưa cho tôi chiếc áo khoác của anh ấy và bảo :

- Khoác vào kẻo cảm lạnh đó em.

Tôi đón lấy chiếc áo, khoác vào người mà nghe lòng mình cũng ấm lại. Chiều hôm ấy, chúng tôi trò chuyện bên cầu thật lâu. Anh ấy nói với tôi về cuộc sống, tình cảm, và... cả đời tư của anh ấy. Chúng tôi trao đổi mãi mà quên cả thời gian. Lúc chiều xuống, cảm thấy lạnh nhiều, tôi mới giật mình nói nhanh :

- Ta chia tay ở đây đi anh. Chiều rồi, em về kẻo ba đợi.

Tôi trao lại chiếc áo cho anh ấy. Anh nhìn tôi cười buồn như vẫn còn tiếc nuối. Chúng tôi cùng đến phía cuối cầu. Ba cũng vừa từ già những người bạn và đưa tay vẫy tôi. Chúng tôi chia tay. Bước vài bước vội, như sức nhớ ra điều gì, anh ấy ngừng lại đưa tay vẫy và tiến về phía tôi ân cần nói nhỏ:

- Nhớ, gặp lại nhé, An Lành.

Lòng tôi bỗng rộn vui, cười thật tươi và gạt đầu lia lịa.

- Dạ được, em sẽ đến... nhưng...

- Nhưng sao cô bé?

Tôi cúi đầu e thẹn nói thật khẽ.

- Nhưng em chưa biết tên của anh mà... cả số phone nữa thì làm sao mà liên lạc được.

Người thanh niên nhìn tôi, đôi mắt thoáng buồn, anh nhẹ giọng.

- Anh sống tự lập, rày đây mai đó, nên tên tuổi cũng quên luôn. Anh sinh thứ ba người ta gọi anh là thằng ba. Em muốn biết tên anh cũng được. Mà đừng cười anh nhé, tên anh là Tô Hoài Bão. Nhưng từ ngày qua Mỹ, thì gọi ngược lại và chỉ xài cái tên và cái họ thôi, chữ Hoài cũng chết luôn từ đó. Tên anh trở thành “Bao To”. Tụi bạn anh gọi là thằng ba Bão Tố. Thôi thì em cũng gọi anh là anh Bão Tố đi nhé, ừ Bão Tố... An Lành ạ...còn số phone, anh không ổn định chỗ ở, nên số phone cũng không có luôn. Cứ chiều thứ bảy, em ra đây là sẽ gặp anh. Thôi, chào em nhé... lên xe kẻo ba em chờ.

Tôi chạy ù đến xe, ba tôi đã ngồi đợi sẵn ở trong xe. Đóng cửa xe, tôi thấy anh ấy vẫn còn đứng yên ở chỗ cũ. Ba cho xe chạy. Tôi thấy anh đưa tay vẫy. Tôi cũng đưa tay vẫy cho tới khi xe đi thật xa. Bóng anh ấy nhỏ dần rồi mất hút mà tôi vẫn còn nhìn thần thờ. Một niềm vui

Biển trong Ta

**Bao nhiêu nước biển mặn rồi
Lẽ gì nước mắt trong đời mặn hơn?**

**Lòng người - cái biển tí hon
Mà nghìn năm nữa vẫn còn sâu xa!
Có bờ để đánh thuyền ra
Không bờ, để tự bao la sóng dào...**

**Trong ta bờ bên thế nào
Mà con tim cứ thiết trao một người.
Mà bao nhiêu kiếp luân hồi
Mà thốn thức đến muôn đời vì nhau?**

**Mà sung sướng mà khổ đau
Mà từng nhuộm trắng mái đầu đương xanh!
Mà lên thác mà xuống ghềnh
Mà rồi từng mảnh lênh đênh giữa đời...**

**Biển ngoài kia đã lặng rồi
Biển trong ta vẫn chưa nguôi dạt dào.**

Đoàn Thị Lam Luyện

rồi một thoáng buồn len nhẹ vào hồn tôi một thứ tình cảm nào đó... Không phải là tình quê hương đồng loại, cũng không phải là tình thương gia đình, tự nhiên đến với tôi trong lúc này. Tôi nhắm mắt lại và thầm gọi tên anh “Bão Tố, Bão Tố”. Bên cạnh tôi, Ba lái xe nhưng cũng đang theo đuổi một ý nghĩ nào đó. Hai cha con cùng im lặng cho tới lúc về đến nhà. Đêm đó... hình bóng anh ấy lại chập chờn trong giấc ngủ của tôi.

Cứ như thế mỗi tuần, tôi và Bão Tố thường gặp nhau ở chiếc cầu này. Ba mải lo câu cua và nói chuyện với các bạn đồng nghiệp nên chúng tôi tha hồ tản bộ ngắm biển. Những mẩu chuyện vui, buồn được trao đổi cho đến lúc hoàng hôn xuống mà không ai muốn về cả. Càng gặp nhau nhiều, chúng tôi lại càng quyến luyến nhau hơn.

Hôm nay, ngày thứ bảy, không như thường lệ... tôi lái xe một mình ra biển. Buổi sáng khí trời trong lành. Gió biển nhẹ nhàng hơn. Chiếc cầu dài trở trọi không một bóng người. Tôi đi bộ đến cầu. Một mình nhìn sóng biển. Từng đàn cá tung tăng sát dưới chân cầu. Một chiếc thuyền con đi qua gần đó làm đàn cá bơi tán loạn. Tôi

liên tưởng có điều gì khác lạ chung quanh tôi. Tự nhiên tôi nhớ đến Bão Tố. Không biết chiều nay anh ấy có đến không nhỉ... Rồi chiếc cầu gỗ, tôi đi dọc theo bờ biển đến mỏm đá mà ngày đầu tiên tôi và Bão Tố gặp nhau. Hôm nay một mình, tôi cảm thấy buồn và trống vắng quá. Nghĩ đến những ngày sắp tới, mùa hè qua, tôi lại phải rời xa tất cả để trở về với lớp học. Xa gia đình, cha mẹ, anh chị, ngôi nhà thân quen. Xa biển, xa những kỷ niệm Bão Tố. Tôi ngồi xuống nhìn ra biển, từng đợt sóng nhấp nhô rồi cuốn nhanh vào bờ tung bọt nước trắng xóa. Tôi cúi xuống đưa tay hứng bọt biển rồi lại đổ xuống cát. Lòng tôi dâng lên một nỗi niềm khó tả. Một mình trên biển quả thật là buồn quá. Tôi đứng lên định bước đi chợt trông thấy bên hốc đá đối diện chỗ tôi ngồi, một cành hoa dại đặt trên một mảnh giấy gấp làm bốn thẳng góc. Tôi tò mò vội vàng bước nhanh đến, nhìn quanh không thấy ai, tôi nhặt lên xem... Những dòng chữ viết vội nên không thẳng hàng lối:

An Lành, cô bé dễ thương của anh... Hôm nay anh đi gấp, rất tiếc, không có số phone để báo cho em biết, cũng không gặp được em để chào tạm biệt... Chẳng có gì làm quà cho em, anh gửi em chiếc vỏ ốc này để làm kỷ niệm... Ngày mai, khi đến đây, chắc em sẽ buồn vì không còn có anh bên cạnh. Ước mơ một ngày nào đó, ta sẽ gặp lại nhau. Thôi, anh đi đây và anh sẽ nhớ mãi cô bé mang tên An Lành trên bờ biển này. Chúc em ở lại vui, khỏe, dễ thương hoài. Anh mong rằng cuộc sống của em luôn mãi “an lành”, dù rằng đã hơn một lần gặp “Bão Tố” đến trong đời. Chào em.

Anh: Bão Tố

Bên dưới mảnh giấy, chiếc vỏ ốc màu hồng lấp lánh dưới ánh nắng như thầm gọi nhỏ “An Lành ơi!” Tôi nâng chiếc vỏ ốc lên mà nghe lòng mình se lại... Cũng là chiếc vỏ ốc...năm xưa vài đường làm ám hiệu cho tôi vượt biển. Hôm nay, anh ấy để lại nơi này cũng kỷ vật tương đương “chiếc vỏ ốc màu hồng”. Có lẽ đời tôi đã gắn liền với biển từ thuở ấu thơ, nên trong tôi lúc nào cũng nhiều kỷ niệm về biển...

Biển bao la mang tình quê tình nước

*Biển rộng lớn ôm trọn khối tình người
Nước biển mặn ướp tình người muôn thuở
Đại dương xanh, xanh thắm cả sơn hà.*

Tôi băng khuâng trước những bất ngờ không tả được. Buồn hay vui trong hoàn cảnh hiện tại này. Dù sao thì tôi cũng đã có một mùa hè đầy kỷ niệm ở nơi đây. Ngày thơ ấu, tôi đã cùng với mẹ nhặt những vỏ ốc nhỏ về nhà xếp chữ để học. Nay khôn lớn rồi... kỷ vật mà tôi trân trọng nhất cũng là “chiếc vỏ ốc” này... Hình ảnh anh ấy như vẫn còn ở trước mặt tôi. Giọng nói trầm ấm còn vang bên tai tôi. Nụ cười hiền hòa, ánh mắt tha thiết ấy như vẫn ở rất gần tôi.

Nhìn về phía những con tàu theo hướng tiến ra khơi, tôi nói thật khẽ chỉ đủ cho mình nghe “*anh ấy đi rồi... đi thật rồi*”. Bất chợt những giọt nước mắt lăn dài trên má, tôi giạt mình tự nhủ “*mình đã khóc, mình khóc đấy à...*” rồi nhủ với lòng “*tại sao Bão Tố đến trong đời tôi, và ra đi thật ngọt ngào và bình yên đến thế nhỉ?*”. Tôi ôm chiếc vỏ ốc vào ngực mình thật lâu, rồi... đưa lên môi...

Ngoài xa, biển vẫn gào, sóng vẫn vỗ
Lòng tôi có “Bão Tố”
Nhưng lại rất “an lành”

Hồng Vương 96

Em vẫn về với Biển và Anh

**Em sẽ về dấu biển chẳng gọi tên
Liều chẳng rú bên thềm phố nhỏ
Và đêm về dấu sương khuya chẳng đỏ
Em vẫn về với biển và anh.**

Biển và bờ

Đào Phụng

**Dạt dào không biết bao la
Biển buồn đập vụn sóng ra ngó lơ
Để bờ hiểu trái tim khơi
Đã yêu tan hết cuộc đời còn yêu!**

Những Ý Lễ xin trong tháng 9.2015

Cộng Đoàn Colmar

- 1- Chị Hoàng thị Huệ xin Lễ cầu cho linh hồn Louis Nguyễn văn Quý
- 2- Chị Henriette xin Lễ cầu cho linh hồn Jean-Paul Dương văn Đến
- 3- Cô Hiền, cô Quyết xin Lễ cầu cho các linh hồn
- 4- Anh chị Thắng Thu xin Lễ tạ ơn và Lễ cầu cho các linh hồn

Những Ý Lễ xin trong tháng 10.2015

Cộng Đoàn Strasbourg

- 1- Gia đình anh chị Đường Lan xin Lễ cầu cho các linh hồn Gioan Baotixita Vũ văn Cường, Têrêsa Vũ thị Tươi, xin Lễ cầu cho các linh hồn mồ côi, Lễ tạ ơn Chúa và Đức Mẹ
- 2- Chị Thoa xin Lễ cầu cho các linh hồn người thân trong gia đình đã qua đời, xin Lễ cầu cho các linh hồn mồ côi, Lễ cầu bình an cho toàn thể gia đình

Cộng Đoàn Colmar

- 1- Gia đình bác Nguyễn xin Lễ cầu Giỗ cho linh hồn Maria Phạm thị Chuốt
- 2- Ông bà Tạ Ngọc Trân xin Lễ cầu cho linh hồn Anna Nguyễn thị Phương và các linh hồn mồ côi
- 3- Anh chị Thắng Thu xin Lễ cầu cho linh hồn thai nhi

Cộng Đoàn Mulhouse

- 1- Anh chị Quang Jacques xin Lễ cầu cho linh hồn ông Nguyễn Xuân Kính (thân sinh chị Nga vợ Philippe) vừa qua đời tại VN
- 2- Anh chị Thông Seng xin Lễ cầu cho linh hồn Tran Sophie
- 3- Anh chị Thành xin Lễ cầu cho linh hồn Tran Sophie và linh hồn Nguyễn Xuân Kính
- 4- Bác Lai xin Lễ tạ ơn Chúa và Đức Mẹ
- 5- Anh chị Philippe và Nga xin Lễ cầu cho linh hồn Nguyễn Xuân Kính
- 6- Các con xin Lễ cầu cho mẹ là Maria Đoàn thị Tấn và các linh hồn ông bà tổ tiên
- 7- Chị Cécile Mỹ Linh xin Lễ cầu cho linh hồn Sophie Thu Hương
- 8- Chị Oanh+Minh xin Lễ giỗ cầu cho linh hồn Giu se Lê Xuân Tư
- 9- Chị Bình Riclinpatrick xin Lễ cầu bình an cho gia đình
- 10- Anh chị Hằng Đen xin Lễ tạ ơn Chúa và Đức Mẹ, 1 Lễ giỗ cầu cho linh hồn Henri Nguyễn văn Sao
- 11- Gia đình Quang Jacques xin Lễ giỗ cầu cho mẹ là Maria Koebélé Jeanne
- 12- Quốc Đồng xin Lễ Rửa tội cho Triệu Đức Anh

- 13- Chế và Hạnh xin Lễ tạ ơn và cầu như ý, 1 lễ cầu cho 2 linh hồn và các Đấng
- 14- Chị Nga xin Lễ tạ ơn Đức Mẹ cho em là Kim Anh ở VN hết bệnh
- 15- Anh chị Sơn Thúy xin Lễ cầu cho linh hồn ông bà Marie - Joseph Nguyễn văn Phép
- 16- Tuấn Diệp xin Lễ cầu cho linh hồn Dominicô Biển và Maria Mầu, 1 Lễ cầu cho Giuse Minh và Maria Nội, 1 Lễ cầu cho Giuse và Maria Như
- 17- Anh chị Bình Kính xin Lễ cầu cho linh hồn Anna Nguyễn thị Hòa, và linh hồn Phêrô Lê Nguyên mới qua đời ở VN và Lễ tạ ơn Đức Mẹ

Những Ý Lễ xin trong tháng 11.2015

Cộng Đoàn Strasbourg

- 1- Gia đình anh chị Kiệt Thân xin Lễ cầu cho các linh hồn Phanxicô Xavie Nguyễn Ngọc Linh, linh hồn Phạm văn Hựu và Phạm thị Nghiêm, linh hồn bà cụ Anna thị Chuyên (mẹ anh Quyết), linh hồn bà Cố Maria Nguyễn văn Bính (thân mẫu cha Cường)
- 2- Gia đình bà Lai Thế Hùng xin Lễ cầu cho linh hồn Vincent Lai Thế Hùng
- 3- Gia đình anh Jacques Adiceam xin Lễ cầu cho ông bà cha mẹ, cầu cho các Đấng linh hồn, Lễ cầu cho linh hồn Maria Hoa, Lễ tạ ơn Chúa và Đức Mẹ, Lễ cầu bình an cho gia đình
- 4- Anh chị Dragi Minh Tâm xin Lễ cầu cho các linh hồn Giuse Lê Quang Trường, Hoàng thị Lan và Alice Léona
- 5- Gia đình bà Soulivong xin Lễ cầu cho linh hồn Pierre Bouakham Soulivong
- 6- Nhà Dòng Mến Thánh Giá xin Lễ cầu cho các linh hồn ân nhân
- 7- Chị Nguyễn thị Thanh Hương xin Lễ cầu cho các linh hồn Maria Lê thị Tím và Micae Sơn
- 8- Anh chị Vi-Thủy xin Lễ cầu cho các linh hồn người thân và các linh hồn ân nhân
- 9- Anh chị Nhân Xuyên xin Lễ cầu cho các linh hồn Đaminh và Maria Trần Tri Thức và Giuse Khang
- 10- Anh chị Hoàng Phương xin Lễ cầu cho các linh hồn gia tiên và các linh hồn mồ côi
- 11- Anh chị Sửu Yến xin Lễ cầu cho các linh hồn trong gia đình đã qua đời
- 12- Chị Chung thị Phượng xin Lễ cầu cho các linh hồn Simon Chung Thôn, Mộng Nguyễn, Madalena Trần thị Hai
- 13- Anh chị Thanh Thắm xin Lễ cầu cho các linh hồn
- 14- Gia đình Bác Hào xin Lễ cầu cho các linh hồn Đaminh Hòe, Đaminh và Maria là ông bà Nội, Phêrô và Maria là ông bà Ngoại
- 15- Anh chị Dũng Khanh xin Lễ cầu cho các linh hồn Đaminh Hòe, Augustinô Hoàng Cao Ngọc, Maria Tuyết Hồng, Đaminh Hoàn, Pascal Nguyễn, và cầu cho các linh hồn Ông Bà tổ tiên
- 16- Anh chị Mười-Phượng xin Lễ cầu cho các linh hồn gia tiên
- 17- Mme Kahn xin Lễ cầu cho các linh hồn Phê rô là cha và Anna là mẹ, cầu cho các Đấng linh hồn, 1 Lễ tạ ơn Mẹ Vô Nhiễm
- 18- Marie Venkatasamy xin Lễ cầu bình an cho gia đình Kahn Jeanne
- 19- Anh Nô xin Lễ cho mẹ là Anna Trần thị Hoa
- 20- Anh chị Ký Tâm xin Lễ cầu cho gia tiên
- 21- Anh chị Trò xin Lễ cầu cho các linh hồn Phan xicô Đỗ văn Học, Phêrô Châu văn Đức, Maria Châu thị Thanh và các linh hồn mồ côi
- 22- Bà Lý Dinckel xin Lễ cầu cho cha mẹ
- 23- Anh chị Tâm Sương xin Lễ cầu cho các linh hồn mồ côi và Lễ cầu cho Ông Bà Cha Mẹ
- 24- Anh chị Công Thịnh xin Lễ cầu cho các linh hồn và Lễ cầu bình an cho gia đình
- 25- Anh chị Hân Hằng xin Lễ cầu cho các linh hồn tiên nhân và các linh hồn mồ côi

- 26- Anh chị Hồng Nhật xin Lễ tạ ơn Chúa và Đức Mẹ
- 27- Bà Trình xin Lễ cầu cho các linh hồn gia tiên
- 28- Anh chị Lê Quang Hiền xin Lễ cầu cho linh hồn Matta Nguyễn thị Lược và cầu cho các linh hồn mồ côi
- 29- Anh chị Mai Điệp xin Lễ tạ ơn
- 30- Anh chị Đường Lan xin Lễ cầu cho các linh hồn tiên nhân, các linh hồn mồ côi, Lễ cầu cho họ Nội, họ Ngoại và gia đình được bằng an, 1 Lễ tạ ơn Chúa và Đức Mẹ
- 31- Anh chị Hồng Nhật xin Lễ cầu cho các linh hồn tiên nhân, linh hồn Giuse Phạm văn Hiến, Giuse Phạm Tiến Hỷ và 1 Lễ tạ ơn Đức Mẹ

Lịch Trình các Thánh Lễ và các sinh hoạt

Tháng 12/2015

- 1. Chúa nhật đầu tháng 06/12 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 11giờ15
- 2. Chúa nhật 20/12 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Paul ở Colmar lúc 15giờ
- 3. Thứ năm 24/12 : Lễ vọng Giáng Sinh tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 20giờ**
Ban Giáo Lý do các Sơ đảm trách (tập dợt cho các em)
- 4. Thứ sáu 25/12 : Thánh Lễ NOEL tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ**
- 5. Tối thứ bảy 26/12 : Cộng Đoàn tổ chức 1 đêm “Đạ Vũ Giáng Sinh 2015” ở Salle thuộc Cité de l’III (đối diện nhà thờ Ste Bernadette)**

Tháng 01/2016

- 1. Chúa nhật đầu tháng 03/01 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 11giờ15
- 2. Chúa nhật 17/01 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Paul ở Colmar lúc 15giờ
- 3. Chúa nhật 24/01 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ

Tháng 02/2016

- 1. Chúa nhật đầu tháng 07/02 : Thánh Lễ mừng Xuân Bính Thân tại nhà thờ Ste Bernadette lúc 15giờ**

đầu Lễ : Bái nhang mừng tuổi Chúa

cuối Lễ : phát quà bánh chưng - trà cho các bậc cao niên / lì xì cho các em

Sau Lễ : Hội Đồng Mục Vụ thiết đãi cả Cộng Đoàn tại Trụ Sở

(thứ hai 08/02/2016 : mừng 1 Tết Nguyên Đán Bính Thân)

- 2. Chúa nhật 17/01 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Paul ở Colmar lúc 15giờ
- 3. Chúa nhật 24/01 : Thánh Lễ tại nhà thờ St Luc ở Mulhouse lúc 15giờ

Hộp Thư Nhịp Cầu

Nhịp cầu có nhận được thư của độc giả ở Toulouse nguyên văn như sau :

Trước tiên tôi có lời chào tất cả quý vị trong tờ báo Nhịp cầu được nhiều sức khỏe, may mắn trong công vụ.

Tôi là độc giả của tờ báo Nhịp Cầu được vài tháng ở Toulouse, 68 tuổi. Tôi thấy tờ báo này rất hay có nhiều chuyện đọc và nhất là mục gia chánh dạy làm các món ăn, nhưng không biết ai phụ trách mục này. Đã là sách báo tiếng Việt Nam ở tại Tây mà cách thức dạy đong đo cân lường không để tiếng Việt cho rõ ràng, mà pha lẫn tiếng Anh tiếng Mỹ vào như cup, dash, teas poons, table poons v.v... rồi những người lớn tuổi họ xem có hiểu gì đâu. Tôi thấy không hợp chút nào, tôi chỉ có ý kiến như vậy thôi, mong quý vị thông cảm cho. Thân chào các ông bà...

ký tên

Một độc giả

Kính chào Bác,

Ban biên tập rất trân trọng sự đánh giá và ý kiến của Bác về tờ báo. Về mục gia chánh phần đông lấy từ những website chuyên mục về gia chánh trên mạng, nên chúng tôi cứ để nguyên văn về cân lường mà tác giả đưa lên. Với góp ý của Bác lần tới chúng tôi cố gắng có thể được ghi lại bằng tiếng Việt hoặc những từ ngữ thông dụng nhất cho mọi người hiểu. Xin cảm ơn Bác đã bỏ chút thời gian đóng góp ý kiến cho báo. Kính.

Nhịp Cầu

Thông Báo

Nhịp Cầu xin được thông cùng quý độc giả về tình trạng của tờ báo chúng ta.

Nhịp Cầu đã hiện diện đến ngày hôm nay là trên 30 năm. Trong 30 năm đó Nhịp Cầu trải qua rất nhiều những biến cố, thay đổi nhiều đời Chủ Nhiệm cũng như Chủ Bút. Cho đến thời điểm này, Nhịp Cầu vẫn tồn tại, mặc dù sự tồn tại này theo đánh giá của Ban Biên Tập rất là mong manh. Vấn đề chính yếu vẫn là tài chánh để duy trì tờ báo.

Vì thế trong phiên họp của Ban Biên Tập với Cha Tuyên Úy và Ông Chủ tịch cộng đoàn ngày 31 tháng 10-2015 đã mang đến quyết định bên dưới đây mục đích hạn chế tối đa chi phí in ấn, với hy vọng kéo dài sự sống còn của tờ báo.

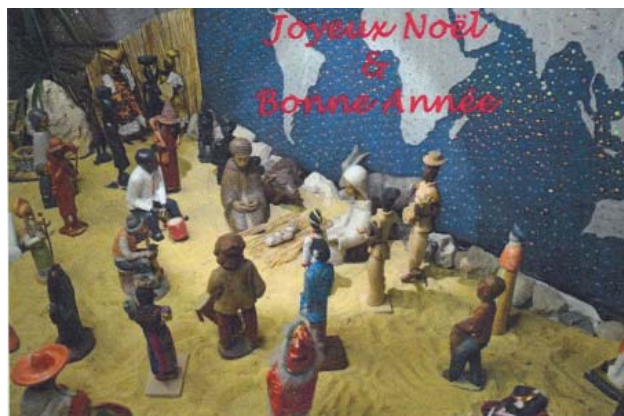
Sẽ ngưng gởi những độc giả đã nhận báo quá lâu nhưng không có sự liên lạc nào với báo (nhưng nếu quý độc giả thật sự muốn tiếp tục nhận báo xin liên lạc, chúng tôi sẽ gởi cho quý vị).

Những độc giả nào không muốn đọc nữa xin vui lòng báo cho chúng tôi được biết :
địa chỉ liên lạc :

nhipcaulavang@yahoo.fr hoặc **mrhaibinhvo@yahoo.fr**

Trong hoàn cảnh hết sức eo hẹp về tài chánh nên buộc lòng chúng tôi phải áp dụng tạm thời phương pháp trên. Xin quý độc giả cảm thông. Chân thành cảm ơn quý độc giả.

Nhịp Cầu

Venez danser sans vous soucier
de nouvelles résolutions, trop vite oubliées !

VĂN NGHỆ & DẠ VŨ MỪNG GIÁNG SINH 2015

GALA DE FIN D'ANNÉE - NOËL 2015

Ngày 26-12-2015 từ 18h đến 2h
Samedi 26-12-2015 de 18H00 à 02H00

Felix

Tố Khuyên

Thanh Thanh

Mạnh Đình

The Dragon Band

Dạ vũ bắt đầu từ 21h30 đến 1h30
Dancing à partir de 21H30 à 1H30

Tại : À : L'INTERASSOCIATION, 42 rue de l'ILL

67000 STRASBOURG - (Près de l'Église Sainte Bernadette)

Thức ăn và nước uống có bán tại chỗ
Repas et boissons en vente sur place

PAF : Người lớn - Adultes 15 euros
Trẻ em dưới 12 tuổi - Moins de 12 ans: 10 euros